

23.6.2010

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

12 – 2010

Kokousaika: 23.6.2010 klo 16.00 – 20.20

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro.

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

12 – 2010

Mötestid: 23.6.2010 kl 16.00 – 20.20

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

23.6.2010

171–172 §	4
Esityslistan asia nro 3 ja 4	4
TARKASTUSLAUTAKUNNAN EHDOTUS KAUPUNGINVALTUUSTOLLE VUODEN 2009 ARVIOINTIKERTOMUKSEN JA TILINTARKASTUSKERTOMUKSEN KÄSITTELYSTÄ SEKÄ VASTUUVAPAUDESTA VUODELTA 2009	4
VUODEN 2009 TILINPÄÄTÖKSEN HYVÄKSYMINEN	4
Kaupunginjohtaja Pajunen	4
Tarkastuslautakunnan puheenjohtaja Luukkainen	7
Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Rautava	12
Valtuutettu Rätty	13
Valtuutettu Puoskari	16
Valtuutettu Bergholm	20
Valtuutettu Vikstedt	22
Ledamoten Gadd	25
Valtuutettu Valpas	27
Valtuutettu Kolbe	30
Valtuutettu Ebeling	33
Valtuutettu Hakanen	35
Valtuutettu Koskinen	39
Valtuutettu Moisio	41
Valtuutettu Näre	42
Valtuutettu Muurinen	44
Ledamoten Torvalds	46
Valtuutettu Pakarinen	48
Valtuutettu Bergholm (vastauspuheenvuoro)	49
Valtuutettu Hakanen (vastauspuheenvuoro)	50
Valtuutettu Ojala	50
Kaupunginjohtaja Pajunen	52
Valtuutettu Suomalainen	52
Valtuutettu Peltola	54
Valtuutettu Puhakka	56
Valtuutettu Rätty (vastauspuheenvuoro)	57
Valtuutettu Puhakka (vastauspuheenvuoro)	57
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	58
Valtuutettu Asko-Seljavaara	58
Valtuutettu Puhakka (vastauspuheenvuoro)	59
Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)	59
Valtuutettu Sumuvuori	60
Valtuutettu Ingervo	61
Valtuutettu Soinivaara	63
Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	65
Ledamoten Björnberg-Enckell	65
Valtuutettu Abdulla	67
Valtuutettu Karu	68
Valtuutettu Rantanen	68
Valtuutettu Kousa	70
Valtuutettu Karhuvaara	71
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	72
Valtuutettu Sarkomaa (vastauspuheenvuoro)	74

23.6.2010

Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)	74
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto (vastauspuheenvuoro)	75
Valtuutettu Valokainen	75
Valtuutettu Hakanen	75
Valtuutettu Huru	77
Valtuutettu Perkiö	78
Valtuutettu Autti	79
Valtuutettu Huru (vastauspuheenvuoro)	81
Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Bogomoloff	81
Valtuutettu Saarnio	82
Valtuutettu Urho	84
Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Sydänmaa	86
Valtuutettu Rantanen	86
Valtuutettu Halla-aho	86
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	87
Tarkastuslautakunnan puheenjohtaja Luukkainen	87
Valtuutettu Puoskari	88
Valtuutettu Hakanen	88

23.6.2010

171–172 §

Esityslistan asia nro 3 ja 4

TARKASTUSLAUTAKUNNAN EHDOTUS KAUPUNGINVALTUUSTOLLE VUODEN 2009
ARVIOINTIKERTOMUKSEN JA TILINTARKASTUSKERTOMUKSEN KÄSITTELYSTÄ
SEKÄ VASTUUVAPAUESTA VUODELTA 2009
VUODEN 2009 TILINPÄÄTÖKSEN HYVÄKSYMINEN

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Käytän avauspuheenvuoroni avatakseni voi sanoa jo perinteiseen tapaan sekä ensin yleistä taloustilannetta ja sitten kaupungin taloustilannetta, ja myöskin niin, että vaikka tänään käsittelemme tilinpäätöstä 2009, niin olen pyrkinyt päivittämään ennusteen vuodelle 2010 ja myös käyttämään viimeisimpiä tietoja, joita meillä on käytettävissä.

Arvoisat valtuutetut.

Ensiksi yleiseen taloustilanteeseen. Finanssikriisi ja sen seuraukset, tämän kuvan olette kaikki nähneet, ja oikeastaan siitä huomiona se, että vuoden 2009 bruttokansantuotteen pudotus oli siis merkittävämpi kuin 90-luvun alun laman pahin vuosi. Toinen asia taustatiedoksi, joka on hyvä muistaa, on se, että vaikka puhumme muutoksista ja nyt hiukan olemme lähdössä jo kasvulukuihin, niin muistetaan se, että tuotannon dramaattinen pudotus on ollut huikea ja siitä nouseminen tasona vaatii kovin, kovin paljon plusmerkkistä kasvua, jotta pääsemme sinne uralle, mitä aiemmin oli.

Sitten muutama luku eri ennusteista. Tässä on taululla esitetty ennusteita, joista kaupungin perinteinen valmistelulähtökohta on valtiovarainministeriön luvut, ja tuossa viimeisimpänä on valtiovarainministeriön 30. maaliskuuta esittämät lukemat. Mutta kuten

23.6.2010

varmaan olette tiedotusvälineistä huomanneet, tänään valtiovarainministeriö on esittänyt uuden ennusteensa, ja emme saaneet päivitettyä näihin kalvoihin sitä, mutta voin todeta, että valtiovarainministeriö ennustaa tälle vuodelle bruttokansantuotteen kasvua 1,5 %, kun se vielä maaliskuussa ennusti 1,1 % ja työttömyysasteeksi 9,5 %, kun aiemmin ennuste oli 10,2 %. Eli valtiovarainministeriön mukaan tälle vuodelle näyttäisi olevan jonkin verran myönteinen muutos tai ainakin ennusteiden tasolla.

Sitten jos katsoo vuotta 2011, vastaava tilanne, valtiovarainministeriö ennustaa ensi vuodelle kasvua bruttokansantuotteeseen 2,5 %, kun se maaliskuun lopussa oli 2,1 % ja työttömyyden vastaava suunta kuin vuoden 2010 luvuissa, maaliskuun lopussa ennuste oli 9,6, nyt 8,9 %. Eli lievää optimismia ja sitten, että työttömyys ei olisi ainakaan toteutumassa niiden uhkakuvien mukaisesti, mitä vielä jokin aika sitten oli.

Sitten yksi taustatieto, kun mietitään kaupungin taloutta, on se, että kun puhutaan siitä, miten taantuma vaikuttaa kaupungin tuloihin ja menoihin ja erityisesti, että millä tavalla menot, mitkä erät menoissa taantumaolosuhteissa tulee kasvaa, ja tässä on tarkasteltu toimeentulotukien saajia ja tuen määrää. Siitä voidaan havaita, että esim. kun mietitään sitä menojen kasvua, mikä kaupungilla oli esim. vuodesta 2008 vuoteen 2009, niin rahamääräisesti mitattuna 2008:sta 2009:ään toimeentulotuki kasvoi 26 miljoonaa euroa, kun koko menokasvu perustalouden osalta oli noin 240 miljoonaa euroa. Eli vähän yli 10 % kokonaismenokasvusta tuli toimeentulotuesta.

Sen sijaan, jos katsoo tarkastelujaksoa 2005:stä 2009:ään, niin sinä aikana meillä toimeentulosaajien määrä on kasvanut 11 %, toimeentulon määrä saajaa kohti kasvanut 48 %, näin ollen eurot 58 %. Tämä kertoo sen, tai en lähde tulkitsemaan sen enempää, että on selvää, että kun toimeentulon saanti on pitkäkestoisempaa, niin silloin myös sen määrä per toimeentulon saaja kasvaa. Mutta noin siis 10 % kaupungin menokasvusta tuli toimeentulomenojen kasvun kautta.

Sitten kaupungin talousasioihin, miten verotulot ovat kehittyneet. Tässä viimeisin tieto toukokuun loppuun mennessä. Kumulatiiviset verotulot tänä vuonna ovat noin 2,5 % enemmän kuin viime vuonna mutta kuitenkin alle sen, mitä vuonna 2008 viidessä kuukaudessa kaupungille verotuloja on ollut, eli suunta on jotakuinkin sellainen kuin meillä talousarviossa on lähdetty, että mitään merkittävää verotulojen kasvua ei kuitenkaan ole näköpiirissä.

23.6.2010

Sitten toinen asia, mikä pitää ottaa huomioon, kun kaupungin tuloja, kykyä vastata velvoitteista mitataan, on Helsingin Energian tuloutukset. Helsingin Energian talous tällä hetkellä, kun katsotaan vuotta 2010, näyttää jotakuinkin olevan vähintäänkin talousarvion puitteissa, ehkä vähän sen ylikin. Mutta se, mitkä tulevaisuuden näkymät, niin keskeisenä on tällä hetkellä tarkastella niitä toiminnan puitteissa tapahtuvia muutoksia, joita meillä on tiedossa. Meillä on tiedossa se, että on päätetty tai ollaan päättämässä polttoaineveromuutoksesta, jolla kompensoidaan Kela-maksujen poistamista, niin sieltä on ennakoitavissa niiden laskelmien mukaan, mitä nyt on, noin 50 miljoonan euron lisävero kohdistuen Helsingin Energian käyttämiin polttoaineisiin.

Toinen asia, jossa on 50 miljoonan euron hintalappu suunnilleen, on kilpailuneutraliteettityöryhmän esitys yhtiöittämisen kautta, ja siellä jos Helsingin Energia yhtiöitetään, niin se suoraan vähintään 50 miljoonan euron loven kaupungin talouteen tuo. Muistaen kuitenkin, että työryhmä esittää tämän osuuden kompensoimista. Eli Energian tulo näyttää vakaalta, mutta puitteissa tulevista tekijöistä on vähintäänkin 100 miljoonan euron uhkatekijät liikkeellä tällä hetkellä, jotka siis tulevat ei markkinoilta vaan käytännössä valtiovallan päätösten kautta. Ja sitten ihan lopuksi muutama sana meidän tuloksistamme, rahoituksesta.

Perustoiminnassa, jos vertaa vuoteen 2008, meillä on syntynyt tämän hetken ennusteeseen 2010 noin 400 miljoonan euron aukko niin, että meillä ovat menot kasvaneet, verotulot hiukan vähentyneet ja niiden seurauksena siis talouden tasapaino, joka oli vuosikate-poistotmittarilla mitattuna 2008 perustalouden osalta tasapainossa, niin nyt ennusteen mukaan noin 350-400 miljoonaa miinuksella. Tämä sama toteutuu kaupungin kokonaisuudessa eli liikelaitosten kanssa mitattuna, jotakuinkin samansuuruinen erotus, kun vertaa tilinpäätöstä 2008 ennusteeseen 2010. Ja muistutuksena sekin kalvo, jonka olette nähneet, eli kun mittaa näitä kolmea suurta talouden kriisiä, mitä Helsinki on kokenut viimeisen parinkymmenen vuoden aikana, niin elämme tällä hetkellä merkittäväntä kriisivaihetta.

Arvoisat valtuutetut.

Olette päättäneet budjettipäätöksen 2010 yhteydessä, että pyrkisimme pitämään korkeaa investointitasoa, sen seurauksena ottaen huomioon, että tulot laahaavat, menot kasvaneet, investointitaso siis korkealla, sen seurauksena kaupunki on hyvin voimakkaasti velkaantunut. Jos

23.6.2010

vertaa tilanteeseen 2008, kaupungilla oli velkaa alle 700 miljoonaa, tällä hetkellä pikkuisen alle 1,1 miljardia euroa ja tämän hetken ennusteen mukaan 1,4 miljardia euroa olisi vuoden lopussa. Eli tämä tarkoittaa sitä, että menosäästöjä on etsittävä, tuottavuuden parantamista. Meidän on saatava kaupungille tuloja lisää, ja sitten investoinnit on asetettava uudelleen harkintaan. Onko aikataulutuksen kautta etsittävä rahoituksellista tasapainoa, tai löytyykö sieltä rahoituksen tasapainoa? Tai onko hankkeita, joista on luovuttava?

Arvoisat valtuutetut.

Tässä lyhyt katsaus kaupungin talouden tilanteeseen. Kiitän kaikkia kuluneesta kevätkaudesta ja toivotan oikein hyvää ja rentouttavaa kesää.

Tarkastuslautakunnan puheenjohtaja Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Minulla on lautakunnan puheenjohtajana suuri ilo ja kunnia esitellä viime vuoden arviointikertomus, ja käsittelen tässä myös siitä saatuja lausuntoja. Ensin aluksi tietysti haluan lausua kiitokset tarkastusviraston työntekijöille, henkilökunnalle ja tilintarkastajille ja lautakunnan jäsenille. On todella ilo paiskia duunia motivoituneiden huippuosajien kanssa.

Toivon myös, että mahdollisimman moni valtuutettu olisi ehtinyt lukea tämän arviointikertomuksen ja siitä saadut lausunnot, kun kuitenkin tässä lyhyessä esittelyssä voin syventyä vain pääkohtiin. Olen pyytänyt lautakunnan jäseniä Nils Torvaldsia esittelemään kohdat kaupunginhallinto ja tietotekniikkastrategia ja Sari Närettä ikäjohtamista, sosiaali- ja terveystoimea ja opetustoimea koskevat osiot. Näin saatte niistä puheenvuoroista vielä syvemmät esittelyt.

Uusille valtuutetuille haluan vielä kertoa sen, että tarkastuslautakuntahan on kooltaan normaali lautakunta, 9-jäseninen, mutta erikoista siinä on se, että työ tehdään jaostoissa ja kaupunginhallitus ei voi alistaa meidän tekemiä päätöksiä ja että me olemme oikeasti valtuuston alainen.

Meidän tehtävämme, oikeastaan päätehtävämme, on arvioida, ovatko valtuuston asettamat toiminnalliset ja taloudelliset tavoitteet

23.6.2010

toteutuneet ja lisäksi tietenkin meillä on myös muita arviointikohteita. Ja meidän lautakuntamme suurenuslasin alla on ihan koko kaupunkikonserni.

Tässä arviointikertomuksessa on käyty läpi valtuuston asettamien tavoitteiden toteutuminen paitsi yhteisstrategioittain, myös toimialoittain. Yhteisstrategioiden lopputuloksen tai havainnot voisi tiivistää niihin sivulla 13 esiintyviin kohtiin, joissa todetaan, että poikkihallinnollisten tavoitteiden määrä on edelleen vähäinen. Näitä varmaan pitäisi pyrkiä tekemään enemmän, jotta saadaan koko kaupunki toimimaan yhteen, että kaikki eivät toimi vain omina pilareinaan. Ja sitten, että liikuntatoimen tulee kehittää sitovia toiminnallisia tavoitteita siten, että ne toteuttavat valtuuston strategiaohjelman linjauksia ja myös, että kaupunkisuunnitteluvirastosta pitäisi tulla ulos näitä asemakaavoja vähän nopeammin.

Toimialakohtaisen tarkastelun tulokset voidaan tiivistää muutamiin havaintoihin. Eli sosiaali- ja terveystoimen puolelta, että niiden toiminnan ja talouden ohjausta tulee kehittää, jotta asetetut tavoitteet saavutettaisiin, ja ylipäänsä hallintokuntien tulee edelleen kehittää sitoviin taloudellisiin tavoitteisiin kytkeytyviä sitovia toiminnallisia tavoitteita. Ja myös sitä, että kaikki hallintokunnat noudattaisivat sitovien toiminnallisten tavoitteiden toteutumatietojen dokumentointia koskevaa ohjetta. Dokumentointi on tässä yhteydessä hyvin tärkeää.

Kaupunginhallitus pitää meidän antamiamme suosituksia perusteltuina ja yhtyy lautakuntamme näkemyksiin.

Sitten kaupungin toimintaa ja taloutta koskevia kokonaisarviointeja, tässä edellä kaupunginjohtaja esitteli sen paketin tosi hyvin. Siinä oli kaikki tärkeimmät asiat ja ydinkohdat, myös tulevaisuuden osalta. Yhteenvetona voidaan sanoa, että kaupungin talous on oikeasti heikoissa kantimissa. Viime vuonna verotulot supistuivat, ja silloin ollaan aika vakavalla tolalla ja lainakanta ja suhteellinen velkaantuneisuus kasvoi ja omavaraisuusaste pieneni. Kun terveen talouden tunnusmerkki on se, että vuosikate riittäisi edes poistoihin, niin kaupungin tasolla se ei ole riittänyt moniin aikoihin, mutta nyt se ei enää riitä edes siinä tilanteessa, että mukana olisivat liikelaitokset, niin kuin edellä kaupunginjohtajan kalvoista nähtiin. Eli silloin on kyllä oikeasti syytä tehdä jotain.

Ja kun vastassa ovat vielä nämä Helsingin Energiaan kohdistuvat paineet, ensinnäkin se paine, joka tulee EU:sta eli mahdollinen

23.6.2010

yhtiöittäminen, joka tarkoittaa veromenetyksiä. Toinen on sitten ympäristöinvestoinnit, joiden pariin palaamme syyskaudella, eli tämä 20/20/20-yhtälön ratkaiseminen, niin sieltäkään ei sitten jatkossa ole otettavissa sellaisia summia kuin tuossa edellä kaupunginjohtaja esitteli.

Kannattaa muistaa myös se, että Helsinki on aika heikoilla valtionosuuskuvioissa. Sivulla 19 alaviite on hyvin merkittävä, että vuonna 2009 valtionosuuksien osuus verorahoituksesta Helsingissä oli vain 6,3 %, kun 10 suurimman kaupungin keskiarvo oli 16,3. Eli me olemme siinä 10 prosenttiyksikköä muita pienemmässä asemassa. Sillä on kyllä varmasti merkitystä.

Yleensä kun kunnan asukasluku kasvaa, myös kasvaa kunnan tulovero. Mutta kaikki asukkaat kun eivät ole veronmaksajia, niin näin sitten ei välttämättä käy. Ja Helsingissä asukasmäärän kasvu on perustunut pitkälti maahanmuuttoon, ja kestää aika kauan, ennen kuin maahanmuuttajista tulee veronmaksajia. Eli siinä vaaditaan kyllä aikamoisia kotouttamisoperaatioita.

Tältä osin toteamme, että olisi perusteltua laatia yhteisstrategian tasoinen suunnitelma, jossa määriteltäisiin pitkän tähtäimen toimenpiteet verotulopohjan vahvistamiselle. Ja heitämme kehiin idean myös siitä, että virastot ja laitokset ottaisivat päätöksenteossaan huomioon myös sen, miten niiden toiminta vaikuttaa kaupungin verotulojen kertymiseen, eli mikä on verotulovaikutus milläkin päätöksellä. Edelleen sitä, että valtionosuuksien määräytymisperusteisiin pitää sisällyttää suurkaupunkipoliittisia tarveuuttajia. Sitten toivomme sitä, että Helsinki tekisi aloitteen toimeentulotukilain ja sosiaalihuoltolain muuttamiseksi siten, että valtuusto ottaisi enemmän taloudellista vastuuta niiden henkilöiden toimeentulosta.

Tässä toimeentulotukilain ja sosiaalihuoltolain muuttamisessa selvästikään kaupunginhallitus ei ole ilmeisesti ymmärtänyt tätä meidän näkemystämme tai puuttunut tähän asiaan, koska kaupunginhallitus lausunnossaan viittaa lähinnä kotikuntalakiin. Me puhumme tässä toimeentulotukilaista ja sosiaalihuoltolaista, mutta sosiaalilautakunnan lausunnoissa ollaan täsmälleen samalla kannalla kuin mitä tarkastuslautakunta lausuu.

Helsingin Energian osalta, mikä on meidän lausumisemme täällä, että pitää varautua tähän yhtiöittämiseen, ja siinä kaupunginhallitus yhtyy meidän näkemyksiimme.

23.6.2010

Sitten olemme käsitelleet investointien vuosisuunnitteluasiaa, tätä asiaa, mitä nyt moneen kertaan täällä valtuustossa muutenkin on ollut esillä, kun nämä investointihankkeet eivät pysy budjetissa. Olemme tuoneet esille sen, että määrärahojen kehitystä pitäisi seurata kustannusarvioihin. Tästä kaupunginhallituksen vastauksesta saa sen kuvan, että tässä meidän viestintämme ei ole ilmeisesti onnistunut, että ei ole ymmärretty, mitä me olemme tarkoittaneet. Me nimenomaan olemme tarkoittaneet sitä, että tämä investointikulttuuri pitää saada muuttumaan niin, että yritykset saadaan pois ja menot tulevat vastaamaan hankesuunnitelmaa.

Sitten siitä hallinnosta vain sen verran, että ennen kuin hallintoa voidaan keventää, täytyy tietää, mikä on hallintoa. Sitä kaupungilla ei kyllä kaikissa hallintokunnissa tiedetä, mikä on hallintoa. Eli se olisi se lähtökohta, mikä pitää olla kunnossa. Sitten olemme myös ikään kuin omalta osaltamme varautuneet tähän pääkaupunkiseudun kuntien yhteen liittämiseen, ja taas kerran meillä on ollut yhteinen hanke, yhteisarviointi pääkaupunkiseudun kuntien kanssa ja tällä kertaa opetustoimesta.

Sitten tytäryhtiöistä on esillä Helsingin Bussiliikenne, ja siinä ne lausumat, mitkä meillä täällä on, niin kaupunginhallitus on ollut meidän kanssamme myötäkarvaan lukuun ottamatta sitä viimeistä, johon kaupunginhallitus ei lainkaan ota kantaa. Tämä asia on sivulla 32. Mutta yleisesti tästä asiasta voi sanoa, että on se toimintamuoto sitten mikä tahansa, on se omaa toimintaa, on se liikelaitosmuotoista, on se yhtiötä, on se säätiötä, niin toiminnan on oltava kustannustehokasta ja vaikuttavaa eikä olisi pahitteeksi, vaikka se olisi myös kannattavaa ainakin silloin, kun ollaan mukana bisneksessä.

Sitten ympäristöasioiden esittäminen ympäristöraportissa ja tytäryhtiöiden tilinpäätöksissä, niin ympäristölautakunta on ollut valmis käärimään hihansa ja ryhtymään hommiin meidän lausumamme mukaisesti, eli siitä on saatu myönteiset vastaukset.

Sitten mennään näihin muihin arvioihin, vielä muutama pointti täältä, on tilojen käytön tehokkuus, joka nyt on kaupunginhallituksessakin perustettu projekti tämän suhteen, tai kaupungilla perustettu projekti sen suhteen, tämä tehostaminen ja yhteistyö. Kaupungin kokonaisetuhan on otettava tässä huomioon ja muistettava, että säästöä ei synny, jos tyhjenevä tila siirtyy jonkun toisen hallintokunnan käyttöön tai jos se jää tyhjäksi. Tässä kiinteistölautakunta ja terveys- ja

23.6.2010

opetuslautakunta ovat antaneet myötäkarvaiset lausunnot, mutta sosiaalilautakunta puolustelee virastojen tilojen käytön olevan jo nyt tehokkaassa käytössä. Tätä kyllä oikeasti henkilökohtaisesti ainakin ihmettelen. Minun on tätä vaikea uskoa, koska kun kyseessä on virasto, joka jatkuvasti ylittää budjettinsa, niin luulisi, että sieltä voisi tulla jotain hienosäätöä myös tilojen puolelta.

Sitten on tämä yhteistyöhanke kulttuuritehdas Korjaamon kanssa. Sinänsähän yhteistyö yksityisen kulttuurituottajan kanssa on erittäin kannatettava asia, että saadaan monimuotoisia kuvioita ja saadaan erilaisia järjestelmiä, että kaikki ei ole niin sellaista, kuin aina on tehty ennenkin. Mutta silloin kun tällaiseen uuteen kuvioon mennään, pitää etukäteen selvittää sen taloudelliset ja toiminnalliset riskit. Tässä hankkeessa niitä ei oltu tehty. Ja tämä muutenkin on ainakin alkutaipaleellaan kompastellut aika paljon, koska yhteistyösopimus allekirjoitettiin loppuvuodesta 2007, niin heti vuonna 2008 kaupunki hankki teatteri- ja konserttitekniset laitteistot ja katsomot yhtiöltä, koska se oli taloudellisissa vaikeuksissa, 480 000 euron hintaan. Ja heti seuraavana vuonna tilakeskukselle maksettavaa vuokraa alennettiin 33 %:lla ja sitten vuonna 2009 kuitenkin 6 viimeisen kuukauden ajalta se ei pystynyt maksamaan vuoria ajallaan. Eli vuoden lopulla vuokratästit olivat jo yli 110 000 euroa. Nythän ne on maksettu, mutta kun laskee yhteen, että kaupunki on tämän 4 vuoden aikana maksanut remontti- ja korjaus- ja kunnossapitotyöt, maksanut 480 000 laitteistoista, yhteensä 220 000 euroa toiminta-avustusta antanut ja projektiavustusta 90 000 euroa ja vielä 23 000 tänä vuonna vuokra-avustusta, eli yhteensä noin 800 000 euroa riihikuivaa rahaa, niin kyllä se herättää kysymyksiä, että olisiko tähän hankkeeseen ryhdytty, jos loppulasku olisi ollut alussa tiedossa. Ja onko järkevää myöntää vuokra-avustusta maksamattomien vuokrien maksamiseen? Ja onko yksityisiä kulttuurituottajia kohdeltu tasapuolisesti?

Sitten liikennepuolelta vielä, meillä on kunnallinen pysäköintivalvonta, liityntäpysäköinti ja Stop töhryille ja katupölyn vähentäminen, ja näissä lautakunnat ovat antaneet myötäkarvaiset lausunnot. Jopa tässä töhryprojektissa meidän ehdotuksemme on toteutettu välittömästi ja pikaisesti.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Harvoin olen oppinut puhumalla, kuuntelemalla kylläkin, eli jään mielelläni kuuntelemaan kaikkien teidän puheenvuoroja.

23.6.2010

Kiitos.

Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Rautava

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ensinnäkin haluan kiittää tarkastuslautakuntaa hyvin tehdystä työstä ja erityisen selkeästä raportista, joka oli myös hyvä lukea, ja mielestäni siellä on löydetty monia tärkeitä kohtia esille. Tätä lukiessa tuli mieleeni, että tämä on erinomainen työkalu vielä meille koko tämän vuodenkin ajaksi, josta me saamme paljon oppia. Haluaisin oikeastaan vain yhteen asiaan puuttua, koska se on asia, jota me emme kovinkaan usein täällä varmaan nosta esille keskustelussa. Se liittyy tähän kulttuuritoimialaan. Oikeastaan tämä sai minut innostumaan tästä asiasta, kun tässä oli kertomus tästä Korjaamosta. Lisäksi kirjasto- ja kulttuurilautakunnan arvostettu puheenjohtaja Johanna Sumuvuori kehotti, että olisi syytä myös minunkin vähän tarkemmin perehtyä tähän asiaan, ja tätä ohjetta sitten olen noudattanut.

Samalla kaivoin vähän tarkemmin esille myös kulttuurialan työllistävää vaikutusta täällä koko Helsingissä, ja sehän on merkittävä, erittäin merkittävä. Jos ajatellaan koko maan kannalta, noin 40 % kaikista kulttuurialan työpaikoista on täällä Helsingin alueella. Nyt tässä tarkastuskertomuksessa kuitenkin todetaan, ihan oikein, että toiminta on ollut raskaasti tappiollista myös vuonna 2009, ja sitä se tulee olemaan ennusteiden mukaan vielä varmasti tänä vuonnakin, mutta ilmeisesti jo ensi vuonna he pyrkisivät jonkinlaiseen nollatulokseen. Se, mikä tässä on oleellista tietysti muistaa, se tappio ei ole kuitenkaan pois veronmaksajien rahoista, vaan tässä kantaa se yrittäjä oman vastuunsa.

Uskon, että tämäntyyppinen toiminta jatkossa tulee yleistymään, koko Suomessa mutta myös Helsingin alueella. Jotta me pystyisimme myös vertailemaan, miten toimivat muut kaupungin kulttuuritalot, niin pitäisi tehdä sellaisia mittareita, että katsotaan, mitä rahalla saadaan missäkin paikoissa ja mitkä ovat ne kaupungin panostukset. Tämä on tosi tärkeä juttu sen takia, että me pystymme jatkossakin turvaamaan täällä oleville eri kulttuurialan toimijoille työmahdollisuuksia ja sillä tavalla elävöittämään tätä koko meidän kaupunkiamme. Erityisesti tällä hetkellä näkyy siellä horisontissa myös jo se World Design Capital 2012 -vuosi.

23.6.2010

Toivoisinkin, että jos arvoisa, näin vain nöyränä toivomuksena arvoisalle tarkastuslautakunnan puheenjohtajalle, että jos voisitte pohtia sitä jatkossa, että pystyisikö jonkinlaisen mittaroinnin tekemään eri toimijoiden välillä, siis myös julkisten, kaupungin omien toimijoiden ja yksityisten välillä ja sitten suhteuttamaan se myös niihin pantuihin panoksiin siihen, niin se toisi varmasti lisäarvoa tähän keskusteluun myös jatkossa. Mutta vielä kerran, kiitoksia erinomaisesta tarkastuskertomuksesta.

Valtuutettu Rätty

Kiitos. Kiitos myös Hannele Luukkaiselle erinomaisesta puheenvuorosta ja erinomaisesta arviointikertomuksesta lautakunnalle.

Arvoisa valtuuston herra puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Taloslama iski pahasti myös Helsingin talouteen. Erityisen huolestuttavana Kokoomuksen valtuustoryhmä pitää verotulojen vähentymistä vuoteen 2008 verrattuna. Helsingin kaupungin verotulot jäivät selvästi talousarviosta ja olivat 0,4 % vuoden 2008 tasoa alempana. On selvää, että verotulokehitys ei ole järin myönteinen tänäkään vuonna, niin kuin kuulumme jo ylipormestarin aikaisemmasta puheesta. Vuoden 2002 yhteisöverouudistuksen jälkeen verotulot eivät ole hyvinäkään vuosina riittäneet peruspalvelujen nettokustannusten rahoittamiseen. Edes nopea nousu tästä lamasta tai taantumasta ei lisää verotuloja niin paljon, että se olisi ratkaisu kaupungin talouden kohentamiseen siinäkin tapauksessa, että veroprosentteja korotettaisiin.

Tulojen laskun lisäksi merkittävän haasteen kaupungin talouden kokonaistilanteelle aiheuttaa toimintamenojen kasvu, jota ei Helsingissä saatu viime vuonna hillittyä, kuten niin monissa muissa kaupungeissa saatiin. Toimintamenojen kasvu vuonna 2009 oli toki hieman vuonna 2008 alhaisempaa, mutta kasvu oli edelleen 6,5 %. Tällaiseen meillä ei todellakaan ole varaa.

Pidämme hyvänä sitä, että näinä taloudellisesti kovina aikoina Helsinki on pitänyt investointinsa korkealla tasolla. Investoinneilla on ollut vahva, elvyttävä vaikutus ja sitä on tarvittu. Investoinneillaan kaupunki on luonut edellytyksiä talouskasvulle ja työllisyydelle, mutta on selvää, että jatkossa investointeja on tarkasteltava kriittisesti. On myös syytä muistaa, että investoinnit ovat pääosin perustuneet lainanottoon ja

23.6.2010

kaupunki ei voi velkaantua loputtomiin.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ilman Helsingin Energiaa olisimme pulassa. Tarkastuslautakunta kiinnittää oivallisesti huomiota talouden kehityksen epätoivottavaan suuntaan ja toteaa, että talouden tasapainon saavuttaminen edellyttää voimakkaita toimia lisätulojen hankkimiseksi ja säästöjen aikaansaamiseksi. En voisi olla enempää samaa mieltä.

Tarkastuslautakunta toteaa myös, että edellisten vuosien tapaan kaupungin talous on merkittävästi riippuvainen Helsingin Energian tuloksesta. Näin on. Helsingin Energiasta on tuloutettu 2000-luvulla yhteensä 1,2 miljardia euroa kaupungin omaan pääomaan. Meidän on varauduttava Helsingin Energian mahdolliseen yhtiöittämiseen lähivuosina, ja se tulee väistämättä vähentämään näitä tuloutettavissa olevia rahasummia. Meidän on saatava peruspalveluiden rahoitus vakaammalle pohjalle. Kaupungin talous ei voi olla riippuvainen liiketoiminnan ylimääräisistä tuloutuksista, joiden tulevaisuus on tällaisen epävarmuuden peitossa.

Verotulot ovat Helsingin tärkein tulonlähde, ja niin pitää ollakin. Tarkastuslautakunta nostaa esille huolestuttavan seikan: verotulojen kasvu on ollut Helsingissä hitaampaa muihin suuriin kaupunkeihin verrattuna. Verotulopohjaa on vahvistettava, työpaikkojen määrää lisättävä, ja kuten tarkastuslautakunta toteaa, Helsingin elinkeinostrategia on avainasemassa yrityskannan kasvattamisessa.

Muuttoliikkeen myötä suurempituloisemmat, koulutetut henkilöt ja perheet muuttavat kaupungista pois, kun taas meille tulevat tulomuuttajat ovat opiskelijoita, työttömiä tai uransa alkuvaiheessa olevia nuoria. Kasvava ikääntyneiden määrä suhteessa työssä käyvään väestöön alentaa myös tuloveropohjaa. Helsingin on pystyttävä tulevaisuudessa pitämään asukkainaan hyviä veronmaksajia. Meidän on panostettava kohtuuhintaisiin, laadukkaisiin ja monimuotoisiin asumisvaihtoehtoihin.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Hallintokuntien rajat ylittävä toiminta on tässä kaupungissa edelleen vähäistä, vaikka sitä on täältä ja muualtakin poliitikkojen suulla vaadittu lisättäväksi jo vuosien ajan. Kaupungin kokonaisedun näkökulma hämärtyy usein vahvojen ja itsenäisten toimintasektoreiden tehdessä

23.6.2010

omia päätöksiiän. Meidän pitää kyetä murtamaan vahvoihin pystysektoreihin perustuva hallintorakenne, hallintokulttuuri ja toimintatavat. Kaupungin tilojen käytössä on tehostamisen varaa, ja tarkastuslautakunta kehottaakin oivallisesti laatimaan kaupunkitasoisen toimitilastrategian ja tilojen hallintajärjestelmän. Myös tilojen yhteiskäyttöä on lisättävä. Tuottavuuden parantaminen kaikissa hallintokunnissa on tärkeää, ja nyt on rohkeasti tehtävä rakenteellisia uudistuksia.

En puutu tässä sen isommin yksittäisiin hallintokuntiin, mutta sosiaali- ja terveystoimesta sanon muutaman sanan yleisesti. Sosiaali- ja terveystoimi jäi jälleen kerran tavoitteestaan selvästi. Sosiaali- ja terveystoimen menot ylittyivät 76,9 miljoonaa euroa. Terveystoimen menoylitys johtui HUSista. Sosiaaliviraston käyttömenot ylittyivät 61,2 miljoonaa euroa. Melko hurjia lukuja. Sosiaalitoimen menokasvu on kerrassaan huolestuttavaa.

Koko kaupungin henkilöstömäärä kasvoi suhteessa edellisvuoteen käsittämättömästi noin 1 000 henkilöllä. Henkilöstön määrä kasvoi eniten juuri sosiaali- ja terveystoimessa. Sosiaali- ja terveystoimen henkilöstömäärä lisääntyikin 777 henkilöllä, josta sosiaaliviraston osuus yksittäin oli 496 henkilöä. Henkilöstömäärän lisääntyminen ei voi jatkua, jo siitä yksinkertaisesta syystä, että tulevaisuudessa huoltosuhteen heiketessä meillä ei kerta kaikkiaan ole niitä käsipareja tekemään kaikkea sitä työtä. Nyt on edettävä ajatuksista tekoihin. Miten saamme saman työn tehtyä vähemmällä henkilöstömäärällä resurssien vähetessä?

Hallintoon ei sosiaali- ja terveystoimessa ole yksinkertaisesti varaa palkata ketään. Palkataan ainakin mieluummin tekijöitä kuin hallinto- ja suunnitteluvirkamiehiä. Tehokkuutta on joka tapauksessa parannettava. Kokoomuksen valtuustoryhmä haluaa muistuttaa, että palvelut voidaan tuottaa muutenkin kuin omana tuotantona. Juuri tänään julkaistu Valviran valtakunnallisen vanhustenhoitoa koskevan selvityksen mukaan yksityiset vanhustenhuollon yksiköt toimivat paremmin kuin julkisen puolen yksiköt.

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kokoomuksen valtuustoryhmä haluaa kiittää tarkastuslautakuntaa erinomaisesta työstä. Arviointikertomus kertoo selkeästi tilanteen, jossa kaupunkimme on. Kaupungin taloudellinen tilanne ei ole hyvä.

Kiitos myös kaupungin erityisen hyvälle henkilöstölle, joka on tehnyt

23.6.2010

valtavasti töitä ja tekee sitä varmasti jatkossakin. Hallintokuntien itselleen asettamat tavoitteet toteutuivat muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta viime vuonna. Voidaankin pohtia, ovatko tavoitteet olleet liian helppoja.

Arvoisa herra puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kokoomuksen valtuustoryhmä kannattaa tilinpäätöksen ja arviointikertomuksen hyväksymistä sekä vastuuvapauden myöntämistä. Synkistä sanoistamme huolimatta haluamme toivottaa kaupungin henkilöstölle, kaupungin johtaville virkamiehille ja valtuutetuille hyvää juhannusta ja hyvää kesää.

Valtuutettu Puoskari

Puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut.

Ensiksi lämpimät kiitokset tarkastuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille arvokkaasta työstä arviointikertomuksen laatimisessa. Vuonna 2009 verotulojen lasku oli synkeää mutta ymmärrettävää peilattuna yleiseen taloudelliseen tilanteeseen. Mielestämme on hienoa, että poliittiset ryhmät ja kaupungin virkamiesjohto yhdessä päättivät, että muista kunnista poiketen emme tee äkillisiä leikkauksia menoissa ja palveluissa. Pidimme myös investointitason korkeana. Nämä ratkaisut ovat olleet selvästi elvyttäviä ja koko kansantaloutta tukevia.

Huolestuttavaa on se, että kuten valtuutettu Rätty sanoi, menomme ovat kasvaneet 6,5 % viime vuonna. Jatkossa tämä ei ole mitenkään mahdollista. On toki ymmärrettävää, että osa menojen kasvusta johtui palkankorotuksista ja tästä muuttuneesta talous- ja työllisyystilanteesta. Tällaisia kuluja ovat mm. toimeentulotukimenot ja lastensuojelu. Onneksi näiden menojen kasvuun reagoitiin jo syksyllä, ja valmisteltaessa tämän vuoden budjettia taantumasta aiheutuvien kulujen hoitamiseen lisättiin yli 40 miljoonaa euroa.

Verotulojen kasvu on ollut Helsingissä muita suuria kaupunkeja hitaampaa koko 2000-luvun, kuten tarkastuslautakunta omassa arviointikertomuksessaankin totesi. Meidän on pystyttävä houkuttelemaan Helsinkiin yrityksiä ja luomaan työpaikkoja mm. karsimalla lupaviidakkoa, vahvistamalla toimitila- ja teollisuustonttien tarjontaa sekä parantamalla asumisen ja pienimuotoisen yritystoiminnan yhdistämistä.

23.6.2010

Tämän hetken talous- ja työllisyystilanne voisi olla huomattavasti huonompikin. Uudellamaalla työttömien osuus työvoimasta on selvästi muuta maata alempi ja Helsingissä vielä Uuttamaata alempi, tällä hetkellä 6,9 %. Tilanne on myös parantunut, tämä on huhtikuun luku ja parantunut maaliskuusta. Tulevaisuus ei kuitenkaan näytä kovin kirkkaalta. Jotta voimme välttää palveluiden leikkaamisen ja kovan velkaantumisen, joudumme syksyllä vähentämään investointejamme. Vihreä ryhmä on tähän valmis, kunhan kohteet ovat oikeita. Haluamme painottaa investoinneissa raideliikennettä. Esim. Kruunuvuoreen tarvitaan raideyhteys, Herttoniemen liikenneympyrän laajennuksesta voidaan hyvin luopua. Yhtään uutta kaupunginosaa ei voida rakentaa ilman suunniteltuja joukkoliikenneyhteyksiä tai riittäviä julkisia palveluita. Meidän on pystyttävä rahoittamaan infrainvestoinnit maan arvonnousulla. Parempi vaihtoehto on myös lykätä joidenkin asuinalueiden rakentamista hieman.

Jotkut poliittiset ryhmät ovat väläyttelleet kulttuuri-investointien lykkäämistä. Me sanomme näille ajatuksille "ei" jo kättelyssä. Vihreiden mielestä lykättävät investoinnit tulee löytää ensisijaisesti kaduista ja rakennetuista edustuspuistoista, uusista vähemmän tarpeellisista toimitiloista ja kalliista liikuntapaikoista. Yhtenä esimerkkinä voidaan mainita Vallilanlaakson bussikatu.

Vuonna 2009 nojasimme tukevasti Helsingin Energialta saataviin tuloutuksiin. Tässä ei sinänsä ole mitään pahaa. Päinvastoin on hienoa, että valtuustot ennen meitä ovat tehneet fiksuja päätöksiä eivätkä ole myyneet omaa energialaitostamme, kuten monet muut kaupungit. Helsingin Energian tulevaisuus on kuitenkin auki ja näyttää siltä, että valitettavasti joudumme jollain aikavälillä yhtiöittämään Helsingin Energian. Tämä työ on syytä tehdä huolellisesti, eikä sillä ole mitään kiirettä.

Myös ympäristönsuojelu asettaa haasteita Helsingin Energialle. Me Vihreät olemme vahvasti sitoutuneita tavoitteisiin uusiutuvan energian lisäämisestä ja päästöjen vähentämisestä emmekä hyväksy näiden tavoitteiden toteuttamiseen tarvittavien investointien lykkäämistä. Helsingin Energian tulee tavoitella hiilineutraaliutta pystypäin.

Vuonna 2009 valtio tuli kuntia vastaan korottamalla valtionosuuksia ja laskemalla työnantajamaksuja. Tämä oli hieno ele hallitukselta. Kuten tarkastuslautakuntakin on huomauttanut, huomionarvoista on se, että 10 suurimman kaupungin valtionosuuksien keskiarvo on yli 16 %

23.6.2010

tuloista mutta taas Helsingissä alle 7 %. Helsingin valtionosuuksia tulee kasvattaa samaan suuntaan kuin muissa suurissa kaupungeissa.

Valtion rooliin kuntapalveluiden rahoittajana liittyy myös merkittäviä riskejä. Kiviniemen hallituksen ohjelmaan on kirjattu, että työryhmä laatii esityksiä kuntien kehysbudjetoinnista. Pahimmillaan tämä tarkoittaa sitä, että valtio asettaa kuntien menokasvulle prosentuaalisen rajan, jonka ylittäviä kuntia kuritetaan leikkaamalla valtionosuuksia. Samaan aikaan eduskunta säätää lakeja, joilla lisätään kuntien menoja merkittävästi. Esimerkkinä voidaan mainita terveydenhuoltolaki. Valtion ja kuntien on yhdessä toki pohdittava, miten kuntien menokasvu saadaan kuriin, mutta tällainen kuvatus kaltainen kehysbudjetointi on selvästi väärä tapa. Helsingin onkin syytä jatkaa ponnekasta edunvalvontatyötään valtionosuusjärjestelmän kehittämiseen liittyen.

Kuten valtuutettu Rätty jo aikaisemmin sanoi, Helsingissä sitovat toiminnalliset tavoitteet toteutettiin taas mallikkaasti, ja meillä heräsi sama epäily siitä, että ovatko ne vähän turhan löperöitä. On toki hienoa, että meidän taitavat työntekijämme ovat ne saavuttaneet, mutta meidän pitäisi varmaan nyt budjetin laadinnan yhteydessä pohtia, olisiko meillä jotain muita tavoitteita asettaa. Erityisen tärkeää olisi tietysti pohtia, että ovatko nämä tavoitteet juuri niitä, joita valtuustostrategiassa olemme päättäneet tavoitella.

Esimerkkejä löytyisi vaikka millä tavalla, mutta nostan yhden liikuntavirastosta: Emme ole Vihreässä ryhmässä erityisten vakuuttuneita siitä, että kalanpoikasten määrä on juuri se asia, mitä meidän pitää mitata, vaan esim. terveyden edistäminen voisi olla parempi mittari liikuntavirastolle tai siinä onnistuminen.

Nostamme muutamia toteutumattomia toiminnallisia tavoitteita, joista olemme huolestuneita: pitkäaikaisasunnottomien määrä on yksi niistä. Piti vähentyä 250 henkilöllä, tulos oli kuitenkin vain 108. Tavoite asunnottomuuden puolittamisesta on äärimmäisen tärkeä niin turvallisuuden kuin ennen kaikkea inhimillisestä näkökulmasta. Sosiaalisen sektorin raamissa tähän on onneksi varauduttu vuodelle 2011.

Toinen ryhmä, jonka kohtaloa kaupunginjohtajan taholta olemme seuranneet kauhulla, on romanikerjäläiset. Uusin käänne on se, että kaupunginjohtajan asettama työryhmä on keskittynyt romanien ongelmien ratkaisemisen sijaan etsimään syytä romaneja tukevan sosiaalikeskuksen Sataman sopimuksen irtisanomiseen ja toiminnan lopettamiseen. Kerjäläisongelman syihin on syytä puuttua Euroopan

23.6.2010

unionissa ja kansallisesti. Suomen pitää vaatia tiukemmin, että EU puuttuu romanien kohtaamaan rasistiseen kohteluun ja syrjintään, ja köyhyyden kierre katkaistaan.

Meidän Helsingissä on kuitenkin pakko kiinnittää huomiota romanien perusoikeuksien toteutumiseen täällä paikallistasolla. Olemmekin pettyneitä kaupunginjohtaja Pajusen toimintaan asiassa. Kaupunki, jossa kaikilla ei ole edes kattoa pänsä päällä, ei voi ylpeillä hyvinvoinnilla ja luovuudella. Näiden kaikkein heikoimmassa asemassa olevien tilanne on hoidettava kuntoon välittömästi.

Toinen esimerkki merkittävästä toteutumattomasta tavoitteesta löytyy opetustoimesta. Olemme asettaneet tavoitteeksi, että perusopetuksen oppimistulokset ovat Helsingissä vähintään maan keskitasoa. Tähän emme ole valitettavasti vielä päässeet. Samanaikaisesti opetuksen yksikkökustannukset ovat Helsingissä selvästi 20 suurimman kaupungin keskiarvon yläpuolella. Helsingin kustannuksia nostaa toki sosiaalisen segregaation kasvu ja mm. maahanmuuttajaoppilaiden määrä, mutta kuitenkin olemme sitä mieltä, että tätä yhtälöä on syytä selvittää tarkasti.

Sitten hieman asumisesta. Kuten monet tutkimukset osoittavat, kaupungin elinvoiman ja kilpailukyvyn turvaamiseksi on tärkeää huolehtia riittävästä kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen tuottamisesta. Tässäkään emme ole onnistuneet. Toivomme, että tähän kiinnitetään erityistä huomiota.

Viimeinen, oikeastaan ympäristöpolitiikasta sen verran, että edelleen olemme siinä tilanteessa, että näiden sitovien toiminnallisten tavoitteiden joukossa ympäristöpolitiikka loistaa poissaolollaan. Jotta todellisia tuloksia saavutettaisiin, pitää jalkauttaa vastuu strategian ympäristölinjauksesta virastoille, ja se pitää tehdä toiminnallisten tavoitteiden muodossa. Esitänkin seuraavan ponnin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että strategiaohjelman ympäristökirjauksista muotoillaan sitovia toiminnallisia tavoitteita vuoden 2011 talousarvioon.

Kiitän vielä kaikkia kaupungin työntekijöitä lämpimästi hyvästä työstä vuonna 2009. Vihreä valtuustoryhmä puoltaa tilinpäätöksen hyväksymistä.

23.6.2010

Valtuutettu Bergholm

Herra puheenjohtaja, arvoisa valtuusto.

Vajaat kaksi vuotta sitten, tai itse asiassa jo aikaisemmin, maailmantalous ja sitten puoli vuotta, vajaa vuosi myöhemmin myös Suomen kansantalous ajautui vuosikymmeniin pahimpaan taloudelliseen taantumaa, lamaan. On itsestään selvää, että kunnallistalous tällaisessa tilanteessa reagoi niin, että samanaikaisesti tulot vähenevät ja kustannukset kasvavat. Näin se aina on mennyt ja näin se luultavasti aina tulee menemään. Kun puhutaan siitä, että Helsingin kaupungin talous on dramaattisesti heikentynyt, on kuitenkin samalla hyvä pitää mielessä se, että se, mistä tasosta heikentyminen tapahtui, oli erinomaisen hyvä.

Kaupunki oli 2000-luvulla tehnyt kumulatiivisesti miljardi euroa ylijäämää ennen viime vuotta, ja johtuen siitä, että tämä taso oli niin erinomainen, viime vuonnakaan ei tehty alijäämää vaan lievä ylijäämä. Huolimatta siitä, että elettiin koko vuosi keskellä syvää taantumaa Helsinki teki ylijäämää, mittarista riippuen 14 miljoonaa, 22 miljoonaa, 60 miljoonaa tai 38 miljoonaa, katsotaanko konsernia vai kaupunkia, liikelaitosten kanssa ja ennen tilinpäätössiirtoja vai niiden jälkeen. Kaupunki siis vahvisti tasettaan keskellä syvää taantumaa.

Kun puhutaan siitä, että Helsingin kaupungin talous ei ollut tasapainossa, niin tähän toivoisi vähän analyttisempaa otetta. Tarkoitetaanko tasapainolla tuloksen tasapainoa? Jos tarkoitetaan, Helsingin kaupungin talous oli viime vuonna tasapainossa. Jos sillä tarkoitetaan rahoituksellista tasapainoa, niin ei ollut, koska investoinnit olivat niin mittavat, että niiden rahoittamiseksi pieni ylijäämä ei riittänyt, vaan tarvittiin merkittävää lainanottoa, joka tänä vuonna jatkuu.

Mutta arvoisat valtuutetut ja myös arvoisa kaupunginjohto. Pientä analyttisyyden lisäämistä, kiitos. Kun puhutaan talouden tasapainosta, puhuttakoon selvästi siitä, mitä sillä tarkoitetaan. Helsingin kaupunki oli viime vuonna taloudellisesti tasapainossa tuloksella mitattuna, ja voidaan kysyä, että eikö se, että mittavia investointeja edullisella rahan hinnalla rahoitetaan, suhdannepoliittisesti edulliseen aikaan, ole ihan järkevää ja kaikkea muuta kuin jotenkin poikkeuksellisen huolestuttavaa, kun perustilanne kaupungissa on hyvä.

Kun katsotaan tulevaisuuteen, niin myös tässä toivoisin hieman

23.6.2010

analyttisyyttä sen suhteen, että millä tavalla nyt kaupungin talous on jollain tavalla kuilun partaalla tai ajautumassa problemaattiseen tilanteeseen tai missä määrin ei. Me voimme tämän meidän tämänhetkisen taloudellisen tilanteemme, siis tänä vuonna kaupunki tulee tekemään alijäämäisen tilinpäätöksen, 100 miljoonaa tai suuruusluokkaa jotain sellaista, sen takia, että esim. tämän vuoden budjetti oli sanotaanko harkitsemattomasti rakennettu niin, että siinä ei riittävästi otettu huomioon lakisääteisiä välttämättömiä menoja, ja niin se budjetin muutaman kymmenen miljoonan alijäämä tulee toteutumaan suurempana.

Mutta yhtä kaikki, tämä vuosi tulee olemaan kuntatalouden todennäköisesti raskain vuosi. Suhdannevaikutukset, sekä tulojen vaatimaton kehitys että menojen korkea kehitys, näyttävät hankalimman paikkansa tänä vuonna. Onko kysymys Helsingin kaupungin tämänhetkisestä taloudellisesta tilanteesta suhdanneluonteinen? Vai onko kysymys muotitermillä ”kestävyysvajeesta”? Väittäisin, että jos me tarkastelemme asiaa 3-5 vuoden perspektiivillä, kysymys on selkeästi suhdanneongelmasta, joka nousukauden myötä tulee poistumaan. Helsingin kaupunki tulee todennäköisesti jo ensi vuonna tekemään plusmerkkisen tuloksen, varsinkin, jos järkevästi ja pitkän aikavälin kestävyyttäkin ajatellen nostamme kunnallisveroa yhdellä prosenttiyksiköllä, niin kuin näyttää tapahtuvan.

Eli suhdannesyistä johtuva talouden tilapäinen heikentyminen ei sosialidemokraattien mielestä perustele harkitsemattomia puuttumisia kaupunkilaisten perusturvallisuuteen, peruspalveluihin, työllisyyteen. Vaan päinvastoin, näinä aikoina juuri näiden asioiden kunnossa pitäminen on vastuullista ja järkevää ja pitkässä juoksussa myös taloudellisesti viisasta kunnallistalouden hoitamista.

Se, mitä kestävyysvaje sitten, miltä se näyttää 3-5 vuoden jälkeen, niin siihen liittyy kovasti sumuinen maisema. Mitä oikeasti tapahtuu julkiselle taloudelle kaiken kaikkiaan? Mitä ystävämme valtio heittää kuntatalouden päälle? Millä tavalla todellakin meille tärkeä Helsingin Energian toimintaympäristö tulee muuttumaan? Nämä kysymykset ovat oikeasti vaikeita ja oikeasti edessä, ja sosialidemokraatit ovat toki valmiita ja eivät ainoastaan valmiita vaan aktiivisesti haluavat olla rakentamassa pitkän aikavälin kestävyyttä myös Helsingin kaupungin taloudessa. Mutta kuten sanottu, tässä ja nyt kysymys on suhdannetilanteesta, joka tulee korjaantumaan, ja Helsingin kaupungilla ei ole sen kaltaista kestävyysvajetta, joka perustelisi

23.6.2010

paniikinomaisia tai harkitsemattomia menojen leikkauksia.

Kuten sanoin, talouden tasapainoa voidaan tarkastella joko tuloksen näkökulmasta tai rahoituksen näkökulmasta. Jos rahoitustasapainoa tavoitellaan tai parempaa rahoituksen tasapainoa, niin olemme valmiit myös käymään läpi investointisuunnitelmia siinä tarkoituksessa, että löytyykö sieltä sellaisia hankkeita, joiden lykkääminen on perusteltua tai kenties, joita ei tarvitse toteuttaa lainkaan. On kuitenkin hyvä todeta, että tämän investointitoiminnan korkeana pitäminen edelleenkin on suhdannepoliittisesti viisasta. Se elvyttää taloutta, jossa työttömyys on korkea, ja lisäksi, jos kysymys on sellaisista järkevästä investoinneista, jotka joka tapauksessa on viisasta tehdä, niin ei tämä ole huono hetki niiden toteuttamiselle.

Erityisesti haluamme korostaa, että joukkoliikenteen ja asumisen edellytyksiä parantavia investointeja ei pidä lykätä. Se tarkoittaa sitä, että ei myöskään asuntoalueiden valmistumisen lykkäämistä pidä investointiresurssien takia kannattaa.

Sosialidemokraattinen valtuustoryhmä siis kannattaa tarkastuslautakunnan ehdotusta. Kannatamme myös siis vastuuvapauksista jne. ja kannatamme myös kaupunginhallituksen ehdotusta koskien tilinpäätöksen vahvistamista.

Kiitoksia.

Valtuutettu Vikstedt

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmä puoltaa vuoden 2009 tilinpäätöksen vahvistamista ja vastuuvapauden myöntämistä tilivelvollisille ja kiittää tarkastuslautakuntaa erinomaisesta työstä ja tarkastusvirastoa ja muita saman tien. Valtuustoryhmämme on kuitenkin tyytymätön siihen, että oikeasti valtuuston alaisessa lautakunnassa eivät ole kaikki valtuustoryhmät edustettuna. Koska tarkastuslautakunta valvoo jatkuvasti ja monipuolisesti valtuustossa päätetyn strategian toteutumista, olisi henkilökohtainen kontakti kuhunkin ryhmään erittäin hyödyllinen. Voi tulla tilanne, että lautakunnan ulkopuolella olevan ryhmän toivomus jonkin hallintokunnan tai konsernin osan tarkastuksesta jätetään huomiotta pelkästään poliittisen mustasukkaisuuden takia. Viimeistään seuraavan valtuustokauden

23.6.2010

alkaessa tarkastuslautakunnan edustavuus on korjattava.

Kaupungin taloustilanne on heikentynyt muutamien hyvien vuosien jälkeen, mutta meidän nähdäksemme se ei ole hälyttävä. Viitataan Bergholmin analyysiin. Omavaraisuusasteen laskua 70 %:iin pidetään riskinä, mutta Helsingin omavaraisuusaste on laskenut vain 77,5:stä 75,5:ään, ja likviditeetti on edelleen 53 päivää oltuaan 55 aikaisemmin. Verotulot eivät ole jääneet hyvän vuoden 2007 tason alapuolelle, eikä pudotus ole läheskään niin raju kuin esim. 2002 sukellus, joka oli vähän eri syistä. Tämän tilinpäätöksen perusteella oli tarpeetonta mielestämme ja vahingollista taas turhan päiten tavoitella peruspalvelujen vähentämistä budjetoimalla sosiaali- ja terveystaloudet noin 77 miljoonaa alle toteutuneiden menojen. Alibudjetointi ei hyödytä kaupunkia mutta syventää kaupunkilaisten jakautumista huono- ja hyväosaisiin. Edellisten vuosien ylijäämä on olemassa tällaisia vuosia varten meidän käsittääksemme.

Helsingin Energian osien yhtiöittäminen näyttää väijäämättömältä, vaikka emme sitä halua. Yhtiöittämistä on työnnettävä niin pitkään kuin suinkin, kuten lausunnossa sanottiin. Yhtiöittämistäkin merkittävämpi tulevaisuuden näkymä on päästövähennystavoitteiden edellyttämät investoinnit. Näistä suurista investoinneista ei olisi ollut viisasta päättää tänä keväänä, vaikka niin oli vähän suunnitelmassa, koska selvitykset ja vertailut eri mahdollisuuksien välillä ovat kesken eikä rahoitusmarkkinoiden epävarmuus ole vielä ohi.

Arviointikertomuksessa esitetään, että investointien valmistumisastetta koordinoitaisiin kaupungin tasolla ja niiden seuranta kehitettäisiin. Se olisi mielestämme hyvä. Mutta vieläkin tärkeämpää olisi puuttua suureen ongelmaan, jota ei ole edes nimetty merkittäväksi riskiksi, nimittäin rakennusalaan rehottavan talousrikollisuuden rahoittaminen on riski, joka toteutuu tässä kaupungissa joka päivä. Harmaassa taloudessa ja talousrikollisuudessa liikkuvan rahan määrä on arvioitu, ja se on tyrmäävä. Viimeisen arvion mukaan verotuloja jää saamatta 5, 6 miljardia euroa. Myös Helsingin kaupungin suoraan kärsimät tappiot voisi jotenkin arvioida, ja ne ovat aivan varmasti huomattavat. Lisäksi kuluja tulee huonosta laadusta ja paikallisen työvoiman työttömyydestä.

Isompia ja pienempiä ongelmia on kaupungin rakennustyömailla vaikka kuinka paljon, mutta otanpa tähän yhden esimerkin. Töölön ala-asteen yhden miljoonan euron julkisivuremontissa hääri virolainen työnjohtaja, joka ei tiennyt lähetettyjä työntekijöitä koskevista säännöistä. Työntekijät olivat puolalaisia, ilman asianmukaisia edes työvarusteita,

23.6.2010

laittomilla vaarallisilla telineillä, ilman tapaturmavakuutusta, ilman tunnustekortteja, palkat maksetaan heidän mukaansa ehkä Puolaan joskus sitten myöhemmin. Työmaalla ei ollut henkilö- eikä aliurakoitsijaluetteloa. Tämä on törkeää ja häpeällistä verovarojen tuhlaamista. Mihin ne investointirahat oikein menevät?

Työn jälki ei voi olla tällaisissa talkoissa hyvä. Toisin sanoen kaupunki maksoi miljoonan jollekin veijarille, veroja ei maksanut kenties kukaan ja työntekijät saattoivat jäädä jopa ilman palkkaa riskeerattuaan henkensä Helsingin kaupungin työmaalla. Tällaiselle toheltamiselle on aivan pakko tehdä jotain ja äkkiä. Ja minulle riittää selitykset, ettei rikollisille voida tehdä mitään. Ryhmästä tulee tästä aiheesta ponsi.

Valtuustoa on erityisesti alkanut kiinnostaa hallinnon kustannukset ja vähentää niitä. Me kannatamme ehdotusta, että määritellään kaupungin tasolla, mitä hallintokustannuksiin lasketaan. Samoin kannatamme päällekkäisten tehtävien purkamista. Kannatimme sitä jo silloin, kun perustettiin päällekkäistä hallinto eriyttämällä rakentamispalvelut rakennusvirastosta. Kaupunginhallituksen lausunnossa tuo HKR:n hallinnon muutos mainitaan ristiriitaisesta päällekkäisyyden purkamisena. Todellisuudessa tapahtui päinvastoin. Haluaisimme todellakin tietää, paljonko se on tullut maksamaan mm. henkilö- ja tilakustannuksina.

Helsingin kaupungin palkkamenot ovat noin 100 miljoonaa joka kuukausi. Kaupungilla ei ole varaa epäonnistua tavoitteessaan olla ikäjohtamisen mallikaupunki. Ikäohjelmasta saatujen hyvien kokemusten levittäminen on tehtävä nopeasti ja kehitettävä malleja erityyppisille työyhteisöille, sillä eläköitymisen huippuvuosi 2013 on ihan lähellä. Jos tässä hankkeessa yritetään oikaista ja noukkia rusinat pullasta ja käskyttää henkilökuntaa ylhäältä, voi lopputuloksena olla pelkkää paperia, hyviä aikomuksia ja eläkemenojen kasvu paljon nopeammin ja suuremmaksi kuin on aivan välttämätöntä.

Työterveyshuollon osuutta ja riittäviä resursseja ikäjohtamisen toteuttamisessa ei pidä vähätellä, vaikka se näkyy unohtuneen kaupunginhallituksen lausunnosta. Vasemmistoa syytetään tavan takaa tuhlailevasta mielenlaadusta, mutta tässä puheenvuorossa olen esittänyt pelkästään taloudellisuutta edistäviä toimenpiteitä ja lopuksi esitän vielä yhden aiheen, jossa vaadimme paitsi taloudellisempaa myös inhimillisempää toimintatapaa.

Sosiaali- ja terveystoimessa aiheutetaan tarpeetonta kärsimystä

23.6.2010

vanhoille, sairaille ja vammaisille lokeroimalla ihmiset heidän vaivaansa sekä siirtelemällä heitä palvelusta ja hoitopaikasta toiseen pitkien jonotusaikojen jälkeen. Alimitoitetulla budjetilla toimivat palvelut säästävät omia kustannuksia ja siirtävät ja vielä lisäävät niitä toiselle palvelulle. Kun tämän vuoden tilinpäätöksen yhteyteen tullaan tekemään selvitykset tuottavuuden kehityksestä, on tämä järjetön osaoptimointi otettava huomioon ja tehtävä näkyväksi ja mieluummin tietysti lopetettava se välittömästi.

Kiitos.

Ledamoten Gadd

Ordförande, bästa fullmäktige.

Vuoden 2009 budjettia valmisteltiin jo kaksi vuotta sitten, jolloin ei vielä osattu arvioida tulevan taloudellisen kriisin vaikutuksia. Ei tulevaisuutta osata nähdä nytkään, mutta kenties väliaikaisesti ollaan vähän nöyrempiä. Syksyllä 2008, kun viime vuoden budjettia hyväksyttiin, tiedettiin jo enemmän, ja sekä maailmassa, tasavallassa että Helsingin kaupungissa oltiin melko yksimielisiä siitä, että kauden avainsana on elvytys. Elvytyspolitiikalla voitaisiin päästä tilapäisen kuilun yli, tähän on todisteita lähihistoriasta.

On mahdollista, että maltillinen elvytys on ihan kelvollinen ratkaisu. Se oli kuitenkin enemmän tilapäinen muoti-ilmiö kuin looginen välttämättömyys. Tilinpäätös näyttää joka tapauksessa, että kaupungilla oli onnea. Nyt puheet elvytyksestä ovat hiljentyneet, paitsi Vasemmistoliitossa, ja epäselvyys taloudellisten merkkien tulkinnasta on suurempi kuin koskaan. Pääministeri vakuuttaa, ettei hallituksella ole syytä esittää veroremonttia ainakaan vuoteen, ja valtiovarainministeri lisää, että hallituksella on uskallusta jättää uudistus tekemättä. Seuraukset saattaisivat olla vakauden kannalta arvaamattomat, sanoo Katainen.

Jo jonkin aikaa on ollut selvää, että Helsingin valtuustossa on hiljainen enemmistö, joka on valmis hyväksymään kunnallisveron korotuksen syksyllä. Muitakin säästötoimenpiteitä on tulossa. Onko kaupunki viemässä uutta linjaa, siis säästöpossupolitiikkaa, vielä pidemmälle kuin valtio, tai ainakin aikaisemmin? Suhdanteet ja realiteetit muuttuvat nykyään nopeasti ja niin myös tietoisuus näistä. Voi kuitenkin olla myös niin, että teemme joskus asioita yksimielisesti, hitaasti ja väärin.

23.6.2010

Kunnallispolitiikassa ei näytä koskaan olevan todellisia vaihtoehtoja. Mitä tekevät muut Euroopan maat? Saksan valtio säästää 80 miljardia 4 vuodessa, Berliinin velka henkeä kohti oli jo monta vuotta sitten 10 kertaa suurempi kuin Helsingin. Siellä on aika ajoin lomautettu esim. poliiseja ja opettajia. Italia säästää 24 miljardia kahdessa vuodessa, Espanja, Portugali ja Irlanti leikkaavat valtion budjettiaan 2-3 % sekä tänä että ensi vuonna. Pitäisikö meidän ottaa oppia näistä maista?

Suomen ja Helsingin talous on eurooppalaisiin verrattuna hyvässä kunnossa. Mutta jos muut säästävät, kysyntä heikkenee, verotulot laskevat, kaupankäynti supistuu ja euron arvo laskee. Halvempi euro saattaa olla etu, mutta euron romahtaminen voi olla kohtalokasta. Saksan lehdistössä on jo jonkun aikaa kirjoitettu varsin seikkaperäisiä juttuja siitä, mitä käytännössä voi tapahtua, jos eurosta on pakko luopua. Sodan jälkeen, eli vuonna -48, Saksa siirtyi Reichsmarkasta D-Markkaan. Silloin palkkojen, eläkkeiden ja vuokrien määrät eivät muuttuneet, ainoastaan markkojen nimi. Sen sijaan pankkitalletukset kutistuivat yli 90 %:lla: 1 000 markan talletuksesta jäi 65 D-Markkaa. Konsensus-Suomessa keskustellaan hyvin vähän tällaisesta kauhuskenaariosta.

Pörssissä on viime aikoina oltu optimistisia. Asunnon ostajatkin uskovat tulevaisuuteen, ja palkat nousevat taantumuksesta huolimatta. Katuterassit täyttyvät, ulkomaanmatkoja myydään. Samalla kuitenkin Nokian kännykät käyvät huonosti kaupaksi ulkomailla, niin kuin suomalainen paperikin. Kiinan taloudellinen kehitys on ilmiömäistä, ja on vaikea uskoa, että Suomi kykenisi 5 vuoden kuluttua myymään mitään halvemmalla kuin Kiina.

Säästöjä peräänkuulutetaan, ja lähtökohdan niihin saamme käsittelyssä olevasta tilinpäätöksestä. Valtuuston lähtökohta on luonnollisesti se, että vanhuksia, sairaita, köyhiä ja lapsia pitää hoitaa, muusta voidaan keskustella. Toinen lähtökohta on, että valtio on keskeisessä asemassa, kun säästetään, ja kolmas, että melkein kaikki menot ovat palkkamenoja. Investointeja on siis karsittava, mitä muuta?

Arvovaltainen viikkolehti The Economist kertoo mielenkiintoisesta yliopistotutkimuksesta. Tutkijat Alesina ja Perotti väittävät, että jos säästetään sosiaaliavustuksista ja valtion palkkamenoista, saadaan pitkäaikaisempia ja edullisempia vaikutuksia kuin korottamalla veroja ja vähentämällä julkisia investointeja. Tämän tutkimusraportin tulokset ovat huonoja uutisia meille, sillä palkkojen ja avustuksien leikkaaminen on käytännössä mahdotonta. Siksi sekä kaupunki että valtio

23.6.2010

suunnittelevat veronkorotuksia ja investointien karsimista, siis toimenpiteitä, jotka eivät tutkijoiden mukaan ole kovin tehokkaita.

Kuinka pahassa kriisissä ollaan? Sitä emme vielä tiedä, ja sitä paitsi se on makuasia. Jonkun mielestä 200 miljoonan alijäämä kaupungin budjetissa on erittäin huolestuttava, jonkun toisen mukaan kaupunki voi tiukan paikan tullen lainata 2 tai 3 miljardia lisää. Mitä muuta kaupunki voisi tehdä? Tietysti myydä maata ja ostaa kultaharkkoja, kiinalaisia osakkeita, dollareita tai muita valuuttoja tai leikata byrokratiaa. Taloudelliset realiteetit muuttuvat nopeasti, ja syyskuussa elämme jo aivan toisenlaisessa maailmassa.

Ordförande, svenska gruppen föreslår att bokslutet fastställs, att revisionsberättelsen antecknas för kännedom, att utvärderingsberättelsen antecknas för kännedom, och att de ansvariga tjänstemännen och beslutsfattarna beviljas ansvarsfrihet.

Tack.

Valtuutettu Valpas

Hyvät valtuutetut ja muut läsnäolijat.

Ensi alkuun tahdon esittää Perussuomalaisten valtuustoryhmän kiitokset tarkastuslautakunnalle ja sen jäsenille hyvästä ja mielenkiintoisesta raportista. Kiitokset kuuluvat myös tilintarkastajille sekä virkamiehille, jotka ovat olleet mukana tätä nyt käsittelyssä olevaa kokonaisuutta luomassa. Käyn tässä ryhmäpuheenvuorossa läpi joitakin mielestämme huomionarvioisia asioita tarkastuslautakunnan arviointikertomuksesta sekä myös muutamia tilintarkastajien esittämiä seikkoja, joihin on syytä kiinnittää huomiota.

Tarkastuslautakunnan arviointikertomuksen sivulla 13 lautakunta toteaa kaupunginjohtajan toimialaa koskevassa osiossa, että käyttötalouden tavoitteista jäi viime vuonna toteutumatta kolme. Eräs näistä tavoitteista koski kaupunginvaltuuston käyttömenoja, jotka ylitettiin. Tavoitetta ei tekstin mukaan saavutettu, koska kaupunginvaltuuston palkkioita korotettiin vuoden 2009 alusta lukien. Vaikutusta lienee ollut myös pitkäksi venyneillä valtuuston kokouksilla, vaikkei sitä siinä varsinaisesti sanottukaan.

Herää tietysti kysymys, että miten valtuuston jäsenet voisivat jatkossa

23.6.2010

estää tällaiset ylitykset. Eräs keino onkin jo otettu käyttöön, eli puheajan lyhentäminen. Toinen tehokas ja varsinkin näin lama-aikana esimerkkiä osoittava keino olisi pienentää valtuuston jäsenien palkkioita. Kuten muistan, että me Perussuomalaiset esitimme melko äskettäin menokuria sovellettavaksi myös valtuustopalkkioihin esittämällä niiden pienentämistä 10 %:lla. Valitettavasti valtuuston jäsenten enemmistö ei ollut vielä tuolloin valmis kiristämään omaa vyötään.

Arviointikertomuksen kaupungin taloutta ja väestökehitystä koskevassa osiossa tuodaan esille huomionarvoinen seikka, joka onkin täällä jo ollut esillä, eli väestöpohjan rakenne ja sen vaikutus verotuloihin. Kuten sivun 20 alalaidassa hyvin todetaan, ratkaisevaa Helsingin kaupungin verotulojen kehitykselle ei ole väestön kasvu vaan väestön laatu. Rautalangasta vääntäen kyse on siitä, että työssä käyvät lisäävät verotuloja, kun taas työvoiman ulkopuoliset muuttajat väistämättä pienentävät verotuloja. Helsingin tulevien vuosien ongelmana on se, että työssä käyvät muuttavat kehyskuntiin ja Helsinkiin jäävät lähinnä opiskelevat tai työuransa alussa olevat nuoret sekä työttömät. Perussuomalaiset eivät halua, että Helsingistä kehittyy alhaisten verotulojen ja suuren työttömyyden vaivaama ongelmakaupunki. Olisi mielestämme enemmän kuin suotavaa, että Helsinki ryhtyy pikaisesti pohtimaan ja käytäntöön soveltamaan niitä keinoja, joilla Helsingin vetovoimaa työssä käyvien ihmisten kaupunkina kasvatetaan. Tämä kasvupotentiaali löytyy ilman muuta jo Helsingissä asuvista ihmisistä. Tämä verotulojen kasvatustavoite edellyttää myös tehostettuja toimia tehdä kaupungistamme vetovoimainen yrityskaupunki. Kuten arviointikertomuksesta käy ilmi, Helsingillä on tehostettavaa juuri tässä asiassa.

Viime vuonna käsitellessämme tarkastuslautakunnan vuotta 2008 koskevaa arviointikertomusta nostimme esille Helsingin Bussiliikenteen tilanteen. Tuolloin esitimme vaatimuksen, että tappioputki on mitä pikimmin katkaistava. Valitettavasti tappiokierre ei ole vielä vuonna 2009 katkennut, mutta johto on tiedostanut tilanteen ja ryhtynyt toimenpiteisiin, joilla toivottavasti voidaan varmistaa Helsingin oman bussiyhtiön jatkuvuus tulevaisuudessakin. Henkilökohtaisesti pitäisin hyvin valitettavana tilannetta, jossa Suomen pääkaupunki joutuu myymään tai jopa asettamaan konkurssiin bussiyhtiön, jonka vastuulla on merkittävä osa julkisesta bussiliikenteestämme.

Hyvät valtuutetut ja kansalaiset.

23.6.2010

Kaupunkimme on panostamassa suuresti sähköiseen asiointiin ja verkkopalveluiden kehittämiseen. Eräänä tavoitteena on säästöt asiakaslähtöisyyden samalla parantuessa. Tarkastuslautakunta tuo sivulla 37 aiheellisesti esille parannus- ja toimenpide-ehdotuksia, joista yksi koskee hallintokuntien järjestelmien yhteensopivuutta. Samaan yhteyteen voidaan hyvällä syyllä sisällyttää myös asiakkaiden käytössä olevien järjestelmien toiminnallinen samankaltaisuusvaatimus. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kun Matti Meikäläinen menee antamaan palautetta tai täyttää hakemuksen kaupungin nettisivulla, hänen silmiensä eteen tulee aueta hallintokunnasta ja asiasta riippumatta sivu, joka on aina mahdollisimman samankaltainen toiminnallisuudeltaan. Yhtenäinen ulkonäkö luo tuttuuden tunnetta, ja pidemmän päälle nämä seikat huomioimalla pystytään pienentämään väärin tai puutteellisesti täytettyjen lomakkeiden määrää. Tämä puolestaan vähentää viranhaltijoiden tekemää turhaa työtä heidän selvitellessään erinäisiä puuttuvia tietoja.

Arviointikertomuksen sivuilla 50 ja 51 käsitellään jokakeväistä riesaa eli katupölyä. Tilanne on parantunut melko paljon rakennusviraston ja ympäristökeskuksen yhteistyön ansiosta, mistä kiitokset asianosaisille. Erityisen suuri merkitys on ollut talvella katujen hiekoitukseen käytetyn hiekoitusaineen koostumuksella ja oikea-aikaisella pois keräämisellä. Vielä on kuitenkin kehitettävää hiekan poiston suhteen. Kaupunki huolehtii hiekat pois omilta alueiltaan, mutta monesti yksittäisten kiinteistöjen kohdalla nämä ovat itse vastuussa katuhiekan poistamisesta. Mielestämme tässä kohtaa olisi syytä unohtaa katuun piirretyt raja-alueet ja ottaa laajasti käyttöön toimintatapa, jossa kaupunki poistaa hiekat kaduiltamme riippumatta siitä, kenen vastuulla kadunpätkä oikeastaan on. Lauttasaassa on tällaista yhteistyötä mm. harrastettu. Kyse on kuitenkin viime kädessä kaupunkilaistemme terveydestä.

Hyvät valtuutetut ja erityisesti kaupungin virkamiehet.

Lopuksi haluan nostaa esille tilintarkastajien tilivuoden 2009 tilintarkastusta koskevasta loppuraportista seikan, joka näkyy toistuvan vuodesta toiseen. Mainitsimme tästä asiasta myös vuosi sitten omassa ryhmäpuheessamme. Raportin kohdassa 7.3 tuloslaskelma todetaan ostolaskujen kohdalla, että kaupungin kirjanpitoon on kirjattu tänä vuonna 33 miljoonan euron edestä ostoja, joista ei käy ilmi suoritteen luovutusajankohtaa. Tilintarkastajat kehottavat korjaamaan tämän asian kuntoon, kuten he kehottivat myös vuosi sitten.

23.6.2010

Toivottavasti näinkin yksinkertainen asia kuin päiväyksen laittaminen saadaan vuoden 2010 aikana kuntoon. Luulisi, että kaupunkia kiinnostaa, mille vuodelle nämä 33 miljoonaa euroa ostolaskuja kirjataan. Meitä päättäjiä ainakin kiinnostaa. Perussuomalaisten valtuustoryhmä esittääkin tämän asian korjaamiseksi ponnin, joka kuuluu seuraavasti:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että ostolaskut kirjataan jatkossa asianmukaisesti kirjanpitoon päiväyksineen. Valtuusto kehottaa asiasta vastuullisia tahoja kehittämään toimintatapojaan ponnessa linjatun päämäärän saavuttamiseksi.

Lopuksi totean, että Perussuomalaisten valtuustoryhmä kannattaa tilin ja vastuuvapauden myöntämistä kuin myös tilinpäätöksen hyväksymistä.

Valtuutettu Kolbe

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

On pakko myöntää, että vuoden 2009 tilinpäätökseen liittyy selvästi tummia varjoja. Taloudellisen tilanteen arvaamattomuus, niin kuin jo edelliset puhujat ovat korostaneet, varjostaa edelleenkin talouden kehitystä meillä kotimaassa ja Euroopassa, paikallisella ja kansallistasolla. Emme tiedä milloin ja missä valo alkaa näkyä. Tällä tilanteella on tietenkin seurauksensa, jonka olemme saaneet nyt lukea viime vuoden tuloksesta.

Rakentuminen Helsingissä vähentyi selvästi edellisvuodesta, vaikka samaan aikaan väkimäärä kasvoi noin 6 500 henkilöllä. Tämä merkitsi lisää paineistusta palvelutuotantoon, mm. päivähoitoon, ja kuten kaupunginjohtajalta saimme kuulla, toimeentulotukien määrän kasvu on ollut eräs seuraus tästä paineistuksesta. Myös henkilöstön määrä kääntyi kaupungilla kasvuun, ja edelleen voidaan sanoa, valtavan kuntakoneistonsa kanssa Helsinkiä seuraavat tutut ongelmat: henkilöstön saamisen ja osaamisen varmentaminen on pysynyt keskeisenä keskustelun aiheena täällä valtuustossakin.

Mutta paljon valoakin näkyi ja mahdollisuutta tulevaisuuden avaamiseen. Sipoon lounaisosan ja Vantaan Västerkullan kiilan liittäminen vuoden alusta Helsinkiin toi kaupungin vastaamaan

23.6.2010

palveluiden järjestämisestä tälle alueelle, ja alueen muotoutumista ja kaavoittamista ja rakentamista odotetaan laajasti. Helsingin viime vuonna saama arvokas World Design Capital 2012 -tunnustus on luonut paljon optimismia täällä Helsingissä, ja kuten kaupunginhallituksen puheenjohtaja Rautava totesi, avannut moniakin silmiä ymmärtämään kulttuurin alan merkityksen ei vain henkisenä vaan myös taloudellisena arvona. Tämä on meidän ryhmällemme ollut aina tärkeää. Myös muistamme tulevaisuuden valoisista tapahtumista, yleisurheilujen EM-kisojen näyttämönä toimiminen ja tietenkin se, että pääkaupunki saa piakkoin juhlistaa 200-vuotista asemaansa. Painopiste on siis viime vuonna, tänä vuonna ja edelleenkin toivottavasti elinkeinotoimintojen vahvistamisessa ja kulttuuri-identiteetin muokkaamisessa.

Kulttuurinen moninaisuus on tullut Helsinkiin jäädäkseen, ja kuten olemme saaneet lukea, vieraskielisten osuus on väkiluvussa noussut jo 10 %:iin. Se kuuluu ja näkyy Helsingin kaduilla. Lisäksi on ollut miellyttävä nähdä ja huomata, kuinka panostus kulttuurisiin suurtapahtumiin on jatkunut onnistuneesti. Uusi Virka Galleria osoitti toimivuutensa meidän monien helsinkiläisten iloksi. Samoin Senaatin ja Kauppatorin alueen kehittäminen pääsi viime vuonna vihdoinkin vauhtiin, siitä iloitkaamme, samoin Musiikkitalon valmistumisesta ajallaan. Olemme tyytyväisiä myös juuri tästä sähköisen asiointin hankkeiden etenemisestä, viime vuosi oli ratkaiseva niiden liikkeelle lähdössä.

Silti tiedämme, että kuntatalous on herkkä osoitin tai kuumemittari. Järjestelmä reagoi herkästi, kun talous liikkuu, verotulot pienenevät ja samoin valtionosuudet. Silti ryhmämme katsoo, että eräistä kivijaloista tulee pitää kiinni. Kaupungin taloudessa liikelaitosten osuus on tärkeä, ja siksi yhtiöittämisen seuraaminen on myös ryhmämme mielenkiinnon kohteena.

Helsinki on aina valtakunnallinen suunnannäyttävä, jonka päätöksillä on itseään suurempia merkityksiä. Siksi on hyvin olennaista katsoa, miten me reagoimme ja olemme reagoineet kehitykseen. Hyvinvointi ja palvelut ja kilpailukyky, kaupunkirakenne ja asuminen ovat juuri näitä asioita, joihin helsinkiläisinä valtuutettuina tulee kiinnittää huomiota juuri sen takia, että olemme tärkeä esikuva valtakunnallisesti. Miten näillä alueilla toiminnalliset tavoitteet ovat toteutuneet ja ylipäätänsä, onko tavoitteet asetettu oikein? On tärkeää, että tavoitteita on, mutta paikoin tuntuu siltä, että ne ohjaavat liiankin tiukasti ja jämäkästi toimintaa. Otan esimerkin Helsingin satamasta, jonka

23.6.2010

asiakastyytyväisyysmittaukset jäävät aina alle oletetun ja syntyy mielikuva huonoista palveluista. Tässä tietysti voi sanoa, että tämä tiukka veto ei välttämättä ehkä kerro koko totuutta, kun asioita vertaillaan laajemmin.

Asemakaavojen laatiminen MA-ohjelman mukaisesti laahaa edelleen jäljessä, tämä huolestuttaa ryhmäämme. Sama koskee pitkäaikaisasunnottomien määrää. Määrää ei onnistuttu vähentämään tavoitteiden mukaisesti. Viime vuonna ryhmämme kiinnitti huomiota ammatillisten alojen opiskelijoiden valmistumiseen. Vielä tässä on parantamisen varaa. Sama koskee poikkihallinnollisia toimenpiteitä ja virastojen toiminnan kokonaiskoordinaatiota, näitä meille rakkaita ikuisuuskysymyksiä.

Menojen ylityksiä oli siis selvästi sosiaaliviraston menoissa. Kehitys kärjistynee edelleen tänä vuonna, se kuuluu tähän syklisyyteen. Tärkeää on, että asukaslähtöisyys on pysynyt viimekin vuonna kaupungin palvelujen kehittämisen painopisteenä. Keskustan ryhmä on halunnut jo pitkään näissä tilinpäätöskeskusteluissa virastolta lisää rohkeutta toiminnan rakenteellisiin muutoksiin. On tarpeellista muuttaa lakisääteisten palvelujen osalta toimintaa taloudellisemmaksi ja asiakkaiden tarpeita paremmin vastaavaksi. Se edellyttää halua uudenlaiseen ajatteluun.

Uudenlainen ajattelu ei aina tuota hyvää lopputulosta, ja en malta olla sanomatta muutamaa sanaa kaupunginmuseon yhteistyöstä Korjaamon kanssa, joka on jatkunut siis jo pari vuotta.

Yhteistyösopimus on todellakin uudenlainen avaus ja tärkeä sellaisenaan, mutta olemme hieman huolestuneina seuranneet sen vaikutusta kaupunginmuseon budjetoinnin muotoutumiseen. Nyt on jouduttu lakkauttamaan museon eläviä toimintapisteitä rahanpuutteen vuoksi. Suremme erityisesti lasten museon toiminnan siirtoa pois Tuomarinkartanosta. Se on yksi näistä säästötoimenpiteistä, joissa tuntuu siltä, että asioita ei ole loppuun asti mietitty. Olemme vahvasti ajaneet lasten museon toiminnan jatkamista Tuomarinkylän kartanossa ja alueen kehittämistä juuri perhelähtöisyyden kautta.

Kaupunginmuseon toiminnan, kuten muunkin kaupungin toiminnan, tulee olla läpinäkyvää ja avointa. Siksi juuri yhteistyö Korjaamon kanssa on tärkeä. Toivomme, että tämä avoimuuden ja läpinäkyvyyden periaate koskee tätä sopimusta. Voimavarojen keskittäminen vain yhteen kohteeseen museon kohdalla on lyhytnäköistä eikä strategian mukaista.

23.6.2010

On siis selvää, että kaupunkikunnan tulee reagoida aikaansa, paikkaansa ja palvelutarpeiden uudistumiseen. Katsomme, että tärkeää on pitää perheiden tilanteeseen tiettyä suhdanneherkkyyttä, ottaa huomioon lastensuojelun tarpeet, nuorten asema ja nyt kasvussa oleva nuorten työttömyys entistä vakavammin. Opetustoimessa näkyvät aikamme haasteet.

Valoa tulevaisuuteen tuo myös se, että pääkaupunkiseudun yhteistyö on edennyt hyvin mallikkaasti. Pian sopii odottaa sen myönteisiä vaikutuksia koko seudun asukkaiden elämään. Vielä viimeiseksi haluan todeta muutaman sanan Keskustan ryhmän kannanotoista investointeihin. Me kannatamme edelleenkin, että investointeja rahoitetaan, erityisesti tänä aikana, kun edullisuus on mahdollista. On kuitenkin arvioitava investoinnit tapauskohtaisesti ja käytettävä valtion tuet mahdollisimman hyvin ja taitavasti.

Arvoisa puheenjohtaja.

Keskustan valtuustoryhmä haluaa kiittää kaikkia kaupungin työntekijöitä työstä paremman kaupunkielämän puolesta. Meille on tärkeää, että kaupungin työntekijät jaksavat ja pitävät innostunutta työtettä yllä. Kun joudumme päättämään tulevien vuosien toiminnasta, meidän ei pidä vain haikailla tuloista ja menoista vaan katsoa, miten kaupunki voi sosiaalisesti ja kulttuurisesti tuottaa hyvinvointia asukkailleen olemassa olevilla resursseilla.

Puheenjohtaja.

Valtuustoryhmämme kannattaa tilinpäätöksen hyväksymistä ja vastuuvapauden myöntämistä.

Kiitos.

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut.

Helsingin taloustilanne on kohtuullinen, kun ottaa huomioon, millainen taloudellinen vuosi 2009 on ollut. Olemme eläneet talouden syvässä taantumassa. Verotulot ovat vähentyneet 0,4 % vuodesta 2008 vuoteen 2009. Kun menot samaan aikaan ovat kovasti kasvussa, on selvää, ettei vuoden 2009 tilinpäätös voi tuottaa kovin kaunista tulosta.

23.6.2010

Kuitenkin on syytä muistaa, vaikka täällä on puhuttu aika paljon sumuisesta taloudesta, että taloudessa yleensä nousukautta seuraa laskukausi ja laskukautta nousukausi. Vaikka poliittisilla päätöksillä voidaan merkittävästi vaikuttaa talouden muutoksiin, ei ole oletettavaa, että Suomi tai EU niin perusteellisesti töpeksisi taloudenpidossa, että viimeinen nousukausi olisi jo takanapäin. Ei ole syytä synkistellä tarpeettoman paljon.

Kaupungin omavaraisuusaste ja lainanhoitokate ovat säilyneet erittäin hyvinä. Lisäksi Helsingin Energia tuottaa paljon rahaa. Sen merkitys on kaupungille suuri, ja sen arvo tulee ymmärtää. Siksi kaupungin ei tule omaehtoisesti, tarpeettomasti heikentää sen tuloksentekeykyä, mutta pakollisiin muutoksiin tulee tietenkin varautua.

Kun puhutaan kaupungin taloudesta, on muistettava, että kaupunki on olemassa kaupunkilaisia varten eikä päinvastoin. Sen takia on aivan oikein, että kaupunki joustaa talouden taantumassa, jotta kaupunkilaisten ei tarvitsisi joustaa niin paljoa. Edelleen on luonnollista, että tällaisessa talouden taantumassa esim. sosiaaliviraston menot ylittävät talousarvion mukaiset määrärahat varsin selvästikin. Toki tämä kaupungin jousto taantuma-aikana edellyttää ehdottomasti merkittävää malttia silloin, kun talouden suhdanne paranee, jolloin on aika maksaa se, mitä nyt otetaan lainaa. Lisäksi on syytä todeta, että ei ole hyväksyttävää, jos budjetti ylitetään jatkuvasti, niin laskukautena kuin myös talouden nousukauden aikana.

Tarkastuslautakunta on tehnyt hyvää työtä, ja sen huomautukset ovat arvokkaita. Tarkastuslautakunta huomauttaa, että tarvitaan säästöjä ja lisätuloja. Kristillisdemokraattien valtuustoryhmä kannattaa näitä toimenpiteitä. Kustannustehokkuutta tarvitaan kaikkialla. Esim. kaupungin tilojen käyttöä tulee edelleen pyrkiä tehostamaan. Kaupungin tulee kuitenkin etsiä aiempaa rohkeammin mahdollisuuksia myös lisätulojen hankkimiseen. Mikäli hinta on kohdallaan, ei kaupungin tule torjua myöskään omaisuuden järkevää myyntiä.

Tarkastuslautakunta on kiinnittänyt jälleen huomiota Helsingin Bussiliikenne Oy:n taloudelliseen tilanteeseen. Toisin kuin täällä valtuustossa aikanaan kovasti vakuuteltiin, Helsingin Bussiliikenne ei noussut muutamassa vuodessa taloudellisesti voitolle. Tällainen merkittävä epäonnistuminen joko tämän yhtiön osalta tai näissä laskelmissa heikentää muiden vastaavien taloudellisten laskelmien uskottavuutta. Nyt Helsingin Bussiliikenteen tappiot ovat vähentyneet, mutta sen taloustilanne on yhä veitsenterällä. Toivottavasti positiivinen

23.6.2010

tulos saavutetaan viimeistään ensi vuonna. Muuten Helsingin Bussiliikenteen asema kaupunkikonsernin osana on vaakalaudalla.

Kustannustehokkuuden tulee koskea koko kaupunkia. Tämän tulee koskea myös kulttuuripalveluja. Siksi on oikein, että toiminta-avustukset myönnetään kulttuuripoliittisin perustein eikä sopimuskumppanin mahdollisesti heikkoa taloudenhoitoa palkita. Viime aikoina on paljon puhuttu tarpeesta saada eläkkeellesiirtymisikää nostettua. Epäilemättä tämä on järkevää. On kuitenkin muistettava myös se, että keskuudessamme on merkittävästi työttömiä työnhakijoita. Heitä ei eläkeiän nostaminen paljon lämmitä. Kaupungin tulee omalta osaltaan pyrkiä vaikuttamaan myös siihen, että rakenteellista työttömyyttä saadaan vähennettyä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen nostanut esiin niitä kysymyksiä, jotka Kristillisdemokraattien valtuustoryhmä haluaa nostaa esiin. Kristillisdemokraattien valtuustoryhmä kannattaa tilinpäätöksen hyväksymistä sekä tili- ja vastuuvapauden myöntämistä.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Onko Helsingin kaupungin menoja pakko leikata taloudellisen tilanteen heikentymisen takia? Skp:n ja Helsinki-listojen ryhmä vastaa tähän mielestämme tilinpäätöskeskustelun keskeisimpään kysymykseen, ei ole. Helsinki voi päinvastoin lisätä työpaikkoja, parantaa palveluja ja rakentaa vaihtoehtoa markkinavetoisen talouden kriiseille. Talouden taantuma näkyy Helsingissä mm. verotulojen vähenemisenä ja toimeentulotukimenojen kasvuna. Työpaikkojen ja palvelujen karsiminen juuri, kun niiden tarve kasvaa, vain pahentaisi näitä ongelmia. Menojen leikkaamisen perustelut kuvastavat pörssitaloudesta tuttua ajattelua, jonka mukaan pitää jatkuvasti tehdä voittoa. Kunnan tarkoitus ei ole kuitenkaan liikevoitto vaan huolenpito asukkaiden peruspalveluista ja hyvinvoinnista.

Tilinpäätös osoittaa, että Helsinki teki, kuten valtuutettu Bergholm täällä jo edellä toi esille, viime vuonnakin, siis keskellä lamaa, ylijäämää.

23.6.2010

Jopa palvelutoiminnan tulos ilman liikelaitoksiakin oli parikymmentä miljoonaa euroa ylijäämäinen. Kaupungin liikelaitokset puolestaan tekivät voittoa yhteensä 220 miljoonaa euroa. Lamasta huolimatta kaupungin rahavarat kasvoivat viime vuonna ja olivat vuoden lopulla 914 miljoonaa. Velkaantuminenkaan ei ollut ongelma, sillä lainasaatavia oli edelleen enemmän kuin velkaa ja Helsingin velkaantuminen vähäisempää kuin monien muiden kuntien. Myös kaupungin tase vahvistui. Ei ole siis mitään pakkoa leikata palveluista.

Pidämme vääränä myös sitä, että pienituloisiin kovimmin kohdistuvaa kunnallisveroa nostettaisiin samaan aikaan, kun suurituloisten ja yhtiöiden verotukseen valmistellaan taas uusia kevennyksiä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Palvelujen leikkaamista on perusteltu myös varautumisella Helsingin Energian tuloutusten pienentymiseen investointien ja yhtiöittämisen seurauksena. Tarkastuslautakunnan arviointikertomus osoittaa näidenkin perustelujen olevan kyseenalaisia. Jos investoinnit rahoitettaisiin normaaliin tapaan, pääosin pitkäaikaisilla lainoilla eikä suoraan tulorahoituksella, kuten Helsingin Energian laskelmissa esitetään, ovat rahoituskulut vain hieman nykyisiä investointien rahoituskuluja suuremmat. Tarkastuslautakunnan mukaan Helsingin Energia pystyisi osakeyhtiönäkin tulouttamaan kaupungille lähes yhtä paljon kuin nykyisin. Tässä asiassa mielestäni Helsingin kaupungin on myös syytä vedota uuden pääministeri Kiviniemen hallitukseen, että se tunnustaa kunnallisen energiahuollon olevan osa julkista infrastruktuuria, jota EU-komission ns. Destia-päätös liikelaitoksista ei sellaisenaan ja automaattisesti koske. Tässä asiassa on esitetty täälläkin jo ennenaikaisia yksipuolisia, turhan pitkälle meneviä tulkintoja Helsingin Energian yhtiöittämisen pakosta.

Arvoisa puheenjohtaja.

Eräs kansainvälisen talouskriisin opetuksista on se, että julkisia palveluja ei pidä alistaa kasinotaloudelle ja voiton tavoittelulla. Samasta varoittavat myös arviointikertomuksessa esille nostetut Helsingin Bussiliikenteen yhtiöittämistä seuranneet ongelmat ja kaupungin rahojen käyttö kulttuuritehdas Korjaamon yksityisen bisneksen tukemiseen. Skp:n ja Helsinki-listojen ryhmä vastustaa aikeita ulkoistaa Helsingin Bussiliikenne ja samoin aikeita laajentaa yhtiöittäminen mm. HKL:ään ja jopa terveysasemiin.

23.6.2010

Tarkastuslautakunnalla olisi mielestämme ollut aihetta selvittää myös sosiaalijohtajan toistuvasti ilman kilpailutusta tekemiä isoja hankintoja, samoin kuin harmaan talouden ongelmia, joihin täällä valtuutettu Vikstedt aiheellisesti viittasi. Tarkastuslautakunta nostaa aiheellisesti esille tilakeskuksen toimintaan liittyvät ongelmat. Korkeisiin sisäisiin vuokriin perustuva markkinaohjaus ei toimi oikein. Lautakunnan esittämän hallintokuntien yhteistyön lisäksi tarvitaan kohtuuttomien pääomavuokrien ja tilakeskuksen tuottotavoitteiden alentamista palvelujen järjestämisen hyväksi. Murto-osa tilakeskuksen n. 90 miljoonan euron voitosta riittäisi siihen, että voimme haudata kokonaan ns. Pajusen listat lähipalvelujen vähentämisestä.

Tilinpäätös osoittaa jälleen kerran, että sosiaali- ja terveydenhuollon määrärahoja on Helsingissä alibudjetoitu. Seuraukset näkyvät siinä, että viidennes hyvinvointia ja palveluja koskevista budjetin sitovista toiminnallisista tavoitteista jäi viime vuonna toteuttamatta. Sosiaali- ja terveystoimen budjetin ylittyminen 77 miljoonalla kertoo samalla siitä, että budjettikäsittelyssä sosialidemokraattien kanssa tekemämme lisäysesitykset olivat hyvinkin perusteltuja. Alibudjetointi näkyy räikeästi siinä, että Helsingissä on kotihoidossa työntekijää kohti puolet enemmän vanhuksia kuin esim. Vantaalla. Toinen räikeä esimerkki alibudjetoinnista on päivähoito. Kaupungin päiväkodeissa oli viime vuonna noin 1 100 lasta enemmän kuin oli budjetoitu. Resurssipula näkyy myös terveystalouksissa hoitojonoina. Opetuksen ja ohjauksen resurssien riittämättömyys on puolestaan eräs syy siihen, että vain puolet oppilaista suorittaa ammatillisen tutkinnon tavoiteaikataulussa.

Porvarihallituksen kuntiinkin ajaman kehysbudjetoinnin sijasta tarvitaankin sosiaali- ja terveystalouksien määrärahojen tasokorotus. Eikä näitä rahoja pidä siirtää palveluseteleillä yksityiselle hoivabisnekselle, jota kaupunginjohtajan asettama työryhmä esittää. Arviointikertomuksessa kiinnitetään huomiota myös kaupungin työntekijöiden ikääntymisen tuomiin haasteisiin. Niihin vastaaminen edellyttää työntekijöiden tarpeisiin vastaavaa joustoa mm. työaikajärjestelyissä. Parhaatkaan ikäohjelmat ja rekrytointikampanjat eivät riitä, ellei budjetissa osoiteta myös lisää rahaa palkkauksen parantamiseen.

Tarkastuslautakunta toteaa, että kaupunkikonsernin tasolla ei ole kokonaisnäköystä ympäristövastuista. Tätä ongelmaa pahentaa se, että joukkoliikenne, vesilaitos, jätehuolto ja eräät muut ympäristön kannalta keskeiset toiminnot on siirretty kuntayhtymien ja yhtiöiden hoidettavaksi. Jatkoa ajatellen iso merkitys tulee olemaan silläkin, mitä

23.6.2010

johtopäätöksiä tehdään Helsingin ja Vantaan yhdistämisen ja seutuhallintomallien etuja ja haittoja koskevista selvityksistä. Näissä asioissa näyttää valitettavasti jatkuvan salaileva ja pienen piirin hallintokulttuuri, joka sivuuttaa asukkaat ja myös valtuuston. Tähänastiset tiedot viittaavat siihen, että kuntien yhdistäminen uhkaa kaventaa helsinkiläisten peruspalvelujen resursseja. Skp:n ja Helsinki-listojen ryhmä onkin ottanut kannan kuntien yhdistämistä vastaan. Sen sijaan kannatamme kolmiportaista seutuhallintoa, jossa kunnallista demokratiaa laajennetaan sekä lähidemokratialla että seutuvaltuustolla.

Lopuksi, puheenjohtaja, esitän neljä ponsiehdotusta.

1:

Valtuusto edellyttää, että kaupunginhallitus valmistelee kiireellisesti tarvittavat esitykset sosiaali- ja terveydenhuollon määrärahojen alimitoituksen korjaamiseksi.

2:

Valtuusto edellyttää, että kaupunginhallitus tarkistaa talousarvion noudattamisohjetta siten, että sosiaali-, terveys-, opetus- ja muissa peruspalveluissa voidaan palkata eläkkeelle siirtyvien tilalle uusia, täyttää olemassa olevat vakanssit ja palkata tarvittaessa sijaisia.

3:

Valtuusto edellyttää, että kaupunginhallitus valmistelee valtuuston käsittelyyn vanhuspalveluohjelman tai vastaavan strategian.

4:

Valtuusto edellyttää, että kaupunginhallitus valmistelee valtuuston käsittelyyn ekologisen kestävyys ohjelman tai ympäristöraportin, jossa arvioidaan ympäristövastuita myös konsernitasolla.

23.6.2010

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Aluksi joitakin kommentteja perinteisesti koskien nimenomaan tilintarkastajien loppuraporttia.

Sitovat tavoitteet: Helsingin Veden poikkeamaa sitovasta tavoitteesta ei ole hyväksytetty valtuustolla. Kaupunkisuunnitteluviraston viime vuoden sitovan tavoitteen toteutuminen oli todennettavissa vasta tänä keväänä.

Konsernitilinpäätös: Tilintarkastajat moittivat kaupungin osakasyhteisöjen tilintarkastajia heidän hitaudestaan lausuntojen toimittamisessa. Tämä on haitannut tilintarkastajien työtä, samasta asiasta on reklamoitu jo vuodesta 2003 alkaen. Näiltä osin kaupungin konsernivalvonta ei tunnu toimivan. Valtuusto hyväksyi tästä asiasta toivomusponnen viime vuonna, mutta sekään ei tunnu saattavan tilannetta kirjanpitolain mukaiseksi.

Tuloslaskelma: Sama mihin Valpas viittasi, kirjanpitoon on kirjattu joulukuulle 33 miljoonaa euroa ostoja, joista ei käy ilmi suoritteen luovutusajankohtaa. Tämä voi johtaa harhaiseen tilinpäätökseen ja arvonlisäveron vähennyskelvottomuuteen. Usean talpan hoitaman viraston palkkakirjanpidon ja tuloslaskelman palkkatilin välisiä eroja ei ole selvitetty. Kiinteistövirasto on sisällyttänyt tonttien myyntivoittoon erillisenä eränä perittävät korkotuotot. Kaavoituskorvaukset tulee kirjata yhtenäisesti tuloslaskelmaan riippuen siitä, saadaanko ne rahana vai maa-alueena.

Tase: Käyttöomaisuuskirjanpito sisältää rakennuksia 5,7 miljoonaa euroa enemmän kuin pääkirjanpito. Sosiaalivirastoon siirtyvät palkat ovat 1,2 miljoonaa euroa liian pienet.

Konsernitilinpäätös: Helsingin Energian osakkuusyhtiötä Suomen Merituuli Osakeyhtiötä ei ole yhdistetty kaupungin konsernitilinpäätökseen.

Liitetiedot: Liitetiedoissa on ilmoitettu muiden pitkävaikutteisten menojen poistoajaksi 3-5 vuotta, vaikka valtuusto on jo vuonna 2002 pidentänyt maksimipoistoajan 20 vuoteen. Helsingin sataman liikaa perimien alusmaksujen palautusvelvoitetta, 2,3 miljoonaa, ei ole mainittu tilinpäätöksen liitetiedoissa. Helsingin Energian tiedot päästöoikeuksien toteutuneiden päästöjen, käydyn päästökaupan

23.6.2010

kokonaishintatilanteesta sekä vaikutuksista tulokseen ja taloudelliseen asemaan sekä hiilijohdannaisten sopimusten nimellisarvosta puuttuvat tiedot liitetiedoista. Näiltä osin teen seuraavan toivomusponnen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsingin Energian tulee sisällyttää tilinpäätöksensä liitetietoihin selvitys päästöoikeuksien, toteutuneiden päästöjen ja päästökaupan kokonaishintatilanteesta sekä niiden vaikutuksesta tulokseen ja taloudelliseen asemaan.

Tarkastuslautakunta on jälleen kerran tehnyt hyvää työtä keskittyen kaupungin toiminnan kannalta keskeisiin kysymyksiin. Yksi niistä on kaupungin hallintomalli, joka periytyy 20-30-luvulta, joka perustuu vahvoihin hallintokuntiin, niin vahvoihin, että kokonaisuuden hallinta on hyvin vaikeaa, mikä näkyi tässä palveluverkkoselvityksen yhteydessä.

Kaupungin toimintojen kokonaiskoordinointia tulee tehostaa. Organisaatioiden tulee nykyistä paremmin tunnistaa asiakkaansa, joka on kuntalainen. Palveluhenkisyttä tulee lisätä kaupungin organisaation kaikilla tasoilla.

Tulospalkkiojärjestelmän uusien sitovien toiminnallisten tavoitteiden painoarvoa tulee lisätä. Tällä hetkellä vaikuttaa siltä, että palkkiojärjestelmät sisältävät monesti elementtejä, joiden pitäisi hoitua ilman tulospalkkiotakin. Toinen elementti on, että virastot sisällyttävät palkkiorahat tulosarvioon, vaikka rahoituksen pitäisi tapahtua syntyneiden säästöjen kautta.

Yhtenä kohtana otan esille tilahankkeiden kustannusarvioiden luotettavuuden. Niitä pitäisi parantaa ennakkosuunnittelulla ja tutkimuksella sekä kustannussuunnittelun mukaan otolla mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Helsinki on maailman design-pääkaupunki vuonna 2012. Tämä asettaa melkoisia vaatimuksia myös kaupungin siisteydelle. Töhryjen merkittävä lisääntyminen on saatava estettyä, johtaahan se myös häiriökäyttäytymisen kasvuun. Täten onkin hyvä, että töhryjen torjunnasta vastaava yksikkö on palautettu rakennusviraston organisaatioon. Valtuuston tulee varmistaa, että toiminnalla on käytössään riittävät henkilöresurssit ja varat.

Sen verran lopuksi taloudesta, että viime vuoden talous saatiin pidettyä kurissa Helsingin Energialta saadulla 330 miljoonan tuloutuksella ja lisäämällä kaupungin lainakantaa lähes 60 %. Lainakanta on nyt 2 400 euroa per asukas. Myös henkilökuntaa on lisätty vuodessa 600

23.6.2010

henkilöllä, joka tarkoittaa, että palkkasumma on vuodessa kasvanut 6,5 %. Tätä menoa mielestäni ei voi jatkaa.

Kaupunki on päättänyt lisätä maanmyyntiä tänä vuonna. Toivottavasti maanmyynnin lähtökohtana ovat hinnat, jotka ovat selvästi korkeammat kuin maata vuokrattaessa käytettävä hintataso, joka on alle puolet käyvästä tasosta. Kaupunki on päättänyt nykyisin voimakkaammin priorisoida investointejaan. Toivottavasti investointien tekniseen valvontaan panostetaan riittävästi, jotta estetään homekoulujen vastaava tilanne tulevaisuudessa.

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Moisio

Hyvä puheenjohtaja.

Hyvää alkavaa hellekesää kaikille valtuutetuille ja kiitokset tarkastuslautakunnalle, sama kesäntoivotus.

Kun lukee tätä tarkastuslautakunnan kertomusta, ei voi olla huomaamatta sitä, että aika iso osa näistä tarkastuslautakunnan huomioista koskee sitä, miten hallintokuntien välinen yhteistyö toimii tässä kaupungissa ja millä tavalla sitä pitäisi tiivistää. Sen perusteella voi arvioida, että aika paljon tehdään vielä päällekkäistä työtä, ja on varmasti niin, että resursseja valuu myös sitä myötä hukkaan. Eli tämän yhteistyön tiivistäminen on varmasti yksi sellainen ydinkysymys tässä vaiheessa.

Haluan ottaa esimerkkinä tämän tilojen hallinnan, johon myös tarkastuslautakunta kiinnittää huomiota ja josta on keskusteltu mm. palveluverkkokontekstissa, eli tilojen yhteiskäytön. Yksi murheenkryyni on ollut näiden koulujen tilojen iltakäyttö, ja selvästi näyttäisi siltä, että esteenä on enemmänkin hallinto kuin hyvä tahto. Puhutaan siitä, että kuka kustantaa mitään, miten taataan turvallisuus, kuka valvoo ja näin poispäin. Niiden kaikkien luulisi olevan täysin käytännönläheisiä ja yksinkertaisia kysymyksiä ratkaistavaksi silloin, kun tahtoa löytyy.

Haluan nostaa esille kaksi asiaa näistä syksyn taloustalkoista, joihin selvästikin joudumme, eli käymään läpi erilaisia kaupungin talouden osa-alueita ja miettimään, miten lähitulevaisuudessa edetään. Ensimmäisenä näistä investoinneista ja siitä tarkistuskierrroksesta,

23.6.2010

jonka kaupunginhallitus tulee käymään syksyllä. Tarkastuslautakunta kiinnittää huomiota siihen, että liikuntapaikoille pitäisi taata riittävät määrärahat, kun uusia asuinalueita rakennetaan. Itse olen sitä mieltä, että en priorisoi liikuntapaikkoja muiden palveluiden ohi, vaan ennemminkin lähtisin siitä, että uusilla alueilla pitää olla koulut ja päiväkodit, kun ne rakentuvat. Kun näitä investointeja tullaan käymään läpi, niin minä ainakin lähdän siitä, että uusilla alueilla pitää olla tietyt peruspalvelut, kun sinne ensimmäinen asukas muuttaa sisään. Mieluummin sitten lykätään koko sen kaupunginosan rakentamisaikataulua kuin tehdään se virhe, että rakennetaan kodit ja sen jälkeen palvelut ovat kauempana ja aiheutetaan turhaa päänvaivaa sekä uusille asukkaille että lisää liikkumisen tarvetta.

Toinen kysymys on tästä hallinnon keventämisestä. En väheksyisi siitä saatavia hyötyjä, joita meillä Helsingissä on vielä saatavissa. Kun näitä seutuselvityksiä on tehty, on huomattu, että Helsingissä on raskaampi hallinto suhteessa muihin pääkaupunkiseudun kuntiin. Itse lähtisin siitä, että olisi otettava jokin keskiarvo, jokin määramitta pääkaupunkiseudulta ja asetettava se tavoitteeksi meidän omalle hallinnon keventämisellemme Helsingissä. Olisi syytä päästä tässä byrokraattien tukemisesta toiminnan tukemiseen, ja varmasti sieltä löytyy vielä tiivistettävää ja säästettävää. Samalla päästäisiin ehkä siihen hallintokuntien välisen yhteistyön tiivistämiseen, jota tarkastuslautakuntakin perää.

Valtuutettu Näre

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuustoväki.

Kiitän lämpimästi tarkastusvirastoa ja lautakuntaa, puheenjohtajaa ja tilintarkastajia jouhevasta yhteistyöstä

Epävarmoissa tulevaisuusnäkymissä ja väestön vanhetessa kaupungin tulojen kertymän kasvattaminen on elintärkeää. Olisikin kohtuullista, että valtiovalta ottaisi vakavasti suurkaupunkiin liittyvät ongelmat varsinkin tilanteessa, jossa verokertymä on hiipuva. Yhteiskunnan polarisaatiokehitys näyttää kasvonsa ehkä parhaiten juuri Helsingissä, jossa vain pääomatuloilla elävät eivät kerrytä varoja kunnan kassaan, kuten eivät myöskään vain tukien varassa elävät kuntalaiset. Nyt kun meillä on helsinkiläinen pääministeri, olisikin toivottavaa, että Helsingin saamia valtionosuuksia nostetaan runsaasta 6 %:n tulo-osuudesta lähemmäs 10 suurimman kaupungin vastaavaa yli 16 %:n keskiarvoa,

23.6.2010

esim. suurkaupunkilisän muodossa.

Yksi tapa kaupungin menojen vähentämiseen on arviointikohteena ollut ikäjohtaminen, jolla on saatu sairaspoissaoloja vähenemään ja eläkkeellesiirtymisikää nousemaan hankkeen pilottina toimineessa rakennusvirastossa. Kuntasektorin 10 vuotta kestäneessä seurantatutkimuksessa ilmeni, että esimiestyö selittää merkittävimmin ikääntyvien työkyvyn paranemista. Tällöin esimiehen asenne omaan ikääntymiseensä korreloi sen kanssa, miten ikääntyvät kokevat työssä jaksamisen. Esimiehen terve asenne omaan ikääntymiseen välittyy myönteisesti myös työntekijöissä ja päinvastoin. Ikäjohtaminen on olennaisesti erilaisuuden johtamista ja arvojen yhteensovittamista, eli yksilöllisyyden, yksilöllisten kykyjen ja tarpeiden tunnistamista ja arvostamista tiimityön rinnalla.

Uusien työntekijäsukupolvien myötä on varauduttava työorientaation muutokseen. Esim. Evan tutkimuksessa tuli esiin, että nuoret arvostavat perhettä ja vapaa-aikaa enemmän kuin eläköityvä, työorientoitunut suuri ikäluokka eikä niin hanakasti jää epätyytyttävään työsuhteeseen. Helsingin olisikin syytä olla etunenässä työkuulttuurin kehittämisessä ihmisläheisemmäksi. Arvojen kääntyminen perheisiin ja vapaa-aikaan päin näkynee myös meneillään olevassa vauvabuumissa, joka on nyt vallannut myös sinkkukaupunginosana pidetyn Kallion. Väestöennusteet ovat menneet jälleen kerran pieleen, mikä tuottaa ylimääräisiä kustannuksia, kun paikkoja joudutaan karsimisten jälkeen perustamaan nopeassa aikataulussa.

Lapsimäärän ennustamisessa poikkihallinnollinen yhteistyö on erityisen tärkeää, varsinkin terveyskeskuksen neuvolapuolen ja sosiaalipuolen yhteistyö, nivottuna työpaikkojen kehityksen seurantaan. Huonot lapsimäärien ennusteet kostaavat helposti juuri pienemmille lapsille ylisuurina ryhminä, mikä aiheuttaa lapsille stressiä ja pahimmillaan kehitysviivästyksiä, mm. korvatulehduskierteestä johtuvan liimakorvan aiheuttamia kielellisiä oppimisvaikeuksia. Suuret ryhmät altistavat lapset myös kiusaamiselle, mitä päivähoitohenkilökunnan on tutkitusti välillä vaikea tunnistaa. Ja se, mitä pienenä jo opitaan, jatkuu sitten koulussa.

Kiusaaminen on monessa koulussa arkipäivää. Onkin kummallista, että opetustoimessa ei ole tehty riittävää yhtenäistä ohjeistusta ongelmaan puuttumiseksi, vaan vastuu on jätetty yksittäisten rehtorien varaan. Opetusviraston lausunnossa viitataan tekeillä olevaan turvallisuusstrategiaan, jonka ehdotuksessa koulukiusaamiseen

23.6.2010

puuttuminen on osa katuväkivallan vähentämistä ja ehkäisyä. Kouluväkivallan ehkäisy tulisi olla strategiassa aivan omana kohtanaan ja ansaitsisi oman työryhmän. Ongelmaan puuttuminen vain poliisitoimen kanssa yhteistyössä edustaa security-tyyppistä turvallisuuskäsitystä, joka perustuu varautumiselle ja varustautumiselle mutta ei tunnista kulttuurisia tekijöitä väkivallan taustalla. Ongelmassa on kyse pitkälti kulttuurisista käytännöistä, joita kouluissa rakentuu. Siksi siihen on vaikea myös tarttua.

Kotiväkivaltaan liittyvän ponteni vastauksissa ilmeni, että poikien kohdalla palveluissa on aukko. Tämä on erityisen hälyttävää, koska väkivalta on erityisesti poikia koskeva ongelma, kuten esim. lapsiuhritutkimuksissa tulee esiin. Nuorisotutkimus-lehdessä on havainnollistettu poikien keskinäistä väkivaltaa respektiasemien tavoittelun näkökulmasta. Alempistatuksisille pojille ei heru lojaalisuutta, ja väkivallan käyttö on sallittu kaveria jeesatessa. Nouseekin mieleen kysymys, onko väkivaltaan puuttuminen ollut siksi niin nihkeää, että samalla kajottaisiin hyvä veli -verkostojen pelisääntöjen rakentumiseen. Kouluissa rakentuvan kulttuurin väkivaltaisiin tapoihin puuttuminen ehkäisee syrjäytymistä ja ääritapauksissa myös Suomea vaivanneita kouluampumisia ja on siten taloudellisia ja henkisiä kuluja ehkäisevää. Siksi on toivottavaa, että yhtenäiset ohjeet ongelmaan puuttumiseksi osana turvallisuusstrategiaa saadaan nyt aikaan.

Lopuksi muutama sana yhteistyöstä Korjaamon kanssa. Hankkeessa on pyritty eräänlaiseen tilaaja-tuottaja-malliin, ja jos joudutaan tekemään säästöjä, liikunta- ja kulttuuripuolella tällaista yhteistyötä voidaan mielestäni kehittää, jos näin voidaan turvata sosiaali- ja terveystalouden mahdollisimman vahva julkinen rahoitus. Korjaamon osalta on syytä tunnistaa se erityiskonsepti, jota kyseisessä kulttuuritehtaassa on kehitetty, eli eräänlainen yhteisöllinen kulttuurituottajamalli, joka ei perustu niinkään paikalliselle yhteisölle vaan erilaisille vaihtuville sosiaalisille yhteisöille suunnattujen kulttuuritoimien järjestämiseen. Ja tällaiselle konseptille löytynee kysyntää.

Kiitos.

Valtuutettu Muurinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

23.6.2010

Esitän joitakin näkemyksiä tähän arviointikertomukseen sosiaali- ja terveystoimen osalta. Arviointikertomuksessa on kaikkiaan hyvä ja arvokas koonti kaupungin toiminnan kokonaisuudesta ja kehittämistarpeista. Kiitokset siitä tarkastuslautakunnalle.

Arviointikertomuksessa todetaan, että sosiaali- ja terveystoimen sitovien taloudellisten tavoitteiden toteutuminen oli heikointa. Tässä kohtaa haluan kuitenkin tuoda esille, että terveystoimi on tavalliseen tapaan pysynyt oman toimintansa osalta budjetissa. Nämä ylitykset tulevat sosiaaliviraston ja HUSin toiminnasta.

Arviointikertomuksessa esitetään aivan oikeansuuntaisesti vanhusten fyysisen toimintakyvyn ja kotona asumisen tukemista, mutta joitakin yksityiskohtaisia ehdotuksia kommentoisin hieman. Ajatus ikääntyvien palveluita koordinoivista palveluneuvojista on sinänsä hyvä, mutta tämältyyppeisiä työntekijöitä on jo tällä hetkelläkin terveyskeskuksessa. En muutenkaan pitäisi erillisten neuvojien palkkaamista ratkaisuna tässä vaiheessa vaan koordinoivan työtavan korostamista kaikessa perustyössä.

Kuntoutuspalveluja ja varhaisen tuen palveluja on Helsingissä viime vuonna kehitetty ripeästi eteenpäin. Fysioterapiaa on lisätty kaikissa palveluissa, hyvinvointia edistävät kotikäynnit ja omaishoidon tukikeskukset on käynnistetty. Jo vuonna 2004 perustettiin iäkkäiden kuntoutukseen erikoistunut Kuntokartano, ja samantyyppistä toimintaa käynnistellään lisää. Kehitystyötä kuntoutumisen edistämiseksi on kuitenkin syytä jatkaa, kuten tarkastuslautakunta esittää. Käytännön kokemuksiin perustuen hoitoon pääsyn joustavuudessa ja nopeudessa saattaisi olla vielä tehtävää.

Ehdotus vanhusten neuvolasta päiväsairaalassa ei ole mielestäni aivan oikeaan osuva, vaikka tavoitteessa on kiinnitetty huomiota tärkeään ja hyvään asiaan. Helsingin S-info on vertaansa vailla oleva neuvontapalvelupiste, samoin kuin alueelliset vanhus-, sosiaali- ja lähityön yksiköt, terveysasemat, palvelukeskukset sekä terveysneuvontapuhelin. Neuvontaa pitää tietysti sisältyä kaikkiin toimintoihin, mutta jos neuvontaa erillisenä palvelumuotona harjoitettaisiin vasta päiväsairaalassa, se olisi liian myöhäinen vaihe. Lisäksi siitä pääsisivät osallisiksi vain harvat ihmiset. Neuvontaa varten ei myöskään välttämättä tarvita erillistä neuvontaa, vaan tärkeää on, että neuvontaa saa siellä, missä ikääntyneet liikkuvat ja asioivat. Jatkossa uskoisin, että esim. kauppakeskukset tulevat olemaan hyviä

23.6.2010

sosiaali- ja terveysneuvonnan paikkoja.

Vanhustenhoidossa olisin kaikkein huolestunein muistisairaiden ihmisten hoidon ja huolenpidon järjestämisestä. Sosiaali- ja terveystoimi ovatkin luoneet muistisairaahan hoitoketjun, mikä on hyvä asia. Valtakunnan tasolla on ollut puhetta kansallisen muistiohjelman luomisesta, mutta kaupungin tasolla muistisairaiden ihmisten määrän kasvuun vastaamiseksi ei ole selkeitä strategisia linjauksia. Väestön ikääntyminen on haasteistamme suurimpia tulevana vuosina varsinkin yhdistettynä väheneviin resursseihin.

Tarkastuslautakunta on aivan oikein kiinnittänyt huomiota siihen, etteivät sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen välinen yhteistyö ja palvelujen yhteensovittaminen toimi parhaalla mahdollisella tavalla. Virastot ovat hyvin itsenäisiä, erillisiä organisaatioita, joiden budjetit sitovat usein kehittämistäkin. Arviointikertomuksen lopussa oli luku sosiaali- ja terveystoimen tavoitteiden toteutumisesta. Sen mukaan hoitoketjut eivät vielääkään toimi riittävän hyvin, palveluista puuttuu koordinoiva taho, tietyt sairauksia tai ongelmia omaaville pitäisi luoda omat palveluketjunsä, kotihoidon ja sairaanhoidon välistä hoitoketjua pitäisi tiivistää ja terveyskeskuksen sekä sosiaaliviraston välistä asiakastietojen vaihtoa pitäisi kehittää. Tämän luettuaan tulee väkisinkin siihen johtopäätökseen, että sosiaalivirasto ja terveyskeskus olisi saatava yhdeksi organisaatioksi, jolla on yksi budjetti ja yksi johtaja.

Kiitos.

Ledamoten Torvalds

Ärade ordförande, hyvät valtuutetut.

Tarkastuslautakunta ja -virasto on toimintavuoden aikana kirjoittanut lukuisia mielenkiintoisia raportteja. Pidän erityisen mielenkiintoisena arviointimuistiomme kaupungin hallinnollisesta rakenteesta ja sähköisestä asioimisesta. Helsinki-Vantaa-selvityksen ensimmäiset tulokset osoittavat, että Helsingin hallinto on huomattavan kallis ja että kustannuserot eivät yksinomaan johdu kaupungin koosta. Joskus me kyllä yritämme lohduttaa itseämme selittämällä, että ikä ja keisarilliset perinteet velvoittavat ja maksavat.

Tämä on kuitenkin aika laiha lohtu. Me tiedämme ehkä, mihin suuntaan

23.6.2010

nyt tulisi kulkea. Arviointiraportti kertoo kuitenkin, että huolimatta kaikista hienoista päätöksistä ensimmäistäkään askelta ei vain oteta. Jo vuoden 2006 arviointikertomuksessa lautakunta suositteli, että hallinto käsitteenä tulisi määritellä ja selvittää sen osuutta henkilöstöstä ja menoista. Sitten muistiossa tulee kaiken selittävä lisälause: ”tietävästi suositeltuihin toimenpiteisiin ei ole ryhdytty”.

Tämä koskee sitä asiaa, johon jo lautakunnan puheenjohtaja Luukkainen ja valtuutetut Vikstedt, Koskinen ja Moisio vähän viittasivat. Tarkastusviraston tekemästä kyselystä kävi ilmi, että hallinto on hallinnolle epämääräinen asia. Jos ei tiedä, mitä hallinto tarkoittaa, on tietenkin vaikeaa selvittää, mitä osaa hallinto vie henkilöstöstä ja menoista. Ilkeämielisellä nousee ehkä mieleen, että miten hallinto voi edes hallinnoida, jos se ei tiedä, mitä hallinto on.

Tätä kutsutaan yleensä catch 22 -ilmiöksi, joka tarkoittaa, että pulman ratkaisemiseksi ongelmallisessa tilanteessa tarvitaan jotain, jota on saatavissa ainoastaan normaalissa, siis ei-ongelmallisessa tilanteessa. Muistatte varmasti Joseph Hellerin kirjasta, miten John Yossarian yritti päästä lääkärille, jotta saisi luokituksen ”unfit to fligh”, kelvoton lentämään, mutta sellaisen luokituksen saa ainoastaan hullu lentäjä, joka haluaisi lentää. Tehtävästä voi päästä eroon pyytämällä arviota, mutta jo arvion pyytäminen on riittävä todiste siitä, että lentäjä on ihan kunnossa ja siten ”fit to fligh”. Yossarian haluttomuus osoittaa siis, että kaikki on ihan niin kuin pitää olla.

Vähän samalla tavalla, joskin päinvastaisesti on kaupungin laita. Se pyytää arviota tarkastusvirastolta ja -lautakunnalta, mutta jos se pystyisi toteuttamaan lautakunnan suosituksia, se olisi jo niin terve ja hyvässä kunnossa, että ei sen tarvitsisi edes kysyä näitä neuvoja. Kun se ei ole siinä kunnossa eikä tiedä, mitä hallinto on, se ei myöskään pysty ryhtymään minkälaisiin järkeviin toimenpiteisiin. Hauskaako, mutta ainakin kallista, ja minun mielestäni aika surullista. Surullisinta tässä on se, että syypäinä eivät ole ne, jotka tavallisesti joutuvat silmätikuiksi, eli työntekijät. Syypäänä on kaupungin virkamiesjohto, joka näistä tuloksista päätellen ei tiedä, mitä johtaminen on, ja joka sen tähden korvaa omaa saamattomuuttaan palkkaamalla lisää väliportaant johtajia, jotka vuorollaan ovat samassa catch 22 -jamassa kuin kaikki muut.

Siinä tämän kaupungin keisarillisuus on, eikä sen ymmärtämiseksi tarvitse lukea arviointikertomusta. Riittää kyllä, että tutustuu Nikolai Gogolin kaikkien tarkastusvirastojen ja -lautakuntien kunniaksi

23.6.2010

kirjoittamiin teoksiin Reviisori, Kuolleet sielut ja Päälystakki. Siinä ne kaikki ovat. Samalainen gogolmainen tilanne meillä on tietokoneiden ja tietojärjestelmien kanssa, vai onko sitten itse asiassa oblomovilainen. Sen sijaan, että tehtäisiin jotain, tilataan uusi sovellus ja oletetaan, että se jollain mystisellä tavalla saa asioita lutviutumaan. Näin ei kuitenkaan käy. Rönsyjä tulee ja rönsyt maksavat, ja ne maksavat aika kauheasti. Tutustukaa siis sekä hallinnon että tietojärjestelmien arviointimuistioihin. Toivotan kaikille ja erityisesti tarkastusviraston työntekijöille hyvää kesää.

Kiitos.

Valtuutettu Pakarinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Aluksi kannattaisin valtuutettu Kauko Koskisen pontta. Oikeastaan tässä tilinpäätöksessä ja tässä tilaisuudessa kaikista huolestuttavinta on se, että mitkä ovat ne johtopäätökset, jotka eteemme annetusta materiaalista on vedetty valtuustosalin eri puolella. Minusta siis aivan perusteetonta optimisuutta on ollut havaittavissa sieltä vasemmalta laidalta. Näkymät ainakin minun mielestäni ovat varsin synkät. Silloin, kun vuonna 2000 Helsingiltä siirrettiin merkittävästi yhteisöverotuloja muualle maahan, verorahoitus suhteessa peruspalveluihin ja nettokustannuksiin meni melkein 300 miljoonaa pakkasella ja oli parhaimmillaankin, eli vuosina 2007–2008 miinuksella puolella. Minua kyllä kiinnostaisi tietää, miten valtuutettu Bergholm ajattelee, että tämä tilanne jotenkin kohentuisi lähivuosina.

Kaikkein ikävintä tässä tilanteessa on se, että vaikka lamasta noustaen, on vaikea nähdä, että verotulopohja vankentuisi jotenkin merkittävästi niin, että me pääsisimme sitä kautta plussan puolelle. Täytyy muistaa, että yksikään näistä suuremmista kaupungeista ei ole ollut vuoden 2002 jälkeen enää sillä tasolla tämän yhteisöveropuhalluksen jälkeen, ja vaikka me pääsisimme minkälaiseen nousukiitton, niin ilman rakenteellisia muutoksia emme kyllä pääse tässä tilanteessa plussalle, eikä kyllä veroprosentin korotukseen ratkaise ongelmaa, koska niin paljon sitä ei pystytä korottamaan, että päästäisiin sitä kautta tuonne nousuun.

Minä olen useassa valtuuston kokouksessa kiinnittänyt huomiota valtuutettu Hakasen 900 miljoonan euron kassavaroihin, jotka hän tuon

23.6.2010

tuosta tuo esiin. Onko se itse asiassa mikään hirvittävän iso summa? Ei minun mielestäni, jos meillä on 40 000 ihmistä töissä. Pelkästään jo meidän sosiaali- ja terveystoimen on 2 miljardia. Mielestäni se 900 miljoonaa euroa kassaveroja ei ole mitenkään erityisen paljon.

Asiasta toiseen. Tarkastuslautakunta kehottaa kertomuksessaan hallintokuntia seuraamaan tuottavuuslukuja. Opetustoimen tuottavuutta on yleensä mitattu tuolla oppilasmäärien suhteella määrärahoihin, myöskin tilojen käytöllä. Kuinka paljon meillä on lapsia per neliometri tai kuinka monta neliometriä per lapsi? Se kuulostaa hieman kanalatarkastelulta, ja minun mielestäni kyllä tuo opetustoimen tuottavuutta, kun ajatellaan, mikä se määritelmä on, että se on tuotoksen ja panoksen välinen suhde, niin minun mielestäni voisi hieman monipuolistaa myöskin sitä, miten opetustoimen tuottavuutta lasketaan.

Eli jos ajatellaan, mitä se tuottavuus voisi olla. Lukiopuolellahan se on tietysti pääsyä sinne yliopistoihin, ammatillisiin korkeakouluihin, mitä Hesari tuossa alkuvuodesta jo tutkikin. Siellä tuotospuolella voisi olla pääsy sinne ammatilliseen koulutukseen peruskoulun puolelta tai toisen asteen koulutukseen peruskoulusta. Siinä me emme ole olleet tuotokseltamme hirvittävän hyviä. Tätä kaikkea tuotosta pitäisi sitten verrata siihen, että kuinka paljon rahaa me laitamme koulutukseen, ja se voisi olla lähempänä sitten sitä oikeata tuottavuutta. Tässä valtuutettu Puoskari jo kiinnittikin huomiota perusopetuksen oppimistuloksiin. Me olemme 6. luokan matikan tuloksissa hieman alle keskitason, mutta minusta tämä ei anna vielä aihetta mihinkään suureen huoleen siinä mielessä, että onhan meillä myöskin aika heterogeeninen oppilasaines Helsingissä, ja siinä mielessä minun mielestäni tehdään aika hyvää tulosta. Ammatillisen koulutuksen lisäpaikat ovat todella tärkeitä Helsingille, ja sitä kautta myöskin investoinnit. Siinä vaiheessa, kun niitä investointeja karsitaan, niin minun mielestäni kuitenkin tärkeämpänä siinä listassa pitäisi olla ne ammatillisen koulutuksen tilat niin, että me saisimme tämän toisen asteen koulutus mahdollisimman hyvään jamaan.

Kiitos.

Valtuutettu Bergholm (vastauspuheenvuoro)

Herra puheenjohtaja.

23.6.2010

Valtuutettu Pakarinen ja tietysti monet muutkin oikeistolaiset valtuutetut tarkoituksellisesti ja vuodesta toiseen tulkitsevat Helsingin kaupungiksi vain perus-Helsingin ilman liikelaitoksia, ilman tytäryhteisöjä. Tämä näkökulma on täysin kestämaton ja mahdoton. Pyydän, että valtuutettu Pakarinen lukee tilinpäätöksen sivulta 12, mikä oli viime tilikauden tulos, joka on siis tuloslaskema, ja sitten konsernituloslaskeman sivulta 22. Siitä Pakarinenkin varmaan ymmärtää, että ei tehty 200 miljoonaa tappiota, vaan tehtiin muutamia kymmeniä miljoonia ylijäämää.

Valtuutettu Hakanen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Meitä on tietysti moneksi. Valtuutettu Pakariselle 914 miljoonaa ei ole paljon. Minulle se todellakin on erittäin paljon. Kaupunkihan toimii sellaisessa taloudessa, jossa ei suinkaan ole monta kuukautta yhtäkkiä tulot kateissa, vaan kaupunki saa koko ajan lisää tuloja. Itse asiassa minusta tämän summan tekee erityisen suureksi se, että se on kasvanut keskellä lamaa ja tilanteessa, jossa palvelujen työntekijöitä ja käyttäjiltä ja tarvitsijoita vaaditaan koko ajan tinkimään. 914 miljoonaa euroa voi verrata niihin määrärahoihin, joita esimerkiksi yritetään säästää, kun Länsi-Helsingin lukio lakkautettiin, tai joita yritetään säästää, kun päivähoidossa on liian suuria ryhmäkokoja, tai joita yritetään muka säästää sillä, että ihmisille ei järjestetä riittävää terveydenhoitoa. Vanhuksilta vaippoja ja niin edelleen säästetään.

Eli me puhumme nyt siitä, että Helsingin kaltainen organisaatio ei tarvitse suurta kassaa. Kyllä minäkin ymmärrän, että jonkunmoinen rahavara on syytä olla, ettei ihan tyhjällä kassalla toimita, mutta miksi juuri 914, ja miksi sen pitää kasvaa keskellä lamaa. Eikö riittäisi vaikka 814 miljoonaa viime vuoden toiminnan kannalta?

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja.

Päätinpä minäkin vähän jatkaa tätä talouskeskustelua, vaikka en ensin ajatellut. Täytyy nyt kuitenkin muistaa se, että nyt on poikkeuksellinen tilanne. Oikeiston puolelta kuulee jatkuvasti sellaisia puheenvuoroja niin kuin tämä maailmanloppu nyt jatkuisi tästä hamaan tulevaisuuteen,

23.6.2010

että missään ei mitään valoa ei ole. Itse kuitenkin uskon, että tilanne tulee korjaantumaan, ja se tilanne, missä Helsinki nyt on, että verotulot eivät ole kasvaneet odotetulla tavalla, johtuu siitä, että maassa on talouslama ja yhteisöveron tuotto on alhainen, ja työllisyyden heikentyminen on merkinnyt sitä, että meillä on paljon enemmän työttömiä ja sitä kautta myöskin sitten menoja. Samanaikaisesti me olemme pitäneet ennätyksellisiä investointeja päällä, ja tästähän se tulee. Me vasemmalla emme ainakaan näe, että Helsinki olisi ylivoimittanut palvelunsa ja että palveluista pitäisi lähteä säästämään. En tiedä, onko tämä se, mitä oikeisto havittelee, kun näitä mörköjä jatkuvasti täällä luettelee.

On hyvä myös muistaa muutamia tosiasioita. Helsingin väestökasvu viime vuonna oli 6 500. Se on siis jatkunut nyt jo vuosia ja vuosia, ja totta kai se merkitsee myöskin jotakin menopuolella ja välttämättä ei ehkä niin nopeasti ole tulopuolella näkynyt. Yli 65-vuotiaiden määrä kasvoi yli 2 000:lla, ja työttömien määrä lisääntyi edelliseen vuoteen verrattuna 30 %. Tässä löytyy näitä selittäviä tekijöitä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Pyysin puheenvuoron jatkaakseni valtuutettu Vikstedtin jo aloittamaa keskustelua harmaasta taloudesta, ja minusta olisi erittäin tärkeä todellakin, että tarkastuslautakunta nyt paneutuisi tähän asiaan huolella. Nyt näin ei ole tehty. Konsernijaosto sai käsiteltäväkseen harmaan talouden raportin. En kuitenkaan tiedä, minkälaisia keskusteluja siellä on käyty ja ollaanko aikeissakaan ryhtyä mihinkään toimenpiteisiin, mutta joka tapauksessa me tiedämme, että harmaa talous on uhka kaupungin taloudellekin, ei ainoastaan tietysti Helsingin kaupungin taloudelle, mutta myös se on uhka ja haitta, ja sen takia teen seuraavan toivomusponssesityksen:

Kaupunginvaltuusto kehottaa tarkastuslautakuntaa tarkastustoiminnassaan selvittämään harmaan talouden aiheuttamia haittoja ja uhkia Helsingin kaupunkikonsernille.

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä on paljon puhuttu nyt Helsingin Energiasta ja liikelaitoksista ja näistä mahdollisista ulkoistamisista, ja nythän on todella niin, että valtiovarainministeriössä tehtiin tämä selvitys ”Kunnat ja kilpailuneutraliteetti”, ja kaupunginhallitus sai iltakoulussaan tästä selvitystä. Nyt on tärkeää, että ei todellakaan hosuta mitään

23.6.2010

yhtiöittämisspäätöksiä. Tarkastellaan tilannetta ja odotetaan tätä kuntalain muutosta, joka on tiettävästi tulossa maan hallitukselta, ja vasta sen jälkeen arvioidaan, onko syytä ryhtyä yhtiöittämään. Kunta voi jatkossakin tuottaa omaan tarpeeseensa palveluja, ja ainakin tiettyjen, muun muassa Palmian, osalta ainakaan minun näkemykseni mukaan mitään yhtiöittämisspakkoa ei ole, jos me emme sitä itse tahdo.

Arvoisa puheenjohtaja.

Vielä tarkastuskertomuksesta ja tarkastuslautakunnan muutamista huomioista olisin halunnut sanoa. Minusta oli hienoa, että täällä korostetaan ikäjohtamisen merkitystä. Olisin kuitenkin halunnut sanoa, että rakentamispalvelut eivät ole tätä ikäjohtamisen ohjelmaa tehneet, vaan se on todellakin tehty rakennusvirastossa, joka sitten on jäänyt perinnöksi uudelle toimitusjohtajalle rakentamispalveluun ja hyvä niin.

Arvoisa puheenjohtaja.

On myös erittäin hyvä, että ikääntyvien palveluneuvontaan kiinnitetään huomiota.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Vikstedt ja tämän jälkeen useammassakin puheenvuorossa on viitattu harmaan talouden torjuntaan ja sen vastaiseen taisteluun. Toteaisin tässä yhteydessä, että sen lisäksi, että tämä on erittäin tärkeä asia, niin myöskin sen kanssa edetään. Esimerkiksi yhtenä keskeisenä asiana on tässä taistelussa ollut se, että meidän on ollut vaikea saada verohallinnosta sellaisia tietoja tai riittävän yksityiskohtaisia tietoja, että olisimme voineet meidän hallintokuntiamme ohjeistaa kunnolla. Tämän johdosta olen ensi viikolla tapaamassa verohallinnon pääjohtaja Mirjami Laitisen tavoitteena juuri se, että eri toimijat toimivat yhteen, ja meillä on parhaat mahdolliset tiedot, että voimme löytää ne yritykset ja toimijat, jotka harmaan talouden piirissä pyrkivät toimimaan, ja se vaatii saumatonta yhteistyötä ja tiedonkulun parantamista, ja siis tällainen tapaaminen, valtuustolle tiedoksi, on ensi viikolla.

Valtuutettu Suomalainen

23.6.2010

Hyvä puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä käsillä oleva arviointikertomushan tarkastelee toiminnallisia ja taloudellisia tavoitteita ja sitä, miten ne ovat toteutuneet. Itse haluaisin ensinnäkin nostaa esiin tämän sitovien toiminnallisten tavoitteiden käsitteen. Minullekin on tullut vähän sellainen mielikuva, että ovatko ne ehkä liian helppoja. Ovatko ne sellaisia oikeita tavoitteita, jotka oikeasti mittaavat jotain suuntaa? On tietysti ymmärrettävää, että eri toimialoilla halutaan sellaisia toiminnallisia tavoitteita, jotka voidaan kuitenkin kohtuullisesti saavuttaa, ettei itse sitten joudu hirveän huonoon valoon. Toivoisin kuitenkin, että olisi ehkä enemmän sellaista visionääristä suuntaa myöskin niissä tavoitteissa.

Yhtenä ajatuksena tulee heti mieleen erilaiset rakennusinvestointi- ja korjaushankkeet. Meillä on tällä hetkellä tai aika usein eri lautakunnissa käsiteltävänä hankkeita, joissa huomataan, että suunniteltu hinta ja alkuperäinen budjetti on aivan eri kuin se, mikä sitten joudutaan lopuksi hyväksymään hankkeen myöhemmässä vaiheessa. Yksi mahdollinen tapa mitata sekä tämän toiminnan taloudellista kestävyyttä ja tehokkuutta olisi se, että miten alkuperäinen budjetti vastaa toteutuneita kustannuksia. Tietysti se ei ole varmaankaan helppo laskelma suorittaa, mutta voisin kuvitella, että siihen kyllä löytyisi ratkaisuja. Meillä kiinteistölautakunnassa voitaisiin alkaa miettimään kollegojen kanssa sitä, että miten todellakin paremmin voitaisiin seurata sitä, että se, mitä budjetoidaan hankkeisiin, sitten pitää, ja ettei tule ylibudjetointia tai alibudjetointia. Myös yksityissektorilla on todella tärkeää hyvä budjetointi ja se, että tiedetään, mitä johonkin hankkeeseen tai tapahtumaan tulee kulumaan. Siksi uskon, että se voitaisiin kaupungin puolellakin toteuttaa.

Sitten toinen asia, mikä tällaisena sitovana toiminnallisena tavoitteena pitäisi olla esillä, on katutöiden kesto ja nopeus. Tiedän, että varsinkin näin kesän tullen on helppo olla sitä mieltä, että mitä näitä taas revitään auki näitä katuja, ja erilaisia toimialoja, siellä voi olla Helsingin Vettä, siellä voi olla Energiaa tai kadun pinnan huoltoa ja kaikkea muuta. Olisiko mitään mahdollista toiminnallista tavoitteita tai indikaattoria, millä voitaisiin saada aikaan se, että nämä eri tahot pystyisivät sopimaan ja toimimaan yhteen niin, että katutöiden nopeus ja kesto olisi mahdollisimman lyhyt.

Nyt on puhuttu paljon näistä erilaisista madonlukuista, ja luulen, että vieläkään me kaikki, eivätkä varsinkaan asukkaat, emme ole sisäistäneet sitä, että veroprosentti todennäköisimmin tulee nousemaan syksyllä, ja se vaikuttaa meidän kaikkien kukkaraan. Siitä,

23.6.2010

voiko Helsingin Energia tulevaisuudessa tulouttaa, onko tällainen laki tulossa, joka pakottaa yhtiöittämiseen, voidaan tietysti olla montaa mieltä. Luulen, että siihen suuntaan ollaan menossa, ja me kaikki tiedämme sen, että Helsingin Energialla on vahva investointitarve, eli juuri ilmastonmuutoksen tarpeisiin liittyen. Eli silloin meidän on kyllä pakko ajatella sitä, että ei se tule olemaan lypsävä lehmä, joka lypsää vielä monta vuotta eteenpäin.

Mitä tulee näihin palveluiden tehostamiseen ja investointien tehostamiseen. Minusta nyt kaupunginjohtaja on hyvin nostanut esiin tässä muutama viikko sitten sen, että investointejakin on pakko alkaa katsomaan ihan uudella silmällä. Tähän mennessä nyt viimeisen parin vuoden aikana ollaan tietysti haluttu elvyttää, ja se on ollut ihan ok, mutta jos se tehdään lainarahalla tulevaisuudessa, se alkaa olla kestävämmällä pohjalla. Varsinkin, kun esimerkiksi rakentaminen on ylikuumentunut meillä. Siksi itse näen, että monesta investoinnista voitaisiin alkaa katsomaan, voidaanko rajoittaa tai siirtää eteenpäin, ja yksi mahdollinen investointikohde, jonka kohdalla voitaisiin miettiä, tarvitaanko sitä juuri nyt, on keskustakirjasto.

Kiitos.

Valtuutettu Peltola

Hyvät ihmiset.

Kannata Outi Ojalan tekemää toivomuspontta. Täällä on tänäänkin puhuttu paljon hallinnosta ja poikkihallinnosta, ja minäkin haluan liittyä tähän puheenaiheeseen, mutta toisesta näkökulmasta. Näin suuri ja monitehtäväinen organisaatio kuin Helsingin kaupunki on väistämättä myöskin hallinnoltaan erittäin suuri ja samalla moniongelmainen. Oikeistolainen ratkaisu näihin moniin ongelmiin on se, että puretaan tämä kunnallinen järjestelmä, siirrytään osakeyhtiöihin ja ulkopuolisten palveluiden ostamiseen. Tätä oikeistolaista linjaa ajetaan erittäin voimakkaasti myöskin EU:ssa läpi, niin kuin me tiedämme tästä Suomen valtion ajatuksesta, että taas ollaan paras mallioppilas ja lähdetään sitten yhtiöittämään ja sillä siisti. Se on kuitenkin ihan juuri väärä ratkaisu. Se on päinvastainen ratkaisu kuin se, mikä meidän pitäisi toteuttaa. Täällä joku puhui siitä, että Helsingin kaupunkilaiset ovat asiakkaita ja meidän systeemimme täytyy nimenomaan palvella asiakkaita. Kuntalaiset ovat tämän kaupungin omistamia, ja kuntalaisten itsensä pitäisi ottaa tämä kaupunki hallintaansa ja järjestää

23.6.2010

yhteistuumin sellaiset palvelut, jotka ovat tarpeellisia.

Nykyisellä hallintomallilla, jossa todellakin on tällaisia pystysektoreita ja jokaisella pystysektorilla omat tarkkaan pilkotut tehtävänsä, ei ikinä päästä siihen, että kuntalaiset voisivat itse hallita itseään toistensa kanssa ja myöskin vastata niihin palvelutarpeisiin sillä tavalla kuin he kokevat kohtuulliseksi ja säädylliseksi. Meillä on erittäin kova ristiriita siinä, että kuntalaiset sanovat, että kaupunki hoitaa huonosti tärkeitä palveluita, vanhuksia, terveydenhoitoa ja lapsia, milloin päihdeongelmaisia, kaikkennäköistä kansaa palvelaan huonosti. Näin tulee olemaan niin kauan kuin meillä ei ole itsehallintoa.

Olen täältäkin pöntöstä jo moneen kertaan sanonut, että meidän pitäisi näitä lähipalveluja varten, sosiaali- ja terveydenhuollon peruspalveluita varten ja peruskoulutusta varten perustaa sellaiset kaupunginosavaltuustot, jotka itsenäisesti vastaisivat näistä palveluista, ja näihin valtuustoihin kunkin alueen ihmiset valitsisivat sitten ne päättäjät, joiden kanssa voisivat olla tiiviissä yhteistyössä. Tällaisella lähipalvelualueella myöskin työntekijät pääsisivät ihan toisella tavalla kontaktiin toistensa kanssa kuin tässä meidän nykyisessä pystysektorimallissa. Vielä nykyistäkin huonompi organisaatio tulee olemaan se, jossa palvelut hoitaa pääasiassa hyvin itsenäiset osakeyhtiöt ja suuri osa niistä palveluista tullaan hoitamaan palveluseteleillä, jolloin kuntalaisilla ei ole enää mitään muuta kuin pelkkä asiakkaan mahdollisuus viedä setelinsä sinne palveluntuottajalle tai olla viemättä.

Minä todella toivon, että täällä ruvettaisiin vakavissaan miettimään muita vaihtoehtoja kuin sitä, että kaikki määrätään ylhäältä päin ja että organisaatiota aina vain kasvatetaan esimerkiksi pääkaupunkiseudun kuntien yhteenliittämällä. Se johtaa kasvotomaan massasysteemiin, jossa todellakin pystyy toimimaan vain sitten osakeyhtiöt, jotka kuolevat ja syntyvät ja muuttuvat entistä suuremmiksi ja joissa myöskin sitten entistä suurempi on harmaan talouden osuus. Olen erittäin iloinen siitä, että ylipormestari menee neuvottelemaan verohallinnon kanssa, mutta sen yhteistyön täytyisi olla jokapäiväistä. Myöskin tietysti verojärjestelmä pitäisi saada sellaiseksi, että minkään kunnan ei tarvitse haikailla alueelleen hyviä veronmaksajia. Eli tämä nykyinen kunnallinen verojärjestelmä pitäisi muuttaa sellaiseksi, että rahat jaettaisiin kunkin kunta-alueen tehtävien ja asukasrakenteen mukaan eikä sen mukaan, minkälaisia veronmaksajia sillä alueella sattuu asumaan.

23.6.2010

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät harvat valtuutetut.

Kuuntelin tuossa hyvin huolestuneena valtuutettu Rädyn puheenvuoroa Kokoomuksen linjauksista. Sieltä vähintäänkin lievästi nousi tällainen tietynlainen sosiaali- ja terveystoimen syyllistäminen, kuten tässä sanottiin, ylibudjetoinnista, vaikka kyse on pikemminkin alibudjetoinnista, kun rahat eivät ole riittäneet, enkä usko, että se, että työntekijöitä kaupungilla lisätään, on ollut tarpeettomasti tehtyä. Meillä on tällä hetkellä monissa paikoissa pulaa työntekijöistä, etenkin kotihoidossa ja vanhusten palveluissa on liian vähän käsiä.

Tässä tarkastuskertomuksen raportissa on nähtävissä sellainen sosiaaliseen hyvinvointiin liittyvien ongelmien kasautuminen, eli pitkäaikaisasunnottomia ei ole kyetty tarpeeksi auttamaan, vuokra-asuntoja ei ole tavoitteiden mukaisesti rakennettu, lastensuojelun asiakkaat ovat lisääntyneet, toimeentulotukimenot ovat kasvaneet rajusti, mikä kertoo tietysti siitä, että suurimmat syyhän siellä ovat korkea työttömyys sekä asumiskulut. On sellaista pahoinvointia, johon kaupungin palvelut eivät kertakaikkiaan ole kyenneet vastaamaan, ja siitä syystä on erittäin hyvä, että tarkastuslautakunta on näihin puuttunut. Sen sijaan koen kyllä vähän kummalliseksi tulkinnan tästä vanhusten hoivasta. Siinä oli verrattu Vantaan ja Helsingin palveluja ja todettu, että siellä on yksi hallintokerros liikaa täällä meidän vanhusten kotihoidon puolella organisaatiossa, mutta sen sijaan todettiin, että yli 75-vuotiaiden luona käydään 1,5 kertaa enemmän, siis on asiakkaita 1,5-kertainen määrä enemmän kuin Vantaalla. Tämä kyllä kertoo siitä kovasta tahdistista, josta tulee kotihoidon työntekijöiltä viestiä, että meillä on aivan liian ylikuormitettu kotihoidossa työntekijät. Työ on rankkaa, eikä ole ihme, jos nuoret kiertävät tällaisen työpaikan. Aivan oikein Rätty totesi, että meillä on huoli tulevaisuudessa siitä, että miten me saamme työntekijöitä, ja jos me emme kiinnitä huomiota työn laatuun ja sen rasittavuuteen, niin vielä vähemmän niitä työntekijöitä saadaan.

Sanoisin vielä tästä, että vaikka sosiaali- ja terveystoimen yhteistyössä on toivomisen varaa, Vasemmistoliiton valtuustoryhmä ei kannata näiden yhdistämistä. Tästä saataisiin uusi "HUS-jättiläinen", jonka johtaminen olisi vaikeaa. Budjetista on nyt 59 %, kun sosiaali- ja terveystoimi lasketaan yhteen. Tällaisen jättiläisen synnyttäminen ei ratkaise niitä olemassa olevia ongelmia. Sen sijaan esimerkiksi vanhustenhoitoketjua pitäisi edelleenkin yhteistyössä ratkoa.

23.6.2010

Esitän sellaisen ponnin, että Helsinki toimii toimentulotuen siirtämiseksi Kelalle maksettavaksi. Täällähän tarkastuslautakunnan kertomuksessa todetaan, että halutaan valtio enemmän mukaan tulkinnanvaraisesti kotikuntalaisten toimeentuloon maksajiksi. Mielestäni tämä on riittämätön, ja sitä paitsi mielestäni parempi on todella, että koko toimeentulon maksatus siirretään Kelan maksettavaksi, jolloin jää sosiaalitoimen työntekijälle aikaa siihen todelliseen sosiaalityöhön.

Ihan lyhyesti haluan vielä vedota ylipormestari Pajuseen, joka aivan hyvin on nyt toimimassa tämän harmaan talouden eteen. Meillä lukee tarkastuslautakunnan raportissa, että suurin syy verotulojen vähentämiseen on se, ettei kaupunkiin ole synnytetty työpaikkoja. Tämä on elintärkeä asia, saada lisää työpaikkoja, työtä ja toimeentuloa ja sitä kautta myös verotuloja niiden palvelujen tuottamiseen.

Kiitoksia.

Valtuutettu Rätty (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Sirpa Puhakalle kommenttina se, että Kokoomuksen valtuustoryhmä tai minä henkilökohtaisesti en todellakaan syyllistä sosiaali- ja terveystoimea, ja itsekin sosiaali- ja terveystoimen alalla työskentelen ja tunnen toki sen arkipäivän melkoisen hyvin. Se, mihin halusimme kiinnittää huomiota, on se, että sinne on joka vuosi lisätty rahaa ja milloinkaan se rahamäärä ei ole ollut riittävä. Lähtökohtaisesti ajattelemme ihan faktojen valossa niin, että mahdollisuutta siihen, että toimimme kuin ikiliikkuja, eli joka vuosi lisäämme sinne rahaa ja joka vuosi budjetti ylittyy, ei tulevaisuudessa ole. Mitä tulee henkilöstömäärään, niin kun huoltosuhte heikkenee, eli helsinkiläiset ja muutkin vanhenevat, hoitajia tarvitaan lisää, niin kertakaikkisesti ei ole niin paljon ihmisiä tällä nykyisellä järjestelmällä hoitamaan näitä ihmisiä, että niitä saataisiin ikään kuin rekrytoitua sinne. Sen takia tässä vaiheessa on pakko tehdä sen tyyppisiä rakenteellisia ratkaisuja, että pärjäämme suhteessa vähemmällä henkilöstömäärällä. Muistaakseni sanoimme vielä puheenvuorossa, että palkkaisimme mielellämme lisää tekeviä käsiä ja vähemmän hallintovirkkamiehiä.

Valtuutettu Puhakka (vastauspuheenvuoro)

23.6.2010

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan vielä korostaa sitä, että kun puhutaan budjetin ylittämistä, niin kyse on siitä, että sosiaalitoimen puolella on kerta kaikkiaan tarpeet kasvaneet. Se näkyy lastensuojelussa lastensuojelun tarpeena, pitkäaikaistyöttömien tarvitsemina palveluina ja sellaiseen sosiaaliseen huonoon oloon liittyvänä tarpeena, ja minun mielestäni tähän tarpeeseen on vastattava. Ei ole kyse siitä, että synnytetään ikiliikkuja. Olisin itsekkin todella iloinen, jos näitä palveluita ei tarvittaisi, jos ihmiset voisivat tarpeeksi hyvin, valtuutettu Rätty.

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Se, että sosiaalitoimeen lisätään joka syksy jonkin verran rahaa ja se budjetti silti ylittyy, osoittaa vain sen, että sitä lisätään aivan riittämättömästi, eikä suinkaan ole näköpiirissä, että tämä valtuutettu Rädyn toive siitä, että sosiaalitoimeen ja terveystoimelle ei tarvitsisi lisätä väkeä, toteutuisi. Meillä on todella vähän hoitohenkilökuntaa, nimenomaan niitä tekeviä käsiä ja ajattelevia aivoja, vanhustenpalveluissa ja monissa nimenomaan moniongelmaisten ihmisten palveluissa aivan riittämättömästi ja verrattuna esimerkiksi meidän läntisiin naapurimaihin todella vähän.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa herra puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ensimmäiseksi vastaus kaimalleni Puhakalle. Toimeentulotuen siirto Kelalle ei suinkaan ole kaupungin asia. Sehän on eduskunnan ja hallituksen asia, koska se vaatii lainmuutoksia. Helsingin kaupungin tarkastuslautakunnan arviointikertomus on mielestäni erittäin ansioitunut ja palaan siihen monta kertaa. Olen lukenut sen jo näiden viikkojen aikana useita kertoja. Se todella toteaa sen, minkä monet ovat sanoneet, että kulut ovat kasvaneet viime vuonna 6,5 %:a, ja parempi kulukontrolli on kertakaikkiaan pakko saada. Ei mikään kunta kestä näin suurta toimintamenojen kasvua vuosittain.

Sosiaali- ja terveystoimen menothan ovat lähes 60 %:a koko kaupungin käyttötalousmenoista, ja sosiaalivirasto ylitti taas itsensä 61,2

23.6.2010

miljoonalla. Lisäsihän he kyllä keräsivät tulojakin 30 miljoonaa enemmän, eli loppujen lopuksi se tappio oli 30 miljoonaa, mutta silti se on ihan huima nousu. He selittävät, että se syy on lasten päivähoito tai toimeentulotuki, mutta onko se ainoa syy? Kyllä minusta nyt olisi aika todella auditoida meidän sosiaalivirastomme ja katsoa, missä kohtaa se raha vuotaa ulos.

Terveysviraston kotihoidossa työskentelee 2 000 ihmistä, ja sen kapasiteettia lisätään vuosi vuodelta. On muun muassa purettu pitkäaikaispaikkoja, ja tämän vuoksi yhä huonokuntoisempia vanhuksia on nyt kotona. En ole oikein varma, että tämä, että näitä pitkäaikaispaikkoja vähennetään, oli millään tavalla järkevä päätös. Sitähän terveyslautakunta moneen kertaan vastusti. Esimerkiksi Itä-Uudenmaan sosiaali- ja terveystoimi on auditoitu ulkopuolisen toimesta ja siellä todettu niin pienellä alueella kuin Porvoo ja muu Itä-Uusimaa, että näitä vuodeosastopaikkoja tarvitaan 20 000 hoitopäivää lisää. Eli kyllä tässä nyt tapahtuu sellaista, että me tarvitsemme yhä enemmän pitkäaikaispaikkoja. Lisäksi on puhuttu vuosia terveystoimen ja sosiaaliviraston yhdistämisestä, mutta se ei ole nytkähtänyt ollenkaan käyntiin.

Sitten vielä näistä valtionosuuksista. Rahoitusjohtaja Korhonenhan on meille moneen kertaan sanonut, että valtionosuuksien jakaminen on erittäin epäoikeudenmukaista, ja kun siihen otetaan vielä mukaan verotulontasaukset, niin Helsinki häviää tässä roimasti. Me saamme 161 miljoonaa valtionosuuksia, vaikka oikeasti meidän pitäisi laskelman mukaan saada 0,5 miljardia. Eli Helsinki elättää Itä- ja Pohjois-Suomen pikkukuntia 340 miljoonalla eurolla vuodessa. Nyt vielä, kun siirrymme puuenergiaan, niin kuka siitä hyötyy? Siitä hyötyy metsä-Suomessa asuvat, ja Helsinki köyhtyy, ja kun Helsinki köyhtyy, siinä köyhtyy koko maa.

Valtuutettu Puhakka (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Aivan lyhyesti. Toimeentulotuen siirtäminen Kelalle on myös Helsingin asia. Aivan kuten valtuutettu Askio-Seljavaara sanoi, niin hallitus siitä päättää, mutta kyllä Helsinki voi lobbata hyvän asian puolesta.

Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)

23.6.2010

Kiitos, puheenjohtaja.

Varmaan on niin, että kaupungin ja yksityisen yrityksen keskeinen ero on juuri siinä, että tiukassa tilanteessa yksityinen yritys voi olennaisesti vähentää toimia, mutta kaupungin tulee kuitenkin järjestämisvastuulla saada aikaiseksi tietyt palvelut. Se varmaan on sosiaalisektorilla yksi iso asia. Valtakunnallinen tavoite laitospaikkojen ja pitkäaikaishoitopaikkojen vähentämisessä vanhuspuolella on kieltämättä erittäin kunnianhimoinen ja haastava Helsingissä. Täytyy silti toivoa, että tämä ympärivuorokautinen palveluasuminen vahvistettuna ja kotihoidon lisääntyminen voisi olla siinä apuna, mutta tämä on selvästi sosiaali- ja terveystoimen yhteinen iso haaste, ja siinä jaan sen näkemyksen, että sosiaali- ja terveystoimen yhdistyminen samaan hallintokuntaan, kuten naapurikunnissakin on, olisi siinä yksi seikka, joka voisi auttaa, mutta ei se autuaaksi siinä asiassa tee.

Valtuutettu Sumuvuori

Kiitos, puheenjohtaja.

Koska aikaa on vain neljä minuuttia ja ajattelin olla kuuliainen puheenjohtajalle, niin keskityn vain yhteen asiaan ja puhun kulttuurista, koska olen kulttuurilautakunnassa puheenjohtaja.

Olen aika ilahtunut kaupunginhallituksen puheenjohtajan, valtuutettu Rautavan huomiosta liittyen tähän kulttuuritehdas Korjaamon tilanteeseen ja siihen, mitä tarkastuslautakunta oli arvioissaan todennut, sekä siihen liittyvään julkiseen keskusteluun. Siitä ei todellakaan tullut oikein oikeaa kuvaa, ainakaan siinä keskustelun alkuvaiheessa, kun kaupunkilaisille saattoi syntyä sellainen käsitys, että veronmaksajat kattavat yrityksen, kulttuuritehdas Korjaamon, tappiot. Kaupunkihan on korjaamon kanssa sopimusosapuoli, joka ikään kuin ostaa Korjaamolta Korjaamon tuottamia kulttuuripalveluita, ja tämä on kieltämättä uusi konsepti, ja ehkä tämä on vähän tällainen pilotti Helsingissä ja ehkä koko maankin kannalta, ja olen sitä mieltä kyllä, että on syytä seurata, millä tavalla tämä yhteistyö syntyy, ja tarvittaessa voidaan aina tarkistaa, onko sopimusehdot täyttyneet.

Mutta haluaisin vain Korjaamon osalta todeta, että Korjaamon mahdollisilla ylijäämillä, joita nyt ei viime vuosina tietenkään ole tullut, on tarkoitus, jos sellaisia olisi tullut, kattaa kulttuuripalveluiden

23.6.2010

tuottamista ja kehittämistä. Tässä ei ole kysymys perinteisestä voittoa tavoittelevasta yrityksestä. Yhtiö vastaa sen yhteistyösopimuksen mukaisesti Korjaamon toiminnasta, ja näitä sopimusrikkomuksia ei ole tehty, ja jotain vuokratilastoja oli, mutta käsittääkseni vuokrat ovat tällä hetkellä kunnossa, joten Korjaamo ei ole toiminut sopimuksen vastaisesti.

Korjaamolla on tosiaan teatteria, musiikkia, kuvataidetta, konsertteja ja myös kaupunginmuseon hallinnoima ratikkamuseo, jonka näyttelyistä se vastaa ja joissa Korjaamo toimii järjestäjänä. Vuonna 2009 Korjaamolla kävi 110 000 kävijää, ja siellä järjestettiin noin 280 erilaista tapahtumaa ja 20 taidenäyttelyä. Valtuutettu Rautava otti esiin tällaisten mittareiden kehittelyn, joilla voitaisiin paremmin arvioida sitä, että millä tavalla, ketä ja millä kriteereillä tuetaan, ja itse pidän kyllä hyvänä tällaisten mittareiden kehittelyä, mutta tietysti täytyy aina muistaa, että kulttuurin tukemisessa pelkästään tällaiset kustannustehokkuusmittarit eivät välttämättä aina kerro koko kuvaa. Voi olla hankalaa kehittää niitä, mutta tulevaisuudessa tätä täytyy miettiä ja varsinkin nyt, kun meillä valmistellaan jo kaupungin kulttuuristrategiaa, niin nämä asiat varmaan sen yhteydessä tulee myös keskusteluun. Toivottavasti myös täällä valtuustossa.

Sitten lopuksi vielä toteaisin, että toivon, että tosiaan pidämme kiinni myös kulttuuri-investoinneista, kuten esimerkiksi keskustakirjastosta, jonka itse näen hyvinvointia lisäävänä hankkeena, joka suuntaa tulevaisuuteen ja koskee hyvin laajaa kansanosaa. Totean vielä tässä yhteydessä, kun tässä keskustelussa aina laitetaan vastakkain helposti lähiökirjastot ja keskustakirjasto, että itseni eikä Vihreiden ei ole tarkoitus heikentää keskuskirjastohankkeella lähikirjastoverkkoa. Nämä kaksi tavoitteita täytyy sovittaa yhteen. Toivon itse, että jos Helsinki pystyy tästä päättämään, sillä tavalla saadaan myös valtio mukaan, koska valtio ei varmaan etupainotteisesti tee päätöksiä, jos ei Helsinki tee omia päätöksiään ensin.

Kiitos.

Valtuutettu Ingervo

Hyvä puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Olen tyytyväinen tähän tarkastuslautakunnan työhön ja halua siteerata lyhyesti vielä tästä sosiaalipuolelta. Tässä puhutaan päivähoidosta, että

23.6.2010

pitäisi kehittää joustavuutta, avoimuutta ja vaihtoehtojen monipuolisuutta, ja tätä varmaan tullaan tekemään. Jos saataisiin Tukholman malli hakuprosessiin, niin siinä tulisi se avoimuus kylä ihan parhaiten, ja kun lautakunnan jäseniä Tukholmassa kävi, niin toivon ainakin, että sitä kauttakin myös paranisi tämä.

Olen iloinen tästä tarkastuslautakunnan maininnasta siitä, että päivähoiton ryhmäkoot pitäisi säilyttää kohtuullisina, koska nyt osaltaan se ei näin ole, vaikka meillä on valtuustostrategiassa maininta, että niitä tulisi pienentää. Toki tämä myös maksaa, mutta voisi sanoa, että voi olla, että hintansa väärsti on sitten monilla muilla mittareilla, mitä halutaan kehittää mitattuna, niin voi olla sitten, että tuleekin takaisin oka tapauksessa jollain lailla.

Ennaltaehkäisy ja varhainen tuki on kuitenkin se kannattavin, mihin pitää panostaa. Investoinneista puheenollen pidän hyvin tärkeänä sitä, että nyt hankesuunnitelmissa olevat päiväkotinvestoinnit eivät lykkäännä. Esimerkiksi Viikissä on jo vuosia odoteltu päiväkotiratkaisuja, ja on tärkeää, että niitä ei keskeytetä.

Kulttuuri-investoinnit ovat hyviä, ja toivon niihin valtionosuutta ja valtioon mukaantuloa vahvemmin silloin, jos ajatellaan, että ne ovat valtakunnallisia hankkeita. Itselläni keskustakirjasto ei ole siellä ykköskohdassa. Se on sinänsä hyvä hanke, mutta se ei saa ohittaa mielestäni näitä päivittäisiin tapahtumiin, ihmisten elämään liittyviä investointeja. Samoin asumisen investointeja mielestäni ei saa siirtää.

Sivulla 11 täällä liitteessä, haluaisin tarkentaa ja toivoisin, että tämä korjattaisiin, kun täällä sanotaan, että lasten päivähoiton palvelurakenteen monipuolistamiseen liittyvä yksityistä kotihoidontukea koskeva tavoite ei toteutunut. Tässä on varmaan tarkoitettu yksityistä hoidon tukea. Se 6 %:n tavoite ei toteutunut, eikä yksityistä kotihoidon tukea, jota en itse sanaparina tunne, vaikka kotihoidon tuki on sitten erikseen.

Tähän on kyllä pyritty, on kaikenlaista keinoa käyttöä. Sitten on minusta hyvä miettiä, että mikä strategia, miten sitovat tavoitteet, että onko ne joskus olleet sitten liian kunnianhimoisia näissä, ja voidaanko ajatella, että joskus osaoptimointi joidenkin tavoitteiden osalta tai hallintokunnan jonkun tavoitteen osalta voi aiheuttaa sen, että se kokonaisuus ei välttämättä olekaan sitten paras mahdollinen, jos yhteen tavoitteeseen pannaan kaikki paukut, mutta sinänsä kannatan sitä 6 %:n tavoitteita ja olen siihen sitoutunut.

23.6.2010

Samalla tavalla kuin lastensuojelu ei ole vain sosiaalsektorin asia, niin myöskään koulupudokkuus ja opetukseen liittyvät asiat eivät ole vain opetusviraston asioita, ja niin kuin Pakarinen otti täällä hyvin esille, niin 6. luokan äidinkielen tulokset ovat keskimääräistä paremmat ja matematiikan tulokset tietyinä vuonna sitten valtakunnallista huonompia. Itsessäni se herättää sellaisen ehdotuksen, että en tee pontta, mutta olisi hyvä miettiä matematiikan opetuksen ryhmäkokoasiat ja myöskin ehkä havainnointivälineet ja se, että saadaan pätevät opettajat pysyviksi.

Vielä lyhyesti. Pidän tärkeänä, että vuokra-asuntoja on myös keskituloisille ja kaikille, jotka haluaisivat asua vuokralla eivätkä ostaa, ja työsuhdeasuntoja on sosiaali- ja terveystieteiden tarjolla, mutta opetuspuolella niitä on erittäin vähän tarjolla. Olisi tärkeää, että työsuhdeasuntoja olisi niin, että hallintokunnasta riippumatta niitä voitaisiin hakea varsinkin, ettei niitä jäisi tyhjilleen. Toivon, että tätä voidaan vielä miettiä. Se on kaikkien etu.

Valtuutettu Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Me todellakaan emme tiedä, onko meillä kyseessä kestävyys- vai suhdannekuoppa, mutta minusta tähän kannattaisi varautua kuin kestävyysvajeeseen, koska jos me pystymme järkevöittämään kaupungin toimintaa, niin sitten me pystymme parantamaan palveluja samalla rahalla. Mutta pelkään pahoin myös, että meillä ainakin osittain on kysymys kestävyysvajeesta, koska meillä toisaalta energialaitoksen tulotukset uhkaavat pysyvästi pienentyä ja sitten meidän väestöpohja on muuttunut vähemmän edulliseksi kaupungin talouden kannalta.

En hyväksy tätä ajatusta, että energialaitoksen yhtiöittäminen, joka on valitettavasti edessä, maksaisi meillä 50 miljoonaa euroa, koska uskon, että valtiolta ei pidä veronkiertona sitä, jos me yhtiöitämme energialaitoksen niin raskaalla taseella, ettei se tuota voittoa 40 vuoteen, vaan maksaa vain tolkkumasti korkoja kaupungille. Sen sijaan kivihillen korvaaminen jollakin järkevämällä energiaratkaisulla tulee olemaan kallista. Minusta meidän velvollisuutemme on vähentää kaupungin hiilidioksidipäästöjä, mutta en ole varma, onko meidän päätöksemme tältä osin aivan loppuun harkittu. Eikö riittäisi se, että hiilidioksidipäästöt vähenevät, onko siihen pakko liittää myös

23.6.2010

uusiutuvien energiamuotojen käytön lisääntyminen?

Mutta sitten kysymys siitä, että miksi meidän palvelutuotantomme on niin kallista. Miksi meidän koulumme ovat selvästi kalliimpia, mutta eivät tuota kuitenkaan parempia oppimistuloksia? Totta kai meillä on vaativa väestö, koska meillä on paljon maahanmuuttajalapsia. Tähän valtion pitäisi tulla paremmin tukemaan, ja jos keskustalaisilla kunnilla olisi tällainen erityisongelma, niin olisi tullut jo ajat sitten.

Minkä takia me käytämme terveydenhuoltoon 25 %:a enemmän rahaa kuin Lahden kaupunki sen jälkeen, kun menot on ensin tarvevakioitu? Onko meidän terveydenhuoltomme todella niin paljon parempaa, että 25 %:n ylitys näissä rahoissa on järkevää, vai onko niin, että kun meillä ei ennen ollut niin paljon rahaa, niin koko meidän järjestelmämme on niin vesilastissa, että siellä tavallaan on pieniä käytäntöjä siellä, täällä ja tuolla, jotka tulevat kalliiksi? Voi olla, että nämä mittarit ovat poskellaan ja ne mittavat asioita väärin, mutta meidän tutkimuslaitoksemme, meillä on hyvä kaupunkisuunnitteluhallitus, voisi tätä kysymystä selvittää, että onko kysymys huonoista mittareista vai kaupungin huonosta toiminnasta.

Arvoisa puheenjohtaja.

En hyväksy sellaisia ajatuksia, että säästääksemme rahaa hidastamme asumiseen liittyviä investointeja tai asuntotuotantoa. Me voimme pikemminkin tehdä niin, että kun Helsingissä rakennetaan aika arvokkaalle maalle, niin ikään kuin kaavoituksen tuottamaa arvonnousua ei lahjoiteta asukkaille, vaan sillä toteutetaan näitä investointeja. Se tarkoittaa, että ihmiset joutuvat maksamaan asumisestaan enemmän, mutta on parempi maksaa siitä enemmän kuin jäädä kokonaan ilman sitä asuntoa. Sen takia en hyväksy ajatusta, että Kruunuvuoren sillasta luovuttaisiin ja ratikkayhteys tulisi joskus myöhemmin. Koko alue on suunniteltu tämän ratikan pohjalta, eikä se toimi ilman ratikkaa.

Sitten kysymys tästä veropohjasta. Minusta meidän on puolustauduttava tässä kilpailussa veronmaksajista. Se on ikävää, että sellaiseen joudutaan, mutta naapurikunnat ovat siihen pakottaneet. Se voidaan täällä tehdä aika sivistyneesti ilman, että siinä hyökätään huonompiosaisten kimppuun. Toinen kysymys on se, että seudulla kilpaillaan myös huonoista veronmaksajista. Jos me voisimme valita 3 %:a asukkaista ja siirtää heidät naapurikunnan puolelle, voisimme laskea veroäyrimme 10 %:iin. Naapurilla se sitten vastaavasti nousisi

23.6.2010

aika paljon. Tällaista ei tietenkään voi tehdä, mutta minulla on hieman sellainen tunne, että naapurikunnat vähän tätä tekevät. Se edellyttäisi valtiosuusjärjestelmän muutosta, jotta tällainen politiikka ei kannattaisi.

Kiitos.

Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Olin erittäin ilahtunut valtuutettu Soininvaaran mielipiteestä, että ehkä olisi riittävää, jos vähentäisimme hiilidioksidipäästöjä, sillä esimerkiksi maakaasuhan tuottaa vain puolet niistä päästöistä, mitä kivihili tuottaa. Miten saksalaiset saavat laskea kahta valtavaa maakaasuputkea tuohon meidän eteemme Suomenlahteen ja käyttää maakaasua, mutta Suomen pitäisi siirtyä kokonaan puuenergiaan?

Ledamoten Björnberg-Enckell

Tack ordförande, arvoisa herra puheenjohtaja, hyvät valtuutetut, bästa fullmäktige.

Trots ett mycket svårt ekonomiskt läge är den sista raden i bokslutet för år 2009 positivt, och räkneskapsperiodens överskott 22 miljoner euro. Det är knappast många andra städer som klarar av att redovisa, och det kan vi vara nöjda över här idag.

Investointitaso on pidetty korkealla, lainaa otettu, mutta taseesemme nähden voidaan kuitenkin todeta, ettei lainakanta ole tasearvoon verrattuna dramaattinen. Energian tuottaminen on ollut jälleen erittäin tuottoisaa toimintaa. Kiitos kaikille tästä työstä. Maassa on lama, mutta meillä on varaa hoitaa palvelut.

Tack till revisionsnämnden också för en utförlig berättelse.

Taloudellisen epävarmuuden jatkuessa vuonna 2010 on kiinnitettävä huomio verovarojen kasvattamiseen. On raivattava hallinnon byrokraattisia esteitä itsensä ja muita työllistävien jo nyt toimivien yrittäjien tieltä. Kun lähikauppiaalta vaaditaan 25 euron tuolimaksua

23.6.2010

siitä, että hän pitää taloyhtiön hyväksymää klaffituolia puotinsa ulkopuolella tai kun kioskin pitäminen loppuu virkaintoisten tarkastajien häirintään, kuten tämän päivän Helsingin Sanomista käy ilmi, ollaan verotulojen kasvattamisen ja verovarojen käytön suhteen aivan väärillä jäljillä. Onko niin, että kun yksi käsi käyttää paljon verorahaa keskustakortteleiden elävöittämiseen, käyttävät kaupungin virkamiehet sekä omaa kallista työaikaan että yrittäjien vielä arvokkaampaa aikaa kaupunkielämän tappamiseen? Näin ei voi olla.

Kulttuuritehdas Korjaamon suhteen en oikein ymmärrä tarkastuslautakuntaa enkä sen tarttumista pieneen asiaan tässä 4 miljardin euron firmassa. Kaupunkihan on toivonut vanhoille raitiovaunuhalleille uutta käyttöä, se omistaa tilat, osittain irtaimiston, eli riski on oikeasti aivan häviävän pieni verrattuna esimerkiksi joihinkin täällä päätettyihin energia-alan päätöksiin ja ratkaisuihin. Tilinpäätöksestä käy ilmi, että muun muassa kaupunginteatterille on maksettu tänä vuonna 7,9 miljoonaa toiminta-avustusta, oopperalle 3,3 miljoonaa ja teatterilain piirissä oleville teattereilla samoin 3,3 miljoonaa euroa. Kyllä tämän suuruisiin kulttuuritoimijoiden rahasummiin nähden Korjaamon 60 000 euroa vuodelle 2009 on pieni raha, kun sillä saadaan kaupunginosaa elävöitettyä, ratikkamuseo, ja vielä monimuotoinen töölöläisten arvostama kulttuuritarjontakin. Helsingin soisi heräävän uuden vuosikymmenen myötä nimenomaan Korjaamon tyyppiin yksityisen ja julkisen sektorin yhteishankkeisiin.

Det är bra att revisionsnämnden fäster uppmärksamhet vid förebyggande av våldsamt beteende hos unga och vid elevvården i skolorna, och lyfter fram projektet KiVa Skola. Mobbingen överlag och mobbing i skolorna måste tas i för att vi ska komma till rätta med våldsbenägenheten och med våldet också i familjerna.

Opetuslautakunnan vastauksesta käy ilmi, että tärkeään asiaan on kiinnitetty huomiota. Suomenkielinen ammattikoulutus on kaupungin järjestämää, mutta tällä hetkellä kyllä osittain alkeellisissa tiloissa toimivaa. Kuten lautakunnan puheenjohtaja Pakarinen edellä mainitsi, olisi investoinneista kaikkein tärkeimmäksi nostettava uudet tilat suomenkieliselle ammattikoululle. Mikäli 16-vuotiaiden ammatillisen koulutuksen asianmukaiseen järjestämiseen ei ole varaa investoida, niin kyllä keskustakirjastot voivat jäädä odottamaan parempia aikoja.

Kiitos, tack.

23.6.2010

Valtuutettu Abdulla

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kanssavaltuutetut.

Jotta minä ehdin tämän sallitun neljän minuutin aikana, niin pyrin keskittymään yhteen asiaan. Ensisijaisesti kannatan Mari Puoskarin esittämää toivomuspontta, jotta ei tule unohdetuksi.

Toiseksi tämä asia, jonka halusin nostaa, oli se, että tarkastuslautakunta on huomauttanut päivähoidon kehittämistarpeista. Itse muistaakseni olen tässä samassa pöntössä huolenaiheenani puhunut päivähoito-ongelmista Helsingin kaupungissa, ja silloin, kun oli kierrossa palveluverkosto aiheena päivähoidon verkostotarkastus, niin minä olen huolestunut ? ajatukset, jos lapsiryhmät suurenevat. Tänä päivänä Helsingin kaupungissa ennuste lapsiryhmistä ei ole se, mitä luultiin, vaan koko ajan lapsia syntyy täällä ja jopa Kalliossakin on suuri ryhmä tänä päivänä. Päivähoitokysyntä on lisääntynyt sitä kautta, ja jonot ovat pidentyneet. Kun tässä kehittämisestä puhutaan, niin mikä voisi olla parempaa kehittämistä, vaikka onkin kallista, kuin päivähoitoa tehdään kohtuullisissa ja inhimillisissä ryhmissä päivähoidossa, alakoulussa ja peruskoulussa varsinkin. Siellä tehdään talkootöitä, siellä huomataan lapsi, joka tarvitsee erityisapua, siellä autetaan jo varhaisessa vaiheessa lasta, kun hän tarvitsee apua, ja sopiva aika löydetään ratkaisuihin. Jos päivähoito-, alakoulu- ja peruskouluryhmät suurenevat, niin sillä tavalla tulee ongelmia myöskin yläkoulussa, siellä koulupudokkaiden määrä kasvaa. Tänä päivänä joka neljäs helsinkiläinen lapsi alakoulussa on jonkinlaista tukitoimea tarvitseva lapsi, joka ei pärjää muun ryhmän vauhdissa. Tätä on tutkittukin, olen seurannut tätä asiaa. Vaikka olen ? kahdeksan vuotta sitten, valitettavasti samasta ongelmasta yritin huomauttaa minun osaltani, niin tänä päivänä joka neljännellä lapsella on jonkinlainen tarve. Nämä lapset, jotka tarvitsevat apua, eivät ole pelkästään maahanmuuttajia. Maahanmuuttajilla on jonkinlaisia kielivaikeuksia ynnä muuta, mutta lisäksi Helsingissä joissakin kaupunginosissa, esimerkiksi itäalueella, 15 lapsen ryhmä on jo iso opettajalle. Tarvitaan muita, kouluavustajia, tarvitaan kädestä pitäen opettamista, jonkun aikuisen vieressä olemista ja tukea. Se on fakta tänä päivänä, mitä me elämme.

Tarkastuslautakunta on myöskin huomauttanut helsinkiläisten koululaisten tuottavuudesta. Minun mielestäni nämä seikat eivät pelkästään ? vain raha on kasvanut, ei ongelmia, vaan nämä seikat, että Helsingissä pohjatöitä ja tukitoimenpiteitä ei tarkasti laadittu ajoissa. Ne ovat meille tänä päivänä ongelmina.

23.6.2010

Kiitos.

Valtuutettu Karu

Kiitos, puheenjohtaja.

Helsingin liikuntavirasto tuottaa vajaa 60 %:a Helsingin kaupungin tuottamista liikuntapalveluista. Loput 40 %:a tuottaa erilaiset konserniyhteisöt, muun muassa urheiluhallit, ja monet muut kaupungin osittain tai kokonaan omistamat säätiöt tai osakeyhtiöt. Kaikki nämä toimijat yhdessä tuntevat nimen liikuntakonserni, eli silloin käytetään tällaista termiä. Liikuntakonserneista on usein puhuttu kriittisesti liikuntalautakunnassa, lähinnä johtamismekanismien ja johtajuuden näkökulmasta. Johtajuusjärjestelmät ovat sekavia. Oikeastaan ei voida sanoa, kuka johtaa liikuntakonsernia kaupungissa. On aikanaan muodostettu tällainen elin kuin liikuntafoorumi, jota tällä hetkellä johtaa Tuula Haatainen -niminen henkilö, ja periaatteessa sen alla tulisi kaiken liikuntakonsernin yksiköiden toimia. Tarvitaan virtaviivaistamista Helsingin liikuntakonserniin.

Arviokertomuksessa puhuttiin myöskin ikäjohtamisesta, joka on erittäin tärkeä asia. Niin sanottua hiljaista tietoa kannattaa säilyttää, se on erittäin arvokasta. Myös uutta tietoa ja osaamista toisaalta tarvitaan, eli ihmettelini hieman, että yrittäjyydestä ei puhuttu kovinkaan monella sanalla tai juurikaan lainkaan arviointikertomuksessa, vaikka silti noin 85 %:a kaupungissa olevista yrityksistä on pk-yrityksiä. Muistamme myös, että yksi yrittäjä työllistää äkkiä kaksi kolme ihmistä.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Täällä on tosiaan syytä keskittyä vain yhteen asiaan, mutta kommentoin lyhyesti valtuutettu Björnberg-Enckellinkin esiin nostamaa Korjaamo-kysymystä. Minulla ei ole mitään sitä vastaan, minun mielestäni tällaisten public-private -yhteistöiden hakeminen on erityisen tärkeitä, mutta on myös hyvin tarkkaa ja järkevää, että mietitään tätä yhteistyön läpinäkyvyyttä, ja tässä suhteessa tarkastuslautakunta kiinnitti tietysti huomiota, että niitä tukia on maksettu käytännössä muistakin kohdista kuin nimenomaan tässä Björnberg-Enckellin

23.6.2010

ilmoittamassa kulttuuriavustuksen muodossa. Silloin, kun tuetaan kiinteistörahoista ja muista, niin silloin se pitää olla kaupungille selvää ja ymmärrettävää, miten nämä rahat menevät yhteen, koska muuten näitten public-private -juttujen luominen malleiksi ei toimi. Meidän pitää nähdä, miten ne asiat yhdistyvät. Henkilökohtaisesti olen varma, että siinä ei ole mitään välistä vetoja ja yrittäjä tekee varmasti parhaansa sen toiminnan edistämiseksi, ja ilmeisesti sopimusrikkomuksia ei ole tehty, mutta se pitää joka tapauksessa katsoa, että miten se toimii, onko se tehokas vai tehoton malli. Minun mielestäni tässä on tiettyjä ongelmia, jotka on hyvä käydä yhdessä läpi.

Tulin tänne oikeastaan esittämään ponnin sellaisesta asiasta, joka liittyy nimenomaan kouluihin, ja kun täällä on viitattu näihin oppimistuloksiin ja ehkä Helsingin johonkin tehostumuteen siinä suhteessa, että käytetyt rahat eivät tuota oppimistuloksia jossain valtakunnallisissa vertailuissa. Näihin vertailuihin pitää pienellä varauksella suhtautua, koska ne kriteerit eivät kaikilta osin ole samat, ja kuten esimerkiksi valtuutettu Soininvaara totesi, niin meillä lisätaakkana, lisävastuuna on se, että meillä on haasteita alueellisesti. Joillakin alueilla tietysti nämä sosiaaliset paineet, segregaatiokysymykset tuottavat koulutyöhön enemmän paineita kuin toisilla alueilla, ja tämän asian kompensoiminen sitten sisäisillä tuilla, mikä on ollut kaupungin ohjelmassakin, on tärkeä tekijä, ja olen kuullut ja antanut itselleni kertoa, että tässä suhteessa töitä voisi tehdä enemmänkin. Esitän tällaista pontta:

Valtuusto edellyttää, että kaupunki selvittää, voidaanko koulujen oppimistulosten eroja kaventaa vahvistamalla sovitun budjettiraamin sisällä niiden koulujen tukea, jotka ovat erityisesti kärsineet sosiaalisen segregaation kasvusta ja suhteellisesti korkeasta maahanmuuttajalasten määrästä.

Idea tässä tietenkin on se, että kaikki oppilaat ovat tärkeitä, ja nimenomaan, kun mitataan näitten ajanmukaisten, tai nykyään on muodikasta puhua koko ajan näistä ranking-listoista ja muista, niin unohdetaan, että kaikkein suurin paine on niissä kouluissa, joissa oppilasaineksen eteen joudutaan tekemään enemmän töitä. Maahanmuuttajakysymyksessä, niin kuin hyvin tiedetään, nämä kielikysymykset ovat sellaisia, jotka vaativat siltä koulutyöltä tavallista enemmän. Siten niitä pitää myös resursoida enemmän, tai muuten se koulutyön tulos kärsii suhteessa siihen, mitä muuten olisi saavutettavissa. Tämän tyyppistä segregaationedistämistä minun

23.6.2010

mielestäni pitäisi olemassa olevan raamin sisällä etsiä enemmän ja siten ehkä helpottaa tätä niin sanotun tuloksenkin tekemistä, ja tuloksen tutkimisessa pitää varoa, ettei tehdä sen tyyppisiä ranking-listoja, jotka mittaavat vain sitä yläpäästä, vaan nimenomaan juuri sitä työtä, että kuinka on onnistuttu edistämään oppilaiden oppimista. Tämä on minusta tosi tärkeää. Jos tällaista selvitystä nyt tehdään, niin ei sen tarkoituksena ole julistaa, että mikä koulu on hyvä suhteessa siellä yläpäässä, vaan se, että kuinka saadaan kaikki pysymään mahdollisimman hyvin veneessä. Se on tämän ponnien ajatus.

Kiitoksia.

Valtuutettu Kousa

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Ensinnäkin kannattaisin valtuutettu Rantasen toivomuspontta, joskin puheessani keskityn toiseen asiaan, nimittäin asumiseen. Helsinki on sukeltanut lamaan eikä kaupungin talous ole kestäväällä pohjalla. Näin ollen kaikkia menoja tulee tarkastella kriittisesti, myös investointeja, joiden suora elvytysvaikutus ei ole ollut toivotunlainen. Asuminen on kuitenkin alue, johon liittyvistä investoinneista toivon Helsingin pitävän kiinni myös alamäessä. Ensinnäkin Helsingin väkiluku kasvaa kovaa vauhtia, toiseksi Helsinkiin tarvitaan lisää niin sanottuja hyviä veronmaksajia, ja kolmanneksi asunnottomien määrä lisääntynee laman seurauksena. Jo nyt Helsingin vuokrat ovat vapailla markkinoilla poskettomia, ja omistusasunnoista käydään pahimmillaan huutokauppaa ja maksetaan yli pyyntihintojen. Vain, koska asuntoja on liian vähän, eli kysyntä ylittää tarjonnan.

Samaan aikaan moni jää lamassa tyhjän päälle. Olemassa olevan pitkäaikaisasunnottomuuden puolittamistavoitteen askelmerkeistä jäätiin viime vuonna selvästi, ja vaikka tilanne on tällä hetkellä käsittääkseni lupaava, tavoitteeseen ollaan pääsemässä lisäinvestointien turvin, on todennäköistä, että asunnottomien määrä lisääntyy laman seurauksena. Jos asunto menee alta, helsinkiläinen joutuu työttömäksi tai asuntolainan korot nousevat yli sietokyvyn. Pahimmillaan samalla menevät luottotiedot ja uuden asunnon löytäminen vapailta markkinoilta muuttuu entistä vaikeammaksi, jos ei mahdottomaksi. Kuinka tällainen henkilö kilpailee vapailla markkinoilla, kun tilanne on vaikea monelle työssäkäyvällekin?

23.6.2010

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

En hyväksy, että asumiseen liittyviä investointeja ja asuntotuotantoa lykätään. Helsinkiin kaivataan kipeästi lisää asuntoja markkinoiden tasapainottamiseksi, ja uskon, että nimenomaan asumiseen liittyvät investoinnit paitsi palaavat nopeasti kaupungin talouteen, ovat perusteltuja myös inhimillisestä näkökulmasta. Edustuspuistoja, katuhankkeita ja tarvittaessa myös keskustakirjastoa voidaan mielestäni odottaa. Asunto on kuitenkin hyvän elämän perusedellytys, ja nykytilanne on kestävä.

Kiitos.

Valtuutettu Karhuvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Tarkastuslautakunnalle kiitos tosi hyvästä raportista tälläkin kertaa, ja tarkastuslautakunta, kuten monena vuonna aiemminkin, kiinnittää jälleen huomiota fysioterapian avotoiminnan järjestämiseen. En tiedä, kuinka monta vuotta tästä täytyy tuossakin raportissa mainita, ennen kuin tämä oikeasti toteutuu. Jo aiemmin terveystoimen asiakaskyselyissä fysioterapian pääsyjonot ovat olleet liian pitkät ja hoitopolut etenevät heikosti riittävän kuntoutuksen puutteessa. Ilmeisesti työikäisten lääkinällinen kuntoutus toteutuu aiempaa paremmin, mutta ikäihmisten kohdalla fysio- ja toimintaterapian vaikuttava toteutus ontuu edelleen. Varsinkin nyt, kun pitkäaikaishoito siirrettiin sosiaalivirastolle ja kun terveystoimen kotihoito ei edelleenkään toimi toivotulla tavalla, niin meidän pitäisi aidosti pystyä järjestämään tämä lääkinällinen kuntoutus toisella lailla kuin nykyisin.

Olen aina ihmettelyt sitä, että kun esimerkiksi Lahdessa toimii loistavasti tällaiset matalan kynnyksen terveystioskit niillä paikoilla, missä ihmiset muutenkin liikkuvat. Meillä toimii Riihimäellä esimerkiksi kouluterveydenhoidossa ja koulun henkilökuntana fysioterapeutti. Meillä ei sitä ole. Yleisesti ottaenkin tällaisia uusia käytäntöjä työn sisällössä pitäisi meillä hieman nopeammin ja hieman uskaliaammin ottaa käyttöön. Meillä tulisi ottaa käyttöön ensivastaanotot suoraan fysioterapeuteille terveystiosemilla ja matalan kynnyksen terveystioskit, joista äsken jo puhuin. Siellä samassa pitäisi olla muutakin kuin neuvontaa. Siellä pitäisi olla myöskin mahdollisuus laboratoriopalveluihin ja lastenlääkärin ja neuvolatätien tapaamisiin

23.6.2010

sekä nuorisopoliklinikkaan.

Täällä jossain puheenvuorossa oli puhetta pojista ja heidän erityistarpeistaan tämän päivän Helsingissä. Esimerkiksi tällaiset poikien omat terveystoimintat ostareilla olisivat ihan mahdollista toteuttaa nykyhenkilöstöllä, jos vain siihen halua ja kekseliäisyyttä riittää. Muutenkin tämä hoitoonpääsyn oikea-aikaisuus avopuolella olisi vielä hieman tehostamisen tarpeessa. Sama yhtä tärkeä on myös se matka, joka esimerkiksi terapiaan pääsyyn tällä hetkellä kuluu, kun nämä avopuolen hoitopaikat on keskitetty isompiin yksiköihin. Terapiakäynnin vaikuttavuus jopa voi kokonaisuudessaan tämän matkan takia vähetä, ja varsinkin vanhoilla ihmisillä, mikäli kotikuntoutusta ei voida kunnolla ja asianmukaisesti järjestää, pitäisi yrittää miettiä, voisiko näitä lähipalveluja joko palvelusetelillä taikka ostopalveluina nykyistä enemmän toteuttaa.

Tämä päiväsaarialatoiminta, jota myöskin oli ehdotettu näihin vanhusten palvelukeskuksiin, niin en oikein voi ymmärtää ja toivoisinkin, että joku selittäisi, minkä vuoksi sitä ei voi näihin perustaa, koska sillä aika hyvin saataisiin myöskin kotona asuvat vanhemmat tai vanhukset ulos kodeistaan ja ehkä sinne tehostetun hoidon piiriin.

Kiitos.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuustokollegat.

Haluan aluksi kannattaa valtuutettu Rantasen tekemää hyvää pontta, jossa ehdotettiin, että selvitetäisiin sitä, että miten voidaan tukea erityisesti raskaan väestövastuun kouluja, ja sitä kautta tasoittaa alueiden tai koulujen välisiä oppimistuloksia. Pidän tätä selvittämistä siinä mielessä erinomaisena asiana, että meillä on positiivisen diskriminaation määrärahan kautta näyttöä siitä, että tämän pd-raham avulla voidaan tasoittaa alueellisia eroja, mutta ei varmaan olisi ollenkaan pahitteeksi, että sitä asiaa selvitetäisiin seikkaperäisemmin, koska itse olen ollut kovin huolissani siitä, että vaikka on ikään kuin tiedossa opetuksen asiantuntijoilla, että positiivisen diskriminaation määrärahan avulla voidaan tehdä hyviä asioita, niin sen taso on hämmästyttävän pieni. Se on muistaakseni vain 2 miljoonaa euroa tänä vuonna, ja se jaetaan aika monien koulujen kesken. Se on todella

23.6.2010

pieni, jos se kuitenkin on täsmätoimi oppimistulosten parantamiseksi vaikeammilla alueilla.

Tekisin pari pontta, joista toinen liittyy koulukiusaamiseen. Helsingissä on ollut käytössä viime vuonna tällainen Kiva koulu -hanke joissain kouluissa. Tässä tarkastuslautakunnan raportissa ei kerrota, että kuinka monessa helsinkiläisessä koulussa tai kuinka isossa prosentissa kouluistamme se on ollut käytössä, mutta kuten varmaan tiedätte, tämä Kiva koulu -hankehan on osoittautunut hirveän tehokkaaksi, että sillä on todella hyviä tuloksia saatu kouluissa, ja kaikissa niissä kouluissa, joissa se on ollut käytössä, koulukiusaaminen on selkeästi vähentynyt. Eli minä tekisin sellaisen ponnin, että

Kaupunginvaltuusto edellyttää opetusviraston varmistavan, että Kiva koulu -hanke tai jokin muu kiusaamista ennalta ehkäisevä ohjelma on käytössä kaikissa Helsingin peruskouluissa.

Sitten toinen asia. Täällä puhutaan ammatillisen opetuksen korkeista keskeyttämisluvuista. Se oli 17 %:a vuosina 2007–2009, ja tarkastuslautakuntaa toteaa, että syitä siihen, että miksi ammatillisessa opetuksessa on näin suuret keskeyttämisluvut, ei ole selvitetty. Voimme arvailla syitä. Itse arvelen, että yksi syy on siinä, että lähiopetusryhmät ovat liian isoja. Toinen syy saattaa olla se, että tilat ovat riittämättömiä tai tarkoitukseen sopimattomia. Kolmas saattaa olla se, että meillä on käytössä tämä niin sanottu pakkohaku, jonka varmaan tiedätte, eli pakkohaku edellyttää, että alle 25-vuotias nuori varmistaakseen työmarkkinatuen hakee johonkin oppilaitokseen, ja vaikka tämän niin sanotun pakkohaun tarkoitushan on erinomainen, eli siis sen varmistaminen, että nuori ei jää uuninpankolle makoilemaan, niin se tuottaa kuitenkin sitä, että nuoret hakevat väärin paikkoihin ja sitten saattavat viedä paikan motivoituneemmalta opiskelijalta. Keskeyttämislukujen on arveltu olevan suuria juuri tämän pakkohaun vuoksi. Sitten vielä itse asiassa on niin, että jos minä esimerkiksi haluaisin nostaa mieluummin työmarkkinatukea kuin mennä opiskelemaan, niin silloinhan minun kannattaa hakea sellaiseen opiskelupaikkaan, joka on varmasti niin suosittu, että en pääsisi sisälle. Eli aika höpsö on tämä pakkohaku minun mielestäni.

Sen tilalle olisi hyvä saada jotakin muuta, mutta se edellyttäisi sitä, että selvitetään juurta jaksain syyt tähän keskeyttämisten isoon määrään ja että sitten virkamiehet pohtivat, mitä vaihtoehtoja tälle pakkohauulle voisi olla. Lyhykäisyydessään tämä minun ponteni kuuluu seuraavasti:

23.6.2010

Valtuusto edellyttää, että opetusvirasto selvittää syyt ammatillisen opetuksen korkeaan keskeyttämisprosenttiin (17 % vuosina 2007–2009).

Kiitoksia.

Valtuutettu Sarkomaa (vastauspuheenvuoro)

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto aivan oikein totesi, että Kiva koulu -hanke on ollut menestys. Se on myös kansainvälisesti ollut menestys. Sillä on koulukiusaamista kitketty. Se, että se asteittain levitetään kouluihin, on johtunut juuri siitä, että siinä tarvitaan resursseja ja riittävästi koulutusta, että saadaan oikeasti se laatu kohdalleen, ja sen takia kaikkia kouluja ei ollut mahdollista ottaa kerralla, mutta hyvin sivistysvaliokunnan jäsenenä tiedät, että tavoite on todellakin, että se mahdollisimman nopeasti levitetään kaikkiin kouluihin.

Haluan kuitenkin tässä yhteydessä todeta, että kaikkein tärkeintä tietenkkin olisi, että vastaava hanke olisi varhaiskasvatuksessa, meidän päiväkodeissamme, koska koulukiusaamisen juuret ovat siellä päiväkodeissa. Kannustan meidän sosiaali-toimeamme siihen, että siellä päiväkodeissa tähän kiinnitetään huomiota, ja sillä tavalla voidaan ennaltaehkäistä sitä kiusaamista siellä kouluissa. Tavoite on kuitenkin todellakin se, että se kaikissa kouluissa on, mutta pidetään se asteittainen eteneminen, jotta voidaan pitää myöskin se laatu yllä. Tietysti opetuslautakunnan puheenjohtaja Piia Pakarinen tuntee kaikkein tarkimmin sen, että missä vaiheessa saadaan se kaikkiin kouluihin.

Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Itse olen ollut juuri keväällä Kiva koulu -koulutuksessa, jota opettajille järjestetään, ja on se käsitys, että on tulossa kaikkiin kouluihin, ja Arabian peruskouluissa olen siis, niin siellä alkaa ensi syksynä. 1., 4. ja 7. luokat ovat ykköskohderyhmänä, mutta toki koko koulu on siinä mukana, ja kaikkien opettajien panosta siihen odotetaan, mutta kyllähän se vaatii aina satsauksia. Minusta Helsinki on tässä aika hyvin

23.6.2010

lähtenyt liikkeelle. Olisin todella iloinen, että vastaava ohjelma löytyisi myös tuonne varhaiskasvatuksen puolelle, ja musta se oli hyvä idea.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto (vastauspuheenvuoro)

Minä olen vähän selvittänyt tätä asiaa, ja Helsingissä on joissain kouluissa ollut käytössä esimerkiksi tällainen Jyväskylän yliopistossa kehitelty Vaaka-hanke. Toisissa kouluissa, esimerkiksi minun oman lapsoseni yläasteen koulussa, on käytössä tällainen vertaissovitteluohjelma, ja sitten taas joissain kouluissa on tämä uusi menestyksekkäs Kiva koulu -hanke, ja sen takia minä itse asiassa esitin, että varmistettaisiin, että kaikissa meidän peruskouluissa on joku kiusaamista ennaltaehkäisevä hanke, että kyllä se toki voi olla joku muukin kuin tämä Kiva koulu. Mutta halusin tehdä tämän ponnin sen vuoksi, että äskettäin, kun selvittelin erästä kiusaamistapausta eräässä meidän peruskoulussa vanhempien yhteydenoton takia, ilmeni, että tässä kyseisessä peruskoulussa ei ollut käytössä mitään kiusaamista ennaltaehkäisevää ohjelmaa ennen kuin tämän kyseisen oppilaan vanhemmat itse sitten toivoivat, että tässä koulussa otetaan tällainen Kiva koulu -hanke käyttöön. Kaikkein tärkeintä minusta on se, että kaikissa kouluissa sovelletaan jotain ohjelmaa, oli se sitten Kiva koulu tai jokin muu.

Valtuutettu Valokainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Minä kannattaisin Jyri Hakasen ensimmäistä pontta, eli ei tässä varmaan muuta.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä on käyty keskustelua kulttuuritehdas Korjaamon toiminnasta, ja siellä tapahtuu ja tehdään paljon hyvää ja kiinnostavaa kulttuuria. Ongelmat tässä asiassa mielestäni eivät liity näihin produktioihin

23.6.2010

lainkaan vaan siihen yhtiöön, joka vuokraa tiloja ja eräitä palveluja näille produktioille. Yhtiö on esimerkiksi paljon velkaa omalle emoyhtiölleen. Onko tässä kysymys vain Korjaamon kannattavuuden ongelmista vai monista konserneista tutusta verosuunnittelusta? Tätä on hyvin vaikea meille esitetyn aineiston pohjalta selvittää.

Julkisuudessa kaupungin tukea on verrattu Korjaamon osakeyhtiön muistaakseni noin 2,6 miljoonan kokonaisbudjettiin. Samalla on kuitenkin jätetty kertomatta, että ei se budjetti ole sama kuin tuolla Korjaamon tiloissa tapahtuvan kulttuuritoiminnan budjetti, ei alkuunkaan. Tästäkin asiasta on vaikeaa saada mitään eksaktia tietoa, mutta minun saamieni tietojen mukaan noin viidesosa tästä budjetista liittyy varsinaiseen kulttuuritoimintaan. Muun on sen saman yhtiön pyörittämää toimistohotellia, ravintolatoimintaa ja muuta tällaista toimintaa, jota varten kaupungin tukea ei ole tarkoitettukaan tietenkään. Varsinaista avustusta ilmeisesti tämä Korjaamo-yhtiö on saanut viimeksi 83 000 euroa, mutta sen ohella kaupunki on maksanut 84 000 euroa Korjaamolle Korjaamon vuokria suoraan kulttuuriasiainkeskuksen käyttötiloilta, joka ei näy minään avustuksena meille. Tämän lisäksi on sitten tullut esimerkiksi Stage-festivaaliin 30 000, ja sitten näitä valtuutettu Rantasen viittaamia eräitä muita välillisiä tai vastaavia tukia kiinteistöjen tai laitteiden ja muun kautta.

Mielestäni hyvän hallintotavan mukaista olisi se, että Korjaamon tuet kaupungin taholta esitettäisiin avoimesti ja kokonaisuudessaan, ja niitä arvioitaisiin sitten tässä tapauksessa nimenomaan kulttuuritoiminnan tavoitteiden kannalta. Tästä ei saa tulla sellaista toimintamallia kaupungille, jossa loputtomiin tuetaan tappioihin vedoten jotain toimintaa, jonka tappiollisuudesta itse asiassa kaupunki ei pysty samaan täsmällistä selkoakaan, koska siinä pyöritellään emoyhtiön puitteissa erilaisia velkoja suuntaan jos toiseen.

Sitten toiseen asiaan, jonka valtuutettu Puoskari täällä otti esille Vihreiden ryhmäpuheenvuorossa, eli romanialaiskerjäläisten syrjittyyntä asemaan ja tähän syrjintään huomiota kiinnittäneen sosiaalikeskus Sataman kaupungin johdon taholta saamiin uhkauksiin. Helsingin Sanomat haastatteli jokin aika sitten sosiaaliviraston erityisasiantuntija Rähää tässä romanikerjäläisasiassa, ja kiinnitin huomiota sellaiseen kohtaan tässä haastattelussa, jossa Rähä kertoi, että hän raportoi ja on jo pidempään raportoinut jatkuvasti viikoittain suoraan kaupungin johtajistolle romanikerjäläisten tilanteesta. Kysyisin kaupunginjohtajalta, kuka muu tässä kaupungissa raportoi jatkuvasti viikoittain suoraan kaupunginjohtajalle erilaisista asioista? Raportoiko esimerkiksi

23.6.2010

vanhustenpalveluista vastaava virkamies, päivähoidosta vastaava virkamies tai muut, jotka huolehtivat helsinkiläisten palveluista? Mielestäni tässä tuntuu, että on jotenkin suhteellisuudentaju nyt vähän mennyt, jos tämä Rähän lausunto pitää paikkansa.

Valtuutettu Huru

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Kiitos tarkastuslautakunnalle selkeälukuisesta arviointikertomuksesta. Aluksi kannatan valtuutettu Valppaan toivomuspontta. Jos on ostolaskujen merkinnöissä parantamisen varaa, haluan tietää, miksi meidän kuluvan loppuvuoden, eli viimeisen neljänneksen kokouspalkkiot maksetaan reippaasti seuraavan vuoden puolella. Luulisi, että sähköisten järjestelmien mahdollistamana saisimme tämän vuoden palkkiot tämän vuoden viimeisenä päivänä. Kaiken kaikkiaan Valpas nosti myös esiin tällaisen asian, mikä liittyi näihin meidän kokouksiin ja puhumisen määrään täällä, ja se on ihan totta. Me emme halunneet alentaa palkkioitamme, millä olisimme kantaneet kehoon tässä taloudellisessa tilanteessa. On todellakin mysteeri, miten monessa kaupunginvaltuuston kokouksessa on vallalla puhuminen pyörryksiin asti. Henkilökohtaisesti olisin radikaalimpi ja poistaisin tuplapalkkiot kokonaan, mutta en tee siitä kuitenkaan toivomuspontta. Olisi kuitenkin mielenkiintoista nähdä, kenen suu jauhaa ilmaiseksi.

Verotulojen kasvu liitetään työtä tekevien kaupunkilaisten määrää sekä halpojen vuokra-asuntojen määrään. On puhuttu pääomafuusiosta, jonka en toivo kuitenkaan johtavan halpojen vuokra-asuntojen katoamiseen. Tulevaisuudessa henkilöstömäärät ja vähenevät resurssit tulevat olemaan haaste sosiaali- ja terveydenhuollon alalla. Suomen kielen hallinta erityisesti maahanmuuttajien kohdalla on keskeisessä asemassa työn suorittamisen kannalta. Onko mitään järkeä, että kun soittokelloa painava potilas saa sellaisen henkilön kuittaamaan kellon, joka ei ymmärrä, mitä hän sanoo. Tämä henkilö menee osaston kansliaan, ja sieltä lähtee suomenkielinen hoitaja suorittamaan työtehtävää. Ei mitään järkeä. Kaksi henkilöä, joista toinen vain tekee työtä.

HUS:a on täällä moitittu ylityksistä, mutta on muistettava, että HUS alibudjetoi aina, ja toivonkin muistettavan myös sen, että erikoissairaanhoido on sektori, joka maksaa. Sosiaali- ja terveysalalla haluaisin kyllä nähdä, että nämä kaksi virastoa ovat todellakin saman

23.6.2010

katon alla, ja toivoisin sen johtavan säästöihin. Sivulla 11 mainitaan, että kaupungin henkilökunnan osaamisen vahvistamisen kohdalla henkilöstöhallinnon tuloksellisuusmittariston käyttöönotto ei täysin toteutunut, sillä tilastokeskukselta ei saatu palkitsemista koskevaa vertailuaineistoa vuoden 2009 aikana. Sen tähden teenkin seuraavan toivomusponnen:

Jotta henkilöstöhallinnon tuloksellisuusmittarin käyttöönotto toteutuisi, kaupunginvaltuusto edellyttää, että viimeistään seuraavan tasa-arvosuunnitelman käsittelyssä on käytettävissä Helsingin kaupungin tietokeskuksen kattavasti laatimaa palkitsemista koskevaa vertailuaineistoa.

Ei muuta, kiitos.

Valtuutettu Perkiö

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä kaikki olemme huolissamme, myös minä, tästä Helsingin taloudesta ja sen tulevaisuudesta, ja haluankin nyt eri valtuustoryhmiin suorastaan vedota, että ne laativat omat realistiset suunnitelmat siihen, miten tämä talous saadaan oikeaan kurssiin. Me tarvitsemme täällä tulevaisuudessa vastuunkantajia, ja niistä tulee olemaan pulaa. Ei ole helppoa tehdä niitä vaikeita, leikkaaviakin toimenpiteitä, joita tulevaisuudessa meillä on edessä. Nyt on kerta kaikkiaan katsottava, ketkä kantavat vastuuta. Jokaisen meidän tulee se tehdä.

Kulttuuri-ihmisenä haluan kannustaa kaupunkia kehittämään edelleen Korjaamon tapaisia tuottaja-tilaaja -mallisia kulttuurintuotantotapoja. Tämä on ollut kokeilu, ihan ainutlaatuista Suomessa. Korjaamalla on hyvin paljon erittäin arvokasta kulttuuritarjontaa, ja olen ollut pahoilla mielin siitä, että kaupungin taloudessa näin pieni asia on nostettu tikunnokaan varmentamatta sitten tarkemmin niitä tietoja, joita julkisuuteenkin on tuotu. Tämä malli ei ole ollut yrittäjälle mikään kauhean helppo. Tuoda nyt tuollaista yritystoimintaa museoon, jossa on erittäin rajalliset puitteet ja lähteä siitä sitten korjaamaan suorastaan sitä Korjaamon tilaratkaisua. Eli toivoisin, että tässä nyt sitten tätä tuotantomallia ja sen kehittämistä kuitenkin jatkettaisiin ja ehkä löydettäisiin sitten uusiakin tiloja ja uusia yrittäjiä tällä konseptilla. Mitä tulee sitten kaupungin energiapolitiikkaan. Kyllä näitä ratkaisuja

23.6.2010

pitäisi tehdä enemmän ihan insinööritietoon ja sellaiseen insinöörijärkeen perustuen kuin mielikuvien pohjalta, ja minun mielestäni kaupungin tulisi olla aktiivinen nimenomaan näissä ydinvoimalahankkeissa edelleen. Uusiutuvan energian turhanpäiväiseen kalliiseen rakentamiseen ja haihatteluun sen perään meillä ei kerta kaikkiaan ole varaa, ja meillä ei ole sinänsä yksinomaista velvoitetta myöskään toimia tässä muuta kuin päästöjen osalta nähdäkseni. Vihreillehän tämä on ollut kovin rakas tämä uusiutuvan energian tuottaminen ja tämä haihattelu nimenomaan, ja siinä mielessä Soininvaaran puheenvuoro oli yllättävä.

Ei sitten muuta. Tällaisia pikkuterveisiiä.

Valtuutettu Autti

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Haluaisin kommentoida tässä muutamia asioita, mitkä ovat tulleet esille muiden valtuutettujen puheissa. Tässähän kysyttiin, että mihin henkilökuntaan tarvitaan, ja sehän on tosiasia, että Helsinki on Suomen ainoa suurkaupunki, ja sen takia tämä on vetovoimainen paikka ja tänne myös tullaan ja sen takia täällä myös sitten on näitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja. Niille on runsaampi kysyntä, ja sen takia toki meillä täytyy olla henkilökuntaa. Sosiaaliviraston työntekijätkin ovat ottaneet yhteyttä, että mihin tämä johtaa, kun on nyt kieltä siinä mielessä, että eläköityvien tilalle tai sitten tällaisiin virkoihin ei saa ottaa ketään tilalle, vaikka sitten näitä olisi aukikin. Sen takia itse kannatan tätä Yrjö Hakasen toivomuspontta numero 2, jossa sanotaan, että kyllä meidän täytyy kuitenkin näitten eläköityvien ja muidenkin henkilöitten ja määräraikaisten tilalle, kun he lähtevät pois, ottaa uusia henkilöitä, jotta nämä palvelut pystytään turvaamaan.

Sitten, jos ajattelee tätä, että sosiaali- ja terveystoimi pitäisi yhdistää, niin meidän ongelmahan täällä Helsingissä sitten kuitenkin hyvässä ja pahassa on se, että tämä on aika kasvoton, ja sitten se, että mitä sitten näillä meidän päätöksillä tapahtuu niille henkilöille ja asukkaille, niin se jää kyllä aina vähän näkymättömäksi, ja ihmiset ovat aika huolissaan siitä, että tietääkö päättäjät, että mikä sitten niitten päätösten lopputulema on. Sen takia, jos nämä olisivat vielä suuremmat, että meillä olisi koko sosiaali- ja terveystoimi yhdessä, tuntuu siltä, että siinä aika harva päättäjät enää tietäisi, että mikä on sen päätöksen lopputulema asukkaiden kannalta. Sen takia, jos ajatellaan tätä, että

23.6.2010

tässä vanhustenhuollossakin, kun meidän tämä pitkäaikaislaitoshoito purettiin, mitä itse vastustin, me emme silloin olleet saaneet niitä kunnollisia selvityksiä siitä, että mihin se johtaa. Nythän ei ole kysymys siitä, että yhdistetäänkö ne vaan siitä resurssien puutteesta. Puhuttiin silloin, että henkilöt voivat hakeutua palvelutaloon. Meillä ei ole palvelutalopaikkoja eikä meillä ole vanhainkotipaikkoja, ja tällä hetkellä kaupungin sairaalat ovat tukossa, ja eniten kuitenkin tälläkin hetkellä yli 65-vuotiaat odottavat pitkäaikaishoitoon, eli siihen vanhanaikaiseen vanhainkotipaikkaan. Eivät he pärjää siellä palvelutaloissa, koska he ovat jo niin huonokuntoisia.

Täällä sitten puhuttiin siitä, että voisi siellä vanhusten keskuksissa olla näitä päiväsaaraalapaikkoja. Siellä on näitä päiväpaikkoja ja kerhoja, mutta henkilöt, jotka asuvat kotona, yksinkertaisesti ovat niin huonokuntoisia, että he eivät jaksa käydä niissä. Koko ajan oli silloin tuossa vuosi sitten, puolitoista vuotta sitten paikkoja tyhjänä sen takia, että he eivät jaksaneet olla siellä sitä kahdeksaa tuntia, joka sitten näiden kuljetusten kautta ja muuten oli. Emme me voi ajatella sillä tavalla, että tämä vanhusongelma jonnekin häviäisi, kun me vain poistamme nämä pitkäaikaispaikat. Kyllä meidän täytyy miettiä sitä, että mitä tulee tehdä, ja siksi kannatan Hakasta siinä, että meillä pitää olla vanhuspalveluohjelma tai -strategia, missä sitten mietitään ihan oikeasti, että mitä tehdään, ja sitten, että ne henkilöt, jotka tarvitsevat hoivaa, olkoon he sitten kotona, palvelutalossa tai vanhainkodissa, mikä onkin oikea hoitomuoto, myös sitten saavat sitä, että he eivät jää heitteille.

Meillähän oli terveyslautakunnassa nyt päätöksiä siitä, että koteihin tulee näitä ruoka-automaatteja, ja sitten, kun kysyin, että miten esimerkiksi tällainen muistisairas vanhus sitten muistaa sitä ruokaa syödä, niin sitten on monitori, mistä aukeaa ja kehoitetaan, että syöpäs nyt. Tämäkö on se tulevaisuudenkuva, mitä me haluamme, että koneet ovat siellä kotona ja kai siellä joku päivä sitten oven takana on robottikin, joka hoitaa meidän vanhuksia. Täällä hyvin usein puhutaan siitä, että täytyy olla inhimillisyyttä.

Tuuli Kousa otti hyvän, tärkeän asiaan esille, nämä kohtuuhintaiset vuokra-asunnot ja sitten sen, että tähän rakentamiseen ja asuntojen investointeihin tulee panostaa sen takia, että minä oman työni kautta olen huomannut sen, että työllisyyden yksi este on se, että ei ole asuntoa. Olisi työpaikkoja tarjolla, mutta kun kertoo, että asuu asuntolassa tai kavereitten nurkissa, ei saa sitä työpaikkaa. Tämä pitää myös ottaa huomioon, että se on yksi este sille, että henkilö pääsee

23.6.2010

töihin.

Valtuutettu Huru (vastauspuheenvuoro)

Ainakin hetken nyt, kun on tämä sosiaali- ja terveysvirasto ihan erillään, voisi kuvitella, että meillä on ihan taivaalliset oltavat, mutta meillä on vanhuksia, niin dementikkoja kuin Alzheimer-ihmisiä, jotka asuvat kotiloissaan, ja he eivät sinne kylläkään kuuluisi. Uskon, että terveysvirasto pystyisi antamaan sosiaalipuolelle sellaista näpäkämpää otetta raha-asioiden käyttöön, koska se on ihan tunnettu tosiasia, että terveysvirastopuolella rahat ovat paljon paremmissa käsissä.

Ei muuta.

Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Bogomoloff

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Me olemme kyllä aikamoisessa liemessä tulevaisuudessa tämän talouden kanssa, vaikka sitä ei jostain syystä täällä haluta tunnustaa. Täällä on aika kummallista hymistelyä siitä, että jotenkin kaupungin talous olisi hyvällä kantilla. Eihän se ole. Senhän kertoo meille nämä talousraportit, joista olen täällä aikaisemminkin puhunut, ja jos niistä vain viitsii lukea, niin kyllä sieltä se totuus löytyy. Uskon itse ja ennustan, että me joudumme voimakkaitten korjausliikkeitten ääreen, leikattavaa 10 %:a investoinneista, 10 %:a kuluista. Siinä menee siltoja, katuja ja keskustakirjasto, ja ainoa, millä voi lohduttautua, on se, että yleensä tällainen leikkaaminen niin kuin pään leikkaaminenkin sattuu vain hetken aikaa alussa. Täytyy tämä asia tiedostaa vakavasti.

Mitä sitten tähän tulopuoleen tulee, niin energiaratkaisu, josta ollaan puhuttu, eli kombinaatio siitä, että yhtiöitetään Energia, ehkä joudutaan tähän, ja samaan aikaan sitten on tämä laaja risusavotta ja nollapäästöt, niin tämä tulee muodostamaan sellaisen haasteen, että siitä vain yksinkertaisesti ei selvitä, joten energiaratkaisu menee uusiksi ennen kuin sitä on edes tehty.

Vaihtoehtoja on jonkun verran kuitenkin käytettävissä vielä. Meidän täytyy oppia elämään vähän vähemmällä kuin aikaisemmin. Meidän pitää oppia siihen, että me saamme vähän vähemmällä vähän

23.6.2010

enemmän kuin aikaisemmin, ja totta kai palvelut kärsivät. Jos joku sanoo, että ne eivät kärsi, niin se ei pidä myöskään paikkaansa. Ne tulevat kärsimään siitä tasosta, minkä me tunnemme tänään. Meidän pitääkin arvioida tyhjältä pöydältä se, että mikä on se taso, subjektiivisuuden käsite pitää saattaa uuteen tarkasteluun, laajuus, laatu ja tuottamistapa palveluissa on arvioitava aivan uudelta pohjalta.

Täällä mainittiin väestön laadun heikkeneminen jossain puheenvuorossa tai ainakin puhuttiin väestön laadusta. Olen tismalleen samaa mieltä. Ei ole tilanne hyvä siinä mielessä, että meiltä lähtee parempia veronmaksajia rajojen taakse kuin mitä rajojen takaa tulee tänne. Harmillinen juttu.

Velkaelvytys, jota on tehty, on osunut harhaan taikka se on osunut tuonne 60–70 kilometrin päähän Tallinnaan aika hyvinkin, mutta suomalaista työtä se ei ole juurikaan tuottanut. Nyt kannattaisi herätä toteamaan ja ymmärtämään nämä yhtäläisyydet ennen kuin se on myöhäistä.

Korjaamosta en viitsi puhua mitään, koska siitä on täällä jo paljon puhuttu. Tilinpäätös on historiaa. Arviointikertomukseen emme myöskään voi vaikuttaa, se on tarkastuslautakunnan paperi, mutta hyväksyn ja allekirjoitan hyvin pitkälle sen, mitä siinä on sanottu ja tulen äänestämään tietysti vastuuvapauden puolesta.

Koska olen liikkeellä, niin kuin aina, hyväosaisten puolesta, mutta vähäosaisten hyväksi, en halua nähdä tämän kehityksen jatkumista. Tämä on kaikilla tavoilla niitä uhkaava, jotka apua eniten tarvitsevat tässä yhteiskunnassa. Olenkin valmis siihen, että esimerkiksi palkkioita leikataan, ja myöskin valtuuston päälukua tulisi leikata esimerkiksi 50:een. Tähän muutokseen olen valmis heti vuoden 2019 alusta.

Mitä tulee sitten lopuksi tähän romanialaiskerjäläisten taikka kerjäläisten yleensäkin problematiikkaan, niin uskoisin, että Romaniassakin herättäisiin ymmärtämään sitä problematiikkaa tai sitä tilannetta paljon paremmin, jos me huolehtisimme tai jotenkin ohjaisimme tämän leiriytymisen suurlähetystön pihaan.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

23.6.2010

Kun en ole varma, onko Hakasen kaikki ponsia kannatettu, kannatan varmuuden vuoksi ponsia 2, 3 ja 4. Sen lisäksi haluan kannattaa Sirpa Puhakan tekemää ponsiesitystä ja valtuutettu Hurun tekemää ponsiesitystä, jollei se tullut jo kannatetuksi edellisessä puheenvuorossa.

Meidän ryhmäpuheenvuorossamme valtuutettu Vikstedt viittasi siihen, että tarkastuslautakunnan työ on ollut hyvää ja me arvostamme sitä suuresti, mutta viittasi myös siihen, että tarkastuslautakunnassa itsessään on melkoinen demokratiavaje. Ihmetyttääkin se, että tarkastuslautakuntaan suhtaudutaan kuin mihin tahansa muuhunkin lautakuntaan, vaikka juuri tarkastuslautakunta antaisi koko valtuustolle laajan pohjan tutustua monipuolisesti kaupungin taloudenhoitoon ja erilaisiin tuloksiin, niin positiivisiin kuin negatiivisiin tuloksiin, ja tätä kautta poliittisesti laaja tarkastusvaliokunta ikään kuin sitouttaisi valtuustoa vieläkin laajemmin kuin tänään tähän asiaan ja antaisi ikään kuin linjauksia tulevaisuuteen. Minusta tämä tarkastuslautakunnan raportin arvo on myös siinä, että tämä on eräänlainen esikeskustelu tulevaa budjettia varten, ja olen ilokseni huomannut sen, että Asko-Seljavaara täällä totesi, että laitospaikkoja on ajettu vanhusten osalta alas liiaksi, eli nyt on toivoa varmasti siitä, että tämä Kokoomuksen ottama linja laitospaikkojen alasajoksi vihdoinkin loppuu ja aletaan suhtautua järkevästi vanhustenhoitoon.

On puhuttu harmaasta taloudesta. Aika järeitä sanoja myös kaupungin johdon taholta, mutta sen itse toimet harmaan talouden torjumiseksi ovat kyllä amatööritasoa. Me voisimme esimerkiksi edellyttää, että kaupungin kaikilla työmailla pääurakoitsija vastaa siitä, että siellä työmaalla ei ole yhtään harmaata yrittäjää. Olisipa kova vastuu, jos siinä sanktiosakot olisi vielä, niin saattaisi olla, että kiinnostaisi jo enemmän, minkälaisia ämpärimiehiä ja hämäämiehiä siellä työmailla hukki.

Mielestäni meidän pitäisi myös, kun tätä tarkastuskertomusta käsittelemme, niin pohtia myös sitä, että kaupungissa on paljon myönteisiä seikkoja saatu aikaiseksi. Täällä on arvosteltu esimerkiksi töyssyjen rakentamista ja asuinalueiden liikenneolojen järjestämistä, niiden ympyröiden rakentamista ja muuta, mutta niiden avulla viime vuonna, vuonna 2009, pystyttiin olennaisesti alentamaan onnettomuuksien määrää, ja liikenneministeriön laskureita käyttäen säästöt onnettomuuksien hoitokuluissa ovat noin 30–40 miljoonaa Helsingin osalta. Kannattaisi silloin miettiä, että onko siinä ollut hyvät vai huonot investoinnit ja kannattaako niitä jatkaa ja kuinka pitkälle.

23.6.2010

Toisaalta myös, kun pidämme investointitasoa korkealla, meidän tulisi pohtia sitä, että mihin me investoimme. Investoimmeko me syrjäytymisen ehkäisyyn halvalla, kuten sosiaalivirasto on tehnyt, muuan muassa nämä Idän auringot, Sympvikset ja muut ja lähiöasemat, joissa maahanmuuttajiin on suhtauduttu. Siis meillä on paljon mahdollisuuksia, ja toivon, että tämän keskustelun tuloksena me saamme budjettiin aivan uutta pontta ja uudenlaisia näkemyksiä.

Valtuutettu Urho

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitos arviointikertomuksesta. Se on oiva kooste ohjeistukseksi tulevaan budjettikeskusteluun. Olen iloinen, että joku on meidän puolestamme katsonut tällaisia yksittäisiä asioita vähän tarkemmin, ja näkökulma on toinen kuin mitä esimerkiksi eri virastojen valmistelusta tulee budjettitoimintasuunnitelmaan.

En todellakaan käy läpi itseäni kiinnostavia asioita. Haluan ottaa kahteen asiaan kantaa. Toinen koskee sekä Vihreiden ryhmäpuheenvuorossa valtuutettu Soininvaaran, Rantasen ja jonkun muunkin esiin ottamaa Helsingin opetuksen arvioituja tuloksia. Ne ovat pitkään vuosikymmenen, jonka olen ollut mukana, olleet vähintään keskiarvoa, ja huippuneljännes on ollut aina ihan maan huippujen tasoa. Nyt tällä hetkellä matematiikan oppimistulokset ensimmäiset kerran olivat jonkin verran keskiarvon alapuolella. Äidinkieli ja luonnontieteet eivät olleet. Ei pidä yleistää, että kaikki olisi mennyt jotenkin huonoon suuntaan, mutta signaali siitä, että yhdessä vertailtavassa oppiaineessa peruskoulunsa päättäneillä tulokset vaipuvat keskiarvon alapuolelle, on huolestuttava, ja tästä saan aasinsillan seuraavan asiaan.

Opetushallitus seuraa kouluittain näitä tuloksia taustatiedoilla. Jorma Kuusela raportoi ainakin muutama vuosi sitten edellisten tulosten julkistuksen yhteydessä, ei nimettyinä kouluina, mutta pisteytettynä erilaisille käyrille, mitkä koulut, mitkä tekijät vaikuttavat. Eniten oppimisenestykseen Helsingin kouluissa vaikutti äidin koulutustausta, ja siitä voidaan arvioida äidin äidinkielen ei suomen tai ruotsin kielen osaaminen, lapsen koulukielen opastaminen, ja yhteen ainoaan asiaan haluaisin kovasti tässä opetuksessa kiinnittää huomiota. Se on maahanmuuttajaäitien suomen kielen osaaminen. Se on varmin tae siitä, että lapset valmistuvat peruskoulusta ja selviävät toisen asteen

23.6.2010

ammattillisessa koulutuksessa keskeyttämättä, kun on ne valmiudet äidinkielessä, matematiikassa ja luonnontieteissä, jotka keskimääräisen taustan omaavilla on.

Toinen tähän opetukseen liittyvä asia liittyy minun valtuustokausieni aivan alkuun. Silloin täällä Paavo Arhinmäki oli uutena tulokkaana, ja hän tuli Brysselistä EU:n valkoisen kirjan kanssa, joka käsitteli opetusta, ja siellä valkoisessa kirjassa oli tällainen käsite englanniksi kuin positiivinen diskriminaatio eli myönteinen erottelu, ja sen mukaisesti opetuslautakunnassa päätettiin esitellä raha, joka jaetaan myönteisesti kannustaen kouluihin, joissa sosiaaliset luokkaerot ovat kaikkein suurimmat. Tätä rahaa on käytetty, ja sitä pitää vielä terävämmin käyttää, että voitte tietyllä lailla vaikka konsultoida Paavoja, että miten se alunperin oli ajateltu, mutta minulle tuli mieleen, kun tämä asia täällä taas tulee esiin, että meidän on katsottava ne kaupunginosat ja koulut, joissa selkeästi nyt esimerkiksi matematiikassa ollaan saavutettu heikkoja tuloksia. Kyllä opetusvirasto ne tietää, opetushallitus voi niitä tuloksia vertailla sekä kaupunkiin että valtakuntaan. Jotain on tehtävä, on se sitten opettajien koulutus- tai äitien koulutustaustaa.

Toinen asia, johon en aio mennä, mutta joka täällä vilahtaa, on HUS:n ylitykset. HUS ylittää HUS:lle budjetoidut rahat. Se on harmillista. Se liittyy budjettikäytäntöön. Tosiasia on se, että erikoissairaanhoido on kallista, niin kuin Niina Huru sanoi. Sen pitää voida näyttää suuruuden tehonsa. Kuitenkin muistuttaisin, että kun sairaanhoitopiirit viime vuoden toimintakuluja kasvattivat, se kasvu oli pienempi, alitti kuntien toimintakulujen keskimääräisen kasvun, ja HUS toimintakuluissaan alitti kaikkien muiden maan sairaanhoitopiirien toimintakulujen kasvun. Suuruuden ekonomia on purrut erikoissairaanhoidon.

Kiitos.

Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Sinänsä varmasti ehkä tarpeetonta, mutta jonkun mielestä mielenkiintoista historiaa, joten jatkan vielä tästä ? Urhon esille nostamasta positiivisesta diskriminaatiosta ja siitä, miten se saapui Helsinkiin. Siinä on iso rooli myös edessäni istuvalla valtuutettu Outi Ojala, joka siihen aikaan oli europarlamentaarikko, joka piti eurokoulua,

23.6.2010

jossa tutustuin tähän EU:n valkoiseen kirjaan. Tein siitä lopputyön tähän eurokouluun, ja sitä kautta opetuslautakunnan nuorena ja innokkaana jäsenenä toin sen opetuslautakuntaan, ja nyt siitä keskustellaan sitten täällä. Pitkät ovat välillä tiet, vaikka ne yhtyvät tässä ihan vierekkäisissä pulpeteissa.

Valtuutettu Sydänmaa

Kiitos, puheenjohtaja. Arvoisat valtuutetut.

Valtuutettu Björnberg-Enckell otti esiin tärkeän asian kulttuurin tukemisen suhteen. Tällä hetkellä Helsingin kaikki kulttuurituottajat, kuten esimerkiksi mainittu kaupunginteatteri, eivät ole lautakunnan vaan kaupunginhallituksen avustusten alla. Olisi perusteltua, että kaikki kulttuurituki tulisi samasta kanavasta, ja sitä arvioitaisiin kokonaisuuden osana eikä yksittäisinä huomioina, kuten Korjaamo tänään. Tämä mahdollistaisi määrätietoisen kulttuuripolitiikan, tasa-arvoisen avustusjärjestelmän ja myös tasapuoliset leikkaukset, joita kulttuurisektorillakin joudutaan tällä hetkellä tekemään. Mitä Korjaamoon ja valtuutettu Hakasen kommenttiin tulee, niin olemme saaneet lautakunnassa hyvin perusteellisen selvityksen Korjaamon toiminnasta, menoista ja tuloista, ja kaikki on läpinäkyvää. Lautakunta tulee jatkossakin kiinnittämään erityistä huomiota tuen suuntaamisessa nimenomaan kulttuuritoiminnan järjestämiseen, mikä Korjaamolla on tälläkin hetkellä erittäin laajaa. Muistuttaisin vielä siitä, että kaupunki ei pystyisi vastaavanlaisen tarjonnan järjestämiseen itse.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustoverit.

Ei tässä yhteydessä muuta kuin että ilmoitan kannattavani Outi Alanko-Kahiluodon tekemää kahta pontta.

Valtuutettu Halla-aho

Arvoisa puheenjohtaja. Pyysin puheenvuoroa kannattaakseni valtuutettu Hurun ponsiesitystä, mutta toveri Saarnio ehti ensin.

Kommentoin sen sijaan valtuutettu Rantasen pontta koskien siis

23.6.2010

sellaisten koulujen tuesta, jotka ovat kärsineet sosiaalisen segregaatian kasvusta ja suhteellisesti korkeasta maahanmuuttajalasten määrästä. Me näemme tässä esityksessä tutun suomalaiseseen ja monikulttuurisuuspolitiikkaan liittyvän noidankehän. Ensin hankkimalla hankitaan ongelmia ja sitten vaaditaan lisää rahaa niiden hillitsemiseksi. Pikemminkin Helsingin tulisi välttää sellaista maahanmuutto- ja kotoutuspolitiikkaa, joka kasvattaa sopeutumishaasteellisia ryhmiä ja siten lisää segregatiota ja koulujen vaikeuksia. Lisärahan pumppuaminen tähän kankkulankaivoon on ongelman lakaisua maton alle. Lisäksi on huomattava, että tällä kaivolla ei todellakaan ole pohjaa. Muutoin yhdyn valtuutettu Bogomoloffin ansiokkaisiin näkemyksiin.

Kiitos.

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Ihan tässä kalkkiviivoilla keskustelussa ei ehkä kannata avata Pandoran lipasta ja lähteä käymään maahanmuuttokeskustelua ihan alusta loppuun asti. Haluan vain huomauttaa, että jos ollaan huolissaan oppimistulosten alueellisesta jakaantumisesta, olivat syyt mitkä tahansa, niin siellä, missä oppimisen osalta tarvitaan lisätukea, niin tätä kannattaa kaupungin puolesta selvittää, voidaanko sillä oppimistuloksia parantaa.

Tarkastuslautakunnan puheenjohtaja Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Lautakunnan puolesta haluan lausua kiitokset arviointikertomuksen saamista kehuista ja hyvistä puheenvuoroista, joita täällä on tänään illan mittaan käytetty. Pari täsmennystä kertomuksen tekstiin. Valtuutettu Ingervo otti esille, että sivulla 11 on termi yksityisen kotihoidon tuki. Siinä oikeasti tarkoitetaan yksityisen hoidon tukea, eli siinä tuo sana "koti" on turha. Toinen täsmennys: Stop töhryille - projektista sivulla 49, ja siellä mainitaan, että kulttuuripääkaupunkivuosi 2010, ja tarkoitamme tietenkin design-pääkaupunkivuotta. Eli nämä kaksi täsmennystä.

23.6.2010

Keskustelun kuluessa on tehty iso nippu ponsia. Otan kantaa vain, arvoisa puheenjohtaja, niihin ponsiin, jotka eivät ole tällaisia poliittisia linjanvetoja vaan jotka koskevat ikään kuin tilintarkastajan lausumaa taikka lautakunnan työtä. Ensimmäinen on Antti Valppaan ponsi tästä ostolaskujen kirjaamisesta, niin tilintarkastaja on omassa raportissaan puuttunut tavaran vastaanottamisen kirjaamiseen, että ei ole kyse ostolaskuista siltä osin. Samaten Kauko Koskisen ponnassa tilintarkastaja on käsitellyt termiä liitetietovastuu, ja se on eri asia kuin mitä tässä ponnassa on. Sitten Outi Ojalan ponsi on tällainen, että kotiläksy lautakunnalle, ja vastauksena siihen, että totta kai pyrimme täyttämään valtuuston tahdon, jos valtuusto näin päättää, mutta tältä osin on kyllä kuitenkin muistettava, että tarkastuslautakunta ei ole poliisi eikä palokunta, eli jos on rikoksista kyse, niin se on sitten kyllä muualle kuuluvaa. Vasemmistoliiton puheenvuorossa nostettiin esiin se seikka, että tarkastuslautakunnan kokoonpanossa ei ole kaikki valtuuston puolueet edustettuina, ja sehän on sitten sellainen seikka, joka on ratkaistu puolueiden välisissä paikkaneuvotteluissa, että viime kaudella niin sanotuista pienistä ryhmistä oli lautakunnassa Keskustapuolue ja Vasemmistoliitto ja nyt tällä kaudella RKP ja KD.

Kiitoksia.

Valtuutettu Puoskari

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Luukkainen jo tässä hyvin kommentoi näitä ponsia, mutta jos on joku muukin, joka ei ole tunnollisesti koko ajan ollut salissa, kuten allekirjoittanut, niin huomaisin näistä Hakasen ponsista sen, että tässä on tämä vanhuspalveluohjelma ja ympäristöohjelma nostettu esiin, niin meillähän kaupungissa on molemmat olemassa, ja myös on jo päätetty valtuustostrategiassa, että ympäristöohjelma päivitetään, ja se on vuodenvaihteessa tulossa.

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Kuten tuolla välihuudossa jo taisi joku sanoakin, niin vanhuspalvelujen osaltahan meillä ei ole mitään päätöstä siitä, millä tavalla sitä strategiaa

23.6.2010

tai ohjelmaa käsiteltäisiin, ja mitä tulee sitten ympäristöraportointiin, niin kiinnitin siis huomiota siihen, että kaupunginhallituksen vastauksessa arviointikertomukseen todetaan, että eri yhtiöt kukin tahollaan kehittävät ympäristöraportointia, mutta se varsinainen kysymys, jonka tarkastuslautakunta nosti esille, oli se, että millä tavalla kaupunkikonsernin tasolla tämä kokonaisvaikutus voidaan arvioida ja nähdä, ja se ei saa tässä kaupunginhallituksen vastauksessa riittävää selvyyttä, eikä myöskään valtuutettu Puoskarin täsmennys tältä osin vastaa suoraan tähän arviointikertomuksen pointtiin. Eli pointti liittyy siihen sivulauseeseen tässä, että mitä asiaa siinä yhteydessä on myöskin syytä selvittää.

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Otto Lehtipuu
puheenjohtaja
ordförande ordförande
(169–170 §)

Harry Bogomoloff
puheenjohtaja

Tiina Teppo
päätösvalmisteluyksikön päällikkö
chef beslutsberedningsenheten

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

23.6.2010

Laura Rätty Arto Bryggare
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot